ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΓΡΙΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΜΑΪΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 48ΟΝ

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Τοῦ ἀειμνήστου **Γ. ΑΣΠΡΕΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

13.—Ἡ καταδίκη Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.
14.—Μαρτυρικὴ διαπόμπευσις τοῦ καταδίκου Ἰησοῦ.
15.—Συκοφαντίαι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡς πολιτικοῦ ἐπαναστάτου.
16.—Ὑστεραι προσπάθειαι σωτηρίας τοῦ Ἰησοῦ.
17.—Ἡ ἀνέκκλητος καταδίκη.
18.—Ἡ ὁδὸς τοῦ Μαρτυρίου.
19.—Αἱ πενθιμώτεραι στιγμαὶ τοῦ Ἰησοῦ.
20.—«Τετέλεσται».

13. Ἡ καταδίκη Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου

Οἱ Εὐαγγελισταὶ δὲν εἶναι σύμφωνοι εἰς τὴν διατύπωσιν τῆς ἀπαντήσεως τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ Ἰησοῦς, ἐνῷ συμφωνοῦν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ προέδρου. Ἓν μόνον εἶναι βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἀπήντησεν καταφατικῶς. Ἀδιάφορον ἐὰν ἀπήντησε «**Σὺ λέγεις**» ἢ «**Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ**» ἢ ἄλλως πως. Ἡ καταφατικὴ ἀπάντησις ἐδόθη καὶ διὰ τῆς ἀπαντήσεως ἐκείνης ὁ Ἰησοῦς κατεδίκασεν ἑαυτόν.

Τὴν πτῶσιν εἰς τὴν παγίδα τοῦ κατηγορουμένου φαίνεται ὅτι ὁ Καϊάφας ἀνέμενεν ἐναγωνίως, διότι μόλις ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν ἐτινάχθη τῆς ἕδρας του καὶ θεατρικώτατα ἔσχισε τὰ ἱμάτιά του, ἀνακράζων καὶ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ πρὸς τοὺς ἀκροατὰς τὸ περίφημον ἐκεῖνο «**τί χρείαν μαρτύρων ἔχομεν...**»

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ κατηγορούμενος ἦτο χαμένος. Οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν συνωμοτῶν.

Τὸ ἀκροατήριον ἠλάλαζεν ἀπὸ ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν. Ὁ θρησκευτικὸς αὐτοῦ φανατισμὸς ὁ ἐπὶ τόσην ὥραν ἐκκεντριζόμενος ἐξερράγη. Οἱ μίσθαρνοι μεταξὺ αὐτοῦ εὗρον τὴν κατάλληλον ψυχολογικὴν στιγμὴν νὰ δράσουν ἀκινδύνως.

Φωναὶ ὀλίγαι κατ' ἀρχάς, γενικαὶ δὲ μετ' ὀλίγον ἀντήχησαν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν.

«Εἰς θάνατον...Εἰς θάνατον...»

Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν δικαστῶν εἶχον συνείδησιν καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἦσαν διστακτικοί, δὲν ἠδύναντο ν' ἀρνηθῶσι καταδικαστικὴν ψῆφον. Διέτρεχον τὸν κίνδυνον νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὀπαδοὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ἐπαναστάτου καὶ ἡ ἔξαψις τοῦ πλήθους καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ Καϊάφα ἦτο καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἀπειλὴ θανάτου. Ἴσως τινὲς ἐξ αὐτῶν, ὅπως καὶ οἱ δύο φίλοι καὶ θαυμασταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἔδωσαν καταδικαστικὴν ψῆφον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἀθῷον ἐκεῖνο θῦμα τῶν πλημμελούντων συμφερόντων τῶν ἰσχυρῶν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ θανατωθῇ, διότι κατεδικάζετο εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Δικαστηρίου, οἱ δὲ Ρωμαῖοι κατακτηταὶ εἶχον διαφυλάξῃ δι' ἑαυτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελέσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς καὶ ὁ Ρωμαῖος διοικητὴς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπικυρώσῃ ποινὴν θανάτου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἑνὸς ἀθῴου.

Ἐὰν οἱ Ἰουδαῖοι εἶχον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς θανατικῆς ποινῆς, ὁ Ἰησοῦς θὰ ἤγετο ἀμέσως εἰς τὸ μαρτύριον. Πραίτωρ τῆς Ἰουδαίας ἦτο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Πιλᾶτος, ἀνὴρ κατὰ τὸν Ἰώσηπον ὀργίλος καὶ ὀξύθυμος, ἀλλὰ δίκαιος καὶ αὐστηρός. Πρὸς τὸν Πιλάτον ὤφειλον νὰ προσκομίσουν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἐκ Γαλιλαίας θρησκευτικὸν ἐπαναστάτην καὶ παρὰ τούτου νὰ ζητήσωσι τὴν καταδίκην Αὐτοῦ εἰς θάνατον.

Δὲν ἤρκει ὅμως ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὡς θρησκευτικοῦ ἐπαναστάτου, νὰ προκαλέσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Ρωμαίου διοικητοῦ καταδίκην Αὐτοῦ. Ἔπρεπε νὰ ἀποδοθῇ κατηγορία τοιαύτη, ὥστε ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐμφανισθῇ πρὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Αὐτοκράτορος ὡς πολιτικὸς ἐπαναστάτης, ἀπειλῶν καὶ ὑποσκάπτων τὰς ὑπὸ τῶν κατακτητῶν καθεστηκυίας ἀρχάς.

Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Λουκᾶς εἶναι ἐκ τῶν Εὐαγγελιστῶν οἱ κατ' ἐξοχὴν παραστατικώτεροι καὶ ἀναλυτικώτεροι ἀφηγηταὶ τοῦ δευτέρου τούτου μέρους τῆς Δίκης τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς δευτέρας ὁριστικῆς εἰς θάνατον καταδίκης.

14. Μαρτυρικὴ διαπόμπευσις τοῦ καταδίκου Ἰησοῦ

Ἀμέσως ἅμα τῇ καταδίκῃ τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου, ὁλόκληρον τὸ Συνέδριον μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς Ἱερεῖς, τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐξημμένου ὄχλου καὶ ὁ Μέγας Κατάδικος ἤχθη ὀχλοκρατικῶς ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ Καϊάφα, ὅπου εἶχε δικασθῇ, εἰς τὸ Πραιτώριον, τὸ μέγαρον τοῦ Διοικητηρίου.

Ὁ Ἰησοῦς ἤχθη δέσμιος. Καθ' ὁδὸν μόνον ὕβρεις καὶ ἀναθέματα, προπηλακισμοὺς καὶ ἐμπτυσμοὺς ἐδέχετο πανταχόθεν. Ὁ ἐσμὸς τῶν συνωμοτῶν διήγειρε καὶ ἐξῆπτε τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν τοῦ πλήθους, καὶ ὁ ὄχλος μωρός, ὅπως πάντοτε μωροὶ καὶ τυφλοὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἀληθείας ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν οἱ λαοί, ἐξαπτόμενος ὁλονὲν καὶ συνερχόμενος πανταχόθεν, ἔφθασε νὰ συγκεντρωθῇ κατὰ χιλιάδας καὶ νὰ περιζώσῃ πανταχόθεν τὸ Διοικητήριον. Ἦσαν δὲ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ἐκείνην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἑκατοντάδες χιλιάδων λαοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἕνεκεν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ ἐκ τῆς πληθύος τοῦ λαοῦ τούτου, ἡ πλειονότης ἐγνώριζεν ἀσαφῶς τὰ κατὰ τὸν Διδάσκαλον ἐκ Γαλιλαίας, συνεπῶς προσεχώρει εὐκόλως εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ἔξαψιν, ὅταν ἔβλεπε τοὺς κορυφαίους τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ ἐπὶ κεφαλῆς χιλιάδων ἐξημμένων ἀνθρώπων καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν δέσμιον τὸν ὑπονομευτὴν τῆς θρησκείας τῶν πατέρων των.

15. Συκοφαντίαι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὡς πολιτικοῦ ἐπαναστάτου

Εἴτε διότι, ὡς λέγει ὁ Ἰωάννης, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ λοιποὶ κορυφαῖοι δὲν ἠθέλησαν νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς τοῦ Δικαστηρίου διὰ νὰ μὴ μιανθῶσιν, εἴτε διότι ὁ θόρυβος καὶ ἡ βοὴ τῆς ὀχλοκρατίας ἠγέρθη μέγας, ὁ Ρωμαῖος Διοικητής, ἐξῆλθε τοῦ Διοικητηρίου καὶ ἠρώτησε τοὺς ἀρχιερεῖς τί συνέβαινεν. Οἱ συνωμόται τότε

προσήγαγον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν κατ' Αὐτοῦ νέαν καταγγελίαν. Τὸν κατήγγειλαν τουτέστιν οὐχὶ ὡς θρησκευτικόν, ἀλλ' ὡς πολιτικὸν ἐπαναστάτην. Τὸν κατηγόρησαν ὡς ἀναγράφει ὁ Λουκᾶς, ὅτι διδάσκει τὸν Λαὸν νὰ ἀρνῆται τὴν πληρωμὴν φόρων πρὸς τὸν Καίσαρα, ἀνακηρύσσων δὲ Ἑαυτὸν Βασιλέα τῆς Ἰουδαίας, καλλιεργεῖ τὸ ἔδαφος πρὸς ἐπανάστασιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων.

Ὁ Ἰησοῦς ἤκουσε μετὰ γαλήνης τὴν συκοφαντικὴν ἐκείνην κατηγορίαν.

Ἐγνώριζον καλῶς αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροι, ὅτι πᾶν ἄλλο ἢ τοιαῦτα ἐδίδασκε. Τουναντίον εἰς μίαν τῶν παγίδων ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐκείνας, τὰς ὁποίας τοῦ εἶχον στήσει οἱ ἐχθροὶ Αὐτοῦ καὶ τῆς φωτεινῆς διδασκαλίας Του, ἀπήντησε πρὸς τὸν Φαρισαῖον, ὅστις Τοῦ εἶχεν ἐπιδείξει Ρωμαϊκὸν νόμισμα φέρον τὴν προτομὴν τοῦ Καίσαρος καὶ τὸν ἠρώτησεν ἂν πρέπῃ νὰ πληρώνουν φόρον εἰς τὴν κατακτητήν : «Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ».

Ἡ δευτέρα αὕτη συκοφαντικὴ καταγγελία ἐξέπληξε καὶ ἀνησύχησε τὸν Ρωμαῖον Διοικητήν. Ἀλλ' ὁ Πιλᾶτος φαίνεται ὅτι ἀντελήφθη εὐθὺς ἀμέσως ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ σοβαρᾶς καταγγελίας, ἀλλ' ὄπισθεν ταύτης ἐκρύπτοντο μίση καὶ πάθη τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, τῶν ὁποίων τὴν σφοδρότητα εἶχε καὶ ἄλλοτε δοκιμάσει. Ἀπὸ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης ἴσως ἠρώτησε πόθεν κατάγεται ὁ κατηγορούμενος, ὅταν δὲ ἤκουσεν ὅτι ἡ ἰδιαιτέρα πατρὶς τοῦ κατηγορουμένου ἦτο ἡ Γαλιλαία ἐδήλωσεν ἑαυτὸν ἀναρμόδιον νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν.

Τοῦτο βεβαίως μόνον ὡς ὑπεκφυγὴ δύναται νὰ κριθῇ. Ἡ Γαλιλαία ὑπήγετο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἡρώδου, ὁ ὁποῖος ἦτο μάλιστα καὶ Ἑβραϊκῆς καταγωγῆς.

Ὁ Μέγας κατάδικος ἤχθη τότε πρὸς τὸν Ἡρώδην, ἐν μέσῳ τῶν αὐτῶν καὶ χειρόνων ὕβρεων καὶ προπηλακισμῶν, ἀλλ' ὁ Ἡρώδης ἀπέφυγε νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῆς καταδίκης τοῦ Ἰησοῦ. Ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ ἐγκληματίας κατήγετο μὲν ἐκ Γαλιλαίας, ἀλλ' εἶχεν ἐγκληματίσει ἐκτὸς τῆς περιφερείας αὐτοῦ καὶ κατεδικάσθη ἐν τῇ Ἱερουσαλήμ, συνεπῶς ἁρμόδιος νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν καταδίκην Του ἢ νὰ τὸν ἀπελευθερώσῃ ἦτο ὁ Πιλᾶτος.

Ὁ Ἡρώδης καίτοι ἀπέφυγε τὴν εὐθύνην τῆς καταδίκης τοῦ Ἰησοῦ, δὲν παρέλειψεν ἐν τούτοις νὰ Τὸν χλευάσῃ.

Εἰς τὰς κραυγὰς τοῦ ὄχλου, ὅτι ἦτο στασιαστὴς καὶ ἀνεκήρυσσεν ἑαυτὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων, διέταξε καὶ ἐνέδυσαν τὸν Ἰησοῦν χλαμύδα βασιλικήν, χλευάζων δὲ καὶ αὐτὸς τὸ Μέγα Θῦμα πρῶτος, ἐξαπέστειλε τὸν Ἰησοῦν πάλιν πρὸς τὸν Πιλᾶτον.

Ὁ Ρωμαῖος διοικητὴς ἐνεφανίσθη τώρα ἐπιφυλακτικώτερος, ἀπὸ ὅ,τι ἦτο ἐν ἀρχῇ. Ἴσως ἡ πεποίθησίς του ἐπὶ τῆς ἀθῳότητος τοῦ Ἰησοῦ, ἴσως αἱ πληροφορίαι τῶν ὀργάνων του τὸν εἶχον πείσει ἐπὶ τῆς ἀθῳότητος τοῦ καταδίκου.

Ὁ Ματθαῖος βεβαιοῖ, ὅτι εἰς τὴν πεποίθησιν τοῦ Πιλάτου ἐπὶ τῆς ἀθῳότητος τοῦ Ἰησοῦ συνέβαλε σπουδαίως καὶ ἓν ὄνειρον τῆς συζύγου τοῦ Ρωμαίου διοικητοῦ, ἥτις, κατὰ τὸν Ματθαῖον πάντοτε, ἐβεβαίωσε τὸν σύζυγόν της, ὅτι «πολλὰ ἔπαθε κατ' ὄναρ» ἕνεκεν τοῦ ἀθῴου τούτου.

16. Ὕσταται προσπάθειαι σωτηρίας τοῦ Ἰησοῦ

Ὅπως δήποτε ὁ Πιλᾶτος εἶναι ἐξηκριβωμένον, ὅτι ἠγωνίσθη νὰ σώσῃ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ θανάτου, ἀλλ' οἱ ἀγῶνές του ἀπέβησαν μάταιοι.

Ὁ Πιλᾶτος, βεβαιοῖ ὁ Λουκᾶς, συνεκάλεσεν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Λαοῦ καὶ τοὺς εἶπεν : «Μοῦ ἐφέρατε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ὡς ἐξερεθίζοντα τὸν λαὸν καὶ ὡς ἄξιον θανάτου, ἀλλ' ἰδοὺ ὅτι ἐγὼ τὸν ἀνέκρινα ἐνώπιόν σας καὶ δὲν εὗρον τίποτε ἐξ ὅσων σεῖς τοῦ καταγγέλλετε, οὔτε καὶ ὁ Ἡρώδης εὗρεν εἰς αὐτὸν ἐνοχὴν θανάτου. Ἐγὼ δὲν εὑρίσκω οὐδὲν πεπραγμένον ὑπ' Αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον νὰ τὸν καθιστᾷ ἔνοχον θανάτου».

Ἀλλ' οἱ συνωμόσαντες κατὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔχοντες συμφέρον νὰ ἐξοντώσουν διὰ πάσης θυσίας τὸν Μέγαν ἀντίπαλον, εἶχον ἐργασθῆ καταλλήλως. Εἶχον ἐξάψει εἰς τὸ κακακόρυφον τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν τοῦ πλήθους, ὅταν δὲ ὁ Πιλᾶτος ἔδειξεν ἀναφανδὸν ὅτι δὲν προυτίθετο νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, τὸ ἐξημμένον πλῆθος ἐξερράγη εἰς ἀποδοκιμασίας καὶ μέγαν θόρυβον, «Αἶρε τοῦτον... Σταύρωσον... Σταύρωσον...».

Ὁ Πιλᾶτος ἔβλεπεν ὅτι ἡ ἐξέγερσις τοῦ λαοῦ ἐλάμβανεν ἐπικίνδυνον τροπήν. Εἶχε γνωρίσει καλῶς πόσον ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς ἦτο ἐπίφοβος εἰς τοὺς φανατισμούς του. Ἀντελήφθη ὅτι ὡς πρόκλησις θὰ ἐξελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Ἰησοῦ, ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς σκέψεως ταύτης ὁρμώμενος ἀπεπειράθη τελευταῖον μέσον πρὸς σωτηρίαν τοῦ κατηγορουμένου.

Διέταξε καὶ τὸν ἐμαστίγωσαν. Τὸν ἐμαστίγωσαν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ κινήσῃ τὸν οἶκτον αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς, κατόπιν δὲ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν λαὸν ν' ἀποδώσῃ χάριν εἰς τὸν κατηγορούμενον.

Ἡ χάρις ἐβασίζετο, ὡς γνωστόν, ἐπὶ ἐθίμου, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐδίδετο τοιαύτη εἰς ἕνα Ἰουδαῖον κατάδικον καὶ τὸ δικαίωμα ἐκεῖνο, ἐζήτησεν ὁ Πιλᾶτος νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὑπὲρ τοῦ Ἰησοῦ. Ἀλλ' ἡ εἰς τὸ κατακόρυφον ἔξαψις τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ὄχλου ἀνέτρεψε καὶ τὴν ἐλπίδα ταύτην τοῦ Πιλάτου.

17. Ἡ ἀνέκκλητος καταδίκη

Ὁ λαὸς τώρα ἤρχισε νὰ ἀπειλῇ τὸν Ρωμαῖον διοικητήν.

Ἐφωνάσκει πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν κατάδικον, θὰ ἀπεδεικνύετο ὅτι δὲν ἦτο φίλος τοῦ Καίσαρος.

Ὠρύετο κατὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐζήτει ἀμέσως τὴν καταδίκην Αὐτοῦ εἰς θάνατον.

Τὰ ὄργανα τῶν ἀρχιερέων καὶ τοῦ ἄλλου ἐσμοῦ τῆς Ἰουδαϊκῆς φαυλοκρατίας ἠπείλουν τὸν Πιλᾶτον, ὅτι θὰ τὸν κατήγγελλον εἰς τὸν Καίσαρα, διότι ὁ Ἰησοῦς, ὡς ἔλεγον, ἀνεκήρυσσεν ἑαυτὸν Βασιλέα τῆς Ἰουδαίας, συνεπῶς ἦτο ἐπαναστάτης καὶ ἐχθρὸς τοῦ Καίσαρος.

Καὶ τὸ ἔσχατον τῶν μέσων, τῆς προσαγωγῆς τουτέστιν τοῦ Βαραβᾶ, λῃστοῦ τῶν ὁδῶν, καταδικασμένου εἰς θάνατον, πρὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, ἀπέτυχε καὶ τοῦτο. Ὁ ὄχλος ἐν τῇ ἐκρήξει τῆς ἀλογίστου μανίας προέκρινε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ αἱμοδιψοῦς λῃστοῦ τῶν ὁδῶν καὶ ἐζήτει, μαινόμενος, τὸν μαρτυρικὸν θάνατον τοῦ διδασκάλου τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης. Ὁ δὲ Πιλᾶτος βλέπων ὅτι ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ σώσῃ τὸν Ἰησοῦν, ἀπεφάσισε τὴν καταδίκην Του, παρὰ τὴν συνείδησίν του.

Ὁ Ματθαῖος μαρτυρεῖ τοῦτο σαφῶς. Ὁ Πιλᾶτος δὲν παρέλειψε, κατὰ τὸ ἔθιμον τῆς ἐποχῆς, νὰ νίψῃ τὰς χεῖράς του, εἰς ἔνδειξιν τῆς ἀθῳότητος αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἄδικον ἐκείνην ἀθρωποθυσίαν.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πιλάτου ἦτο ἀνέκκλητος. Οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις ἦτο δυνατὸν νὰ ἀναστείλῃ πλέον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς καταδίκης.

Ὁ Πραίτωρ νίπτων τὰς χεῖράς του παρέδωκε τὸν κατάδικον εἰς τοὺς Ρωμαίους στρατιώτας, ἐκεῖνοι δὲ ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς τοῦ Πραιτωρίου, ὅπου συνεκάλεσαν καὶ τοὺς ὑπολοίπους στρατιώτας τῆς φρουρᾶς. Ἐκεῖ τὸ θῦμα ἤρχισε νὰ ὑφίσταται τοὺς πρώτους χυδαίους ὀνειδισμοὺς τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν, τῆς σπείρας τοῦ Πραιτωρίου.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς καταδίκης μόνον διὰ Ρωμαίων στρατιωτῶν ἠδύνατο νὰ συντελεσθῇ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπολέσαντες τὸ δικαίωμα τῆς θανατικῆς καταδίκης ἐστεροῦντο καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄρχοντας τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ τοῦτο ἦτο ἐντελῶς ἀδιάφορον. Ἤρκει ὅτι ὁ Μέγας ἀντίπαλος θὰ ἐφονεύετο.

Οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶται ἐνέδυσαν τὸ Μέγα Θῦμα χλαμύδα Βασιλέως καὶ ἐνῷ ἄλλοι ἐγονάτιζον καὶ προσεκύνουν Αὐτὸν χλευαστικῶς, ὡς δῆθεν Βασιλέα, ἄλλοι τὸν ἐρράπιζον. Τὸν ἔπτυον καὶ Τὸν ἔδερον.

Τὸ Μέγα Θῦμα σιγηλὸν καὶ ἄφωνον ὑπέμενε τὴν φρίκην ἐκείνην χωρὶς οὐδὲ εἷς γογγυσμὸς οὐδὲ εἷς στεναγμὸς νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὰ χείλη Του, καὶ μόνον ὅταν εἶδε κοπτομένας καὶ θρηνούσας καθ' ὁδὸν γυναῖκας καὶ κόρας, ἤνοιξε τὰ χείλη Του καὶ εἶπε τὴν ἀπαισίαν ἐκείνην διὰ τὴν τύχην τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν Ἰουδαίων προφητείαν· «Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν...».

Ὀλίγος δὲ παρῆλθε χρόνος καὶ διὰ τῆς σκληρότητος τοῦ Τίτου ἤρξατο ἐπαληθεύουσα ἡ τραγικὴ τύχη τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν Ἑβραίων.

18. Ἡ ὁδὸς τοῦ μαρτυρίου

Ὄχλου πολυπληθοῦς προπορευομένου καὶ ἀκολουθοῦντος, μετήχθη τὸ Μέγα Θῦμα ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου εἰς τὸν Γολγοθᾶν.

Ἡ μεταφορὰ ὑπῆρξε πομπώδης καὶ ὀχλοκρατική. Δὲν μετεφέρετο μόνον ὁ Ἰησοῦς διὰ νὰ σταυρωθῇ, ἀλλὰ μετ' Αὐτοῦ κατὰ τὴν ρητὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Λουκᾶ «...ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν Αὐτῷ ἀναιρεθῆναι...».

Ἡ πομπὴ ἐλάμβανε πανηγυρικὸν χαρακτῆρα διὰ τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰ αἰσθήματα τοῦ ὄχλου. Τρεῖς ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις σταυρούμεναι, ἀσπαίρουσαι καὶ ἀποθνήσκουσαι ἐπὶ τοῦ ὕψους τῶν χονδρῶν σταυρῶν, παρεῖχον θέαμα κατ' ἐξοχὴν εὐφρόσυνον εἰς τὰ θηριώδη αἰσθήματα τοῦ ἀποχαλινωθέντος ὄχλου.

Ἡ Ἀποκαθήλωσις τοῦ Ἰησοῦ

Οἱ κατάδικοι ἔφερον ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν τοὺς σταυροὺς τοῦ ἰδίου των θανάτου, ἐὰν δὲ ἡ συγκίνησις ἢ ἡ ἀγωνία ἐξησθένει τὰς δυνάμεις των καὶ παρέλυε τὰ γόνατά των, ἡ μάστιξ τῆς σπείρας τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν κατέπιπτε βαρεῖα ἐπὶ τῆς σαρκός των. Καὶ ὁ θηριώδης ὄχλος ἠγαλλία καὶ ὠρύετο.

Ὁ Ἰησοῦς ἐκάμφθη ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ Του καὶ ἐγονυπέτησεν. Οἱ στρατιῶται τότε κατὰ τὸν Μᾶρκον, «...ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν Αὐτοῦ...».

Ἡ κουστωδία περὶ τὸ μνημεῖον

Παρὰ τὴν ἀποχαλίνωσιν τοῦ πλήθους καὶ τὸ ἀνοικτίρμον αὐτοῦ καὶ τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν, αἱ γυναῖκες καὶ αἱ παρθένοι ἀπὸ τῶν θυρῶν καὶ τῶν παραθύρων τῶν ὁδῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, διὰ τῶν ὁποίων διήρχετο ἡ πομπή, ἐθρήνουν καὶ ἐκόπτοντο ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀγομένου εἰς τὸν μαρτυρικὸν θάνατον Ἰησοῦ.

Ἐθρήνουν ὄχι βεβαίως τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἀλλὰ τὸν ὡραῖον καὶ γαλήνιον ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἤγετο ἀδίκως εἰς τὸν θάνατον, διότι ἐγνώριζον ὅτι οὐδὲν ἔγκλημα εἶχε διαπράξει καὶ εἶχον ἀκούσει περὶ τῆς διδασκαλίας Αὐτοῦ ὅτι ἦτο διδασκαλία ἀγάπης, εἰρήνης καὶ ἰσότητος.

Ἡ πένθιμος πομπὴ κατηυθύνθη διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Ἱερουσαλήμ ἔξωθεν τῆς πόλεως καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ λόφου Γολγοθᾶ, ἐπονομαζομένου Ἑβραϊστὶ· ἐκεῖ δὲ ἤρξατο ἡ προπαρασκευὴ τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τῶν τριῶν καταδίκων.

19. Αἱ πενθιμώτεραι στιγμαὶ τοῦ Ἰησοῦ

Ὁ Ἰωάννης ἀναφέρει τὴν πένθιμον ὅσον καὶ ἀλγεινὴν λεπτομέρειαν, ὅτι εἰς τὴν ἀπαισίαν προπαρασκευὴν τῆς σταυρώσεως τοῦ Ἰησοῦ, παρίσταντο ἡ μήτηρ Αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ.

Οἱ τρεῖς κατάδικοι προσήχθησαν ἐγγὺς τῶν σταυρῶν. Ὁ Ἰησοῦς, ὡς Βασιλεὺς ἐμπαιζόμενος εἰς τὸ μέσον καὶ οἱ δύο λῃσταί, ἔνθεν καὶ ἔνθεν Αὐτοῦ.

Ἡ σταύρωσις ἦτο ἐκ τῶν ποινῶν αἵτινες ἐπεβάλλοντο ὑπὸ τῶν Ρωμαίων διὰ νὰ προσδώσωσι παραδειγματικὸν θέαμα εἰς τὸν λαόν. Ἦτο τρόπον τινὰ ἡ θεαματικωτέρα ἐκτέλεσις ποινῆς καὶ ἡ πλέον παραστατική.

Ὁ κατάδικος γυμνούμενος, ἐξηπλοῦτο ὕπτιος καὶ προσηλοῦτο ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ μεγάλων σιδηρῶν ἥλων. Δύο ἐξ αὐτῶν ἐκάρφωνον τὰς χεῖρας του εἰς τὰς

παλάμας, τρίτος δὲ μεγαλύτερος τῶν ἄλλων διεπέρα καὶ ἐκάρφωνεν ἀμφοτέρους τοὺς πόδας του ἢ διὰ μέσου τῶν τενόντων τῶν σφυρῶν, ἢ ὀλίγον ὕπερθεν τούτων. Δήμιοι δὲν ὑπῆρχον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ καθήκοντα τούτων ἐξετέλουν οἱ στρατιῶται.

Ὁ θάνατος ἐπήρχετο βραδὺς ἀλλὰ ἀλγεινός. Ὅταν καρφωθεὶς ὑψώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὁ Ἰησοῦς, τὰ πλήθη ἠλάλαξαν καὶ ἐξερράγησαν εἰς ἀτελευτήτους ὕβρεις καὶ σκώμματα.

Κανεὶς οἶκτος, οὐδὲν ἔλεος διὰ τὸ μαρτύριον τοῦ Ἀθῴου.

Ἀλλὰ καὶ οὐτοὶ οἱ ἔνθεν καὶ ἔνθεν σταυρωμένοι λῃσταὶ τὸν ὠνείδιζον, προκαλοῦντες Αὐτόν, ὅπως καὶ ὁ λαός, νὰ ἀποδείξῃ ἂν πράγματι εἶναι υἱὸς Θεοῦ. Νὰ τὸ ἀποδείξῃ κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ καταβιβάζων καὶ αὐτοὺς συνάμα.

20. «Τετέλεσται»

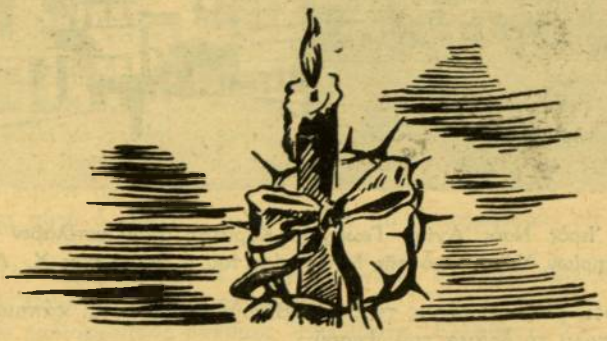
Ἤρεμος καὶ γαλήνιος ὁ Ἰησοῦς ὑφίστατο ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὸ μαρτύριον χωρὶς ἀπὸ τὰ χείλη Του νὰ διαφύγῃ ἡ παραμικρὰ κραυγὴ ἄλγους ἢ σπαραγμοῦ.

Μίαν μόνον κραυγὴν ἀφῆκε. Τὴν κραυγὴν τῆς ὑστάτης πνοῆς, κι' ἕνα μόνον παράπονον ἐξῆλθε ἀπὸ τὰ χείλη Του κατὰ τὴν ἀποκορύφωσιν τοῦ πόνου καὶ τοῦ σπαραγμοῦ τῶν νεύρων καὶ τῆς σαρκός· «Θεέ μου, Θεέ μου, διατὶ μὲ ἐγκατέλιπες;»

Στέφανος μὲ χονδρὰς ἀκάνθας, ὁ στέφανος τοῦ χλευασμοῦ περιέβαλε τὴν κεφαλήν Του καὶ τὸ αἷμα καὶ ὁ ἱδρὼς κατέρρεεν εἰς θρόμβους ὑψίστης ἀγωνίας. Ὅταν δὲ εἶπε τὴν μόνην φράσιν τὴν μεστὴν πικροῦ παραπόνου πρὸς τὸν ἐγκαταλείψαντα Αὐτὸν Θεόν, ἡ θηριωδία τῶν ἀνθρώπων ἔσπευσε νὰ ποτίσῃ τὰ χείλη Του μὲ ὄξος.

Ὁ θάνατος ἠλευθέρωσε τὸν Ἰησοῦν πρῶτον μεταξὺ τῶν τριῶν καταδίκων ἀπὸ τοῦ Μαρτυρίου. Ἀφήσας φωνὴν μεγάλην κατὰ τὸν Μᾶρκον, ἢ εἰπὼν τὴν λέξιν «Τετέλεσται» κατὰ τὸν Ἰωάννην, ἐξέπνευσεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

ΤΕΛΟΣ

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ (*) ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α΄

Εἶναι κι' αὐτὴ μιὰ Ἀπριλιάτικη μέρα σὰν τὶς ἄλλες. Ξεπροβάλλει καταγάλανη, γλυκειά... καὶ κυλάει ὁλόφωτη, ὁλόδροση, χαρούμενη...

Τὰ πουλιὰ μὲ τὸ ἀσύγκριτο κελάδημά τους, ὑμνοῦνε τὸν πλάστη τοῦ σύμπαντος.

Τίποτε, μὰ τίποτε δὲν δείχνει πὼς μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ ἐτούτη τὴν ἀσύγκριτη ὡμορφιὰ τῆς ἄνοιξης...

Μά...περίεργο...Κατὰ τὸ δειλινό, ὅπου ὁ ἥλιος πάει νὰ γείρῃ πίσω ἀπ' τὶς γαλάζιες βουνοκορφὲς τῆς Ἀττικῆς καὶ στέλνει στὸν οὐρανὸ τὶς ροδόχρωμες ἀχτῖδες του, κάτι σὰν καπνὸς σκορπιέται στὴν ἀτμόσφαιρα...

...Σιγά, σιγὰ συνεφιάζει, ὁ οὐρανὸς βαραίνει κι' ἀργὰ τὸ βραδάκι κάποιες σταγόνες σὰν δροσιά, σὰν δάκρυ, ραντίζουν τοὺς ὁλοφώτιστους δρόμους τῆς Ἀθήνας...

Πένθιμη γίνεται τούτη ἡ βραδυά...

Μὰ ἔτσι συμβαίνει πάντοτε...κάθε χρόνο...

Εἶναι μεγάλη βδομάδα...

Σὲ λίγο θ' ἀκουστοῦν οἱ θλιμμένοι ἦχοι τῆς καμπάνας...

—«Ὁ Ἰησοῦς ἄρας τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ πορεύεται πρὸς τὸν Γολγοθᾶν...»

Κι' ὕστερα θὰ συντελεσθῇ ἡ ὑπέρτατη Θυσία...

Θὰ σταυρωθῇ ἐκεῖνος... ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου... ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ...

Κάθε καλὸς Χριστιανὸς πηγαίνει νὰ παρακολουθήσῃ μὲ κατάνυξι τὴ θεϊκὴ τούτη ἱεροτελεστία...

Καὶ νά... Ἐκεῖ στὸ ἱστορικὸ βυζαντινὸ Ἐκκλησάκι τοῦ Ἅη Γιώργη τοῦ

Ὁ Ἱστορικὸς Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Καρύτση ὅπου μετέλαβεν τῶν ἀχράντων μυστηρίων ὀλίγον πρὸ τῆς δολοφονίας του ὁ ἀείμνηστος Χ. Λαδᾶς

Καρύτση μπαίνει, μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς εὐλαβικοὺς ἀνθρώπους, κάποιος ποὺ ζῇ αὐτὸ τὸν καιρὸ πιὸ πολὺ τὸ δρᾶμα τοῦ Ἰησοῦ...

Εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Χρῆστος Λαδᾶς... ὁ Χριστιανός... ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴ μεγάλη καρδιά, ὁ ἀνθρωπιστής... ὁ πατριώτης.

(*) Τὸ δημοσίευμα αὐτὸ εἶναι τὸ κείμενο τῆς ραδιοφωνικῆς σκηνῆς ποὺ μετεδόθη ἀπὸ τὸ Ρ.Σ.Ε.Δ.Ε. στὶς ἐκπομπὲς τῆς 27ης Ἀπριλίου καὶ 4ης Μαΐου 1955.

Ἰδέτε τον...πῆρε θέση μέσα στὸ πλῆθος... στέκεται δίπλα στὸ δεσποτικό.

Ἀκοῦτε; ...οἱ καμπάνες ἄρχισαν νὰ κτυποῦν τὸ λυπητερό τους σκοπό...

Ἡ μεγάλη στιγμὴ πλησιάζει...

Ἡ ἱερὴ πομπὴ βγαίνει ἀπὸ τὴν ὡραία Πύλη.

Τὸ θυμίαμα τοῦ λιβανωτοῦ γεμίζει τὴν Ἐκκλησία ἐνῷ μέσα σὲ μία σιγὴ εὐλαβείας, ποὺ μόνο ὁ θεῖος ἦχος τοῦ θυμιατοῦ ἀκούγεται, ὁ παππᾶς κρατῶντας τὸν Σταυρὸ λέει τοὺς ὑπέροχους στίχους τοῦ ὑμνωδοῦ :

«Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασιν τὴν γῆν κρεμάσας·

» Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν ἀγγέλων Βασιλεύς.

» Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις.

» Ράπισμα καταδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ.

»Ἤλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

» Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

» Προσκυνοῦμεν Σου τὰ πάθη, Χριστέ,

» Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἔνδοξόν Σου Ἀνάστασιν».

Καὶ οἱ καμπάνες συνεχίζουν τὸν πένθιμο σκοπό τους.

Ὅλοι μὲ σκυμμένο τὸ κεφάλι κάτι ψιθυρίζουν καὶ σταυροκοποῦνται. Λυγμοὶ καὶ κλάματα ἀκούγονται στὸ πέρασμα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου...

Δυὸ δάκρυα σὰν διαμαντόπετρες κυλοῦν στὸ πρόσωπο τοῦ Ὑπουργοῦ, ποὺ μ' ἔκσταση παρακολουθεῖ τὴ μεγαλειώδη αὐτὴ σκηνὴ τῆς θυσίας τοῦ Θεανθρώπου...

Τί ἆρά γε νὰ σκέπτεται;

Ποιὰ συναισθήματα νὰ φουντώνουν στὴ μεγάλη ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ποὺ σηκώνει στοὺς ὤμους του, κατὰ τὴν κρίσιμη τούτη ἐποχὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ σταυρὸ τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης;...

Μήπως διαισθάνεται τὴ δική του μεγάλη θυσία ποὺ πλησιάζει;

«Πάτερ μου, εἰ δυνατὸν παρελθέτω, ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο... ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ...γενηθήτω τὸ Θέλημά σου».

Ναί!...ὁ μεγάλος αὐτὸς μύστης δὲν θέλει ν' ἀποφύγῃ τὴ Θυσία...βαδίζει σταθερὰ πρὸς αὐτή...

***

Οἱ φαρισαῖοι τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, οἱ ἱεροφάντες τῆς ἀναμόρφωσης, οἱ κομμουνισταί, δὲν ἀρκέστηκαν στὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944, δὲν ἐκτιμήσανε τὴν ἐπιείκεια τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας... σχημάτισαν συμμορίες στὰ χωριά μας... συνωμοσίες στὶς πολιτεῖες... αἱματοκυλᾶνε τὴν Ἑλλάδα μας... καῖνε τὶς Ἐκκλησίες στὴν ὕπαιθρο... σταυρώνουν τοὺς παππάδες, σφάζουν ἀθῴους πολῖτες, ἀνοίγουν τὶς κοιλιὲς τῶν μαννάδων, ἁρπάζουν τὰ Ἑλληνόπουλα, γκρεμίζουν τὰ πάντα...

Στέλνουν δολοφόνους μὲ στιλέτα... μὲ χειροβομβίδες, γιὰ νὰ σκοτώσουν καθένα, ποὺ δὲ θέλει νὰ σκύψῃ τὸ κεφάλι στὴν κόκκινη βία καὶ στὴν τυρανία, καὶ πρὸ παντὸς θέλουν νὰ θανατώσουν τὶς προσωπικότητες ἐκείνες ποὺ ἔχουν πάρει στὰ χέρια τους τὸ τιμόνι τοῦ Κράτους...

Τὸ ξέρει αὐτὸ ὁ Λαδᾶς... μέρες τώρα τὸ διακηρύσσουν μὲ τὸ ραδιοσταθμό τους...

Μὰ νά!!! Ἀκοῦστε...εἶναι ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῶν συμμοριτῶν, ποὺ βρίσκεται στὴ Βουλγαρία καὶ λέει αὐτά :

«...Ἐδῶ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς Ἐλεύθερης Ἑλλάδας...

«Σ' αὐτὴ τὴ γιγάντια πορεία, ποὺ διαγράφει ἡ ἀνθρωποσώστρα ἐπανάσταση, » γιὰ τὸ γκρέμισμα τῆς ἐκμεταλλεύτρας τάξης τῶν μεγιστάνων τοῦ πλούτου καὶ » τῆς ἀποτελματωμένης ἀστοτσιφλικιάδικιας κοινωνίας, θὰ ἀνταμώσουμε πολλὰ » καὶ ποικίλα ἐμπόδια.

«Ἐν πρώτοις οἱ ἐκμεταλλευτάδες τοῦ πλούτου καὶ τοῦ σκόπιμα διαδομένου

» ὑποσιτισμοῦ τῶν μαζῶν, οἱ κράχτες τῆς πιὸ φριχτῆς κοινωνικῆς ἀνισότητας, προ-
» σπαθοῦν νὰ διαφθείρουν συνειδήσεις καὶ νὰ δημιουργήσουν ὅλο καὶ μεγαλύτερα
» ρήγματα στὰ πλαίσια τῆς πιὸ ἀνθρώπινης κοινωνίας τοῦ ἡρωϊκοῦ μας προλετα-
» ριάτου.

«Ἔτσι τελευταῖα ἡ μοναρχοφασιστικὴ κυβέρνηση μὲ τὸν ἀρχιχαφιὲ Ὑπουργό
» της Χρῆστο Λαδᾶ, ἑτοιμάζει καινούργιο ἰδιώνυμο γιὰ ν' ἀλυσσοδέσῃ τὸ λαό.

«Μὰ ἡ λαϊκὴ αὐτοάμυνα βρίσκεται στὸ πλευρό του.

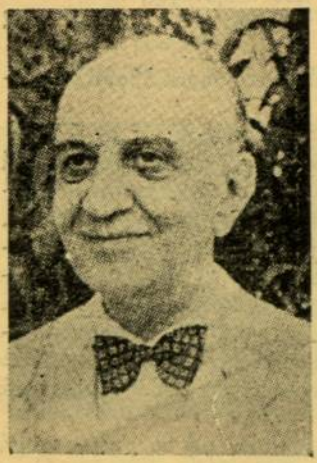
«Ὅλοι οἱ σύντροφοι τῆς 'Αθήνας πρέπει νὰ κινηθοῦνε δραστήρια καὶ νὰ δώ-
» σουν ἕνα γερὸ μάθημα στὸν ἐχθρὸ τοῦ λαοῦ Χρῆστο Λαδᾶ, ποὺ ἡ ἐλεύθερη κυβέρ-
» νηση καὶ τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα Ἑλλάδας τὸν καταδίκασε σὲ θάνατο καὶ τὸν
» ἐπικήρυξε μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἀρχιχαφιέδες».

Μὰ ὁ Λαδᾶς δὲν δειλιάζει. Εἶναι πραγματικὸς δημοκράτης καὶ γνήσιος Ἕλ-
ληνας... εἶναι μεγάλος πατριώτης... Δὲν πτοεῖται ἀπὸ τὶς ἀπειλές, δὲν δειλιάζει
ἀπὸ τὶς σκιὲς τῶν συνωμοτῶν.

Προχωρεῖ σταθερὰ στὴν ἀντιμετώπιση τῆς κομμουνιστικῆς πανούκλας καὶ
καταθέτει τὸ νομοσχέδιο «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ πολιτεύματος,
τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν» καὶ τὸ
ὑποστηρίζει μὲ τὴν πίστη ἐκείνη ποὺ φλογίζει τοὺς λάτρες τῆς ἐλευθερίας, γράφον-
τας αὐτὰ τὰ ὑπέροχα λόγια στὴ σχετικὴ αἰτιολογικὴ ἔκθεση τῆς 27 Δεκεμβρίου 1947.

Μεγαλειότατε !

'Απὸ καιροῦ χρησιμοποιούμενοι, οἱ ἀποτελοῦντες ἐλαχίστην ἀντεθνικὴν μειο-
νότητα ἀνατροπεῖς, ὡς πρωτοπόρον τάγμα θανάτου ὑπὸ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν
τοῦ Γένους, καθ' ἃς στιγμὰς οἱ Ἕλληνες καθημαγμένοι ἐκ τῆς διαρκοῦς ὑπὲρ βω-
μῶν καὶ ἑστιῶν πάλης ἡτοιμάζοντο νὰ μεταβῶσιν εἰς
τὰς 'Εκκλησίας των διὰ νὰ ἑορτάσουν τὴν μεγάλην
ἑορτήν, οἱ ἀρνηταὶ τῆς Πατρίδος, τῆς οἰκογενείας
καὶ τῆς Θρησκείας, ἐσκέπτοντο τὸ ἔγκλημα καὶ δὲν
ἐδίστασαν νὰ τὸ ὁλοκληρώσουν.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

Εἰς αὐτοὺς ἀπαντᾷ ὁ 'Ελληνικὸς λαός, ἕτοιμος
εἰς κάθε θυσίαν καὶ ἀποφασισμένος νὰ προασπίσῃ τὰ
πάτρια χώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας του εἰς μίαν ἀκα-
τάβλητον ἐθνικὴν ἑνότητα, μὲ τὰ παιδιά του εἰς τὰς
ἐπάλξεις τοῦ καθήκοντος.

'Εφ' οἷς ἡ ἐκ τοῦ Λαοῦ προελθοῦσα Κυβέρνη-
σις, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἐκπληροῦσα ὑπέρτατον
πρὸς τὴν 'Ελλάδα καθῆκον, διὰ τοῦ 'Αναγκαστικοῦ
Νόμου, ὃν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συνυποβάλῃ, κυρύσσει
τὴν διάλυσιν τῶν Κομμάτων καὶ τῶν 'Οργανώσεων
ποὺ πράγματι δὲν ὑπηρέτησαν ποτὲ τὴν 'Ελλάδα καὶ
τὰ ὁποῖα ἔθεσαν διὰ τῶν ἀπὸ μακροῦ πράξεών των
αὐτὰ ἑαυτὰ ἐκτὸς νόμου καὶ λαμβάνει τὰ πρέποντα
μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ Κράτους, τοῦ Πολιτεύ-
ματος, τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος καὶ τῶν πραγ-
ματικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ. Συγχρόνως δὲ προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν
δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, οἵτινες—ἀνε-
ξαρτήτως ποινικῆς εὐθύνης—προπαγανδίζουν καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν ἐπικρά-
τησιν τῶν σκοπῶν τῶν ἐχθρῶν τοῦ τόπου καὶ γίνονται συνειδητὰ ὄργανα αὐτῶν.

Προτείνουσα τὰ μέτρα ταῦτα ἡ ἐκ τοῦ Λαοῦ προελθοῦσα Κυβέρνησις, ὑπο-
βάλλει τὴν εὐλαβῆ παράκλησιν ὅπως, ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης, κυρώσῃ αὐτὰ διὰ

τῆς ὑπογραφῆς της καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀκλόνητον πίστιν της ὅτι «τὸ Ἔθνος εἶναι ἀποφασισμένον νὰ νικήσῃ, πρέπει νὰ νικήσῃ, καὶ θὰ νικήσῃ».

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

Ὁ Νόμος δημοσιεύεται, μὰ ὕστερα ἀπ' αὐτὸ οἱ συμμορῖτες λυσσοῦνε κυριολεκτικά...

Ὁ Λαδᾶς πρέπει νὰ πληρώσῃ μὲ τὸ αἷμα του...Ὁ Λαδᾶς πρέπει πρῶτος ἀπ' ὅλους νὰ δολοφονηθῇ...

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τῆς κολάσεως τὸν καταδίκασαν κιόλας καὶ τὸν ἐπικήρυξαν...Εἶναι ἐχθρός τους ἐπικίνδυνος...

Μάλιστα!!! Αὐτὸς ὕψωσε σήμερα τὸ ἀνάστημά του γιὰ νὰ σώσῃ τὴν Ἑλληνικὴ πατρίδα, ὅπως ἄλλοτε τὸ 1926 ὕψωσε τὸ ἀνάστημά του στὸ Στρατοδικεῖο καὶ ἀπόσπασε ἀπὸ τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, ποὺ τότε θέλησαν νὰ κινηθοῦν γιὰ τὴν παράδοση τῆς Μακεδονίας μας στοὺς Βουλγάρους, γιὰ τὴν δῆθεν αὐτονόμησή της.

Τί;... Δὲν τὸ θυμᾶσθε αὐτό; Λησμονήσατε πῶς, τότε, ὁ μεγάλος αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ πραγματικὸς δημοκράτης, ἀνέλαβε τὴν ὑπεράσπισή σας καὶ πέτυχε νὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸ θάνατο!!!;

Ἀλλὰ ἔτσι εἶστε πάντοτε, ἀγνώμονες, ἀναίσθητοι!!!

Μά... Θὰ ξεχάσατε ἀσφαλῶς καὶ τὸ ἄλλο...

Πῶς... ὅταν μετὰ τὴ σπουδαία αὐτὴ δίκη τὸν παρακαλέσατε νὰ δεχθῇ ἕνα μεγάλο χρηματικὸ ποσὸ γιὰ τὴν ἀμοιβή του, ὡς δικηγόρου, ἀρνήθηκε καὶ σᾶς ἀπάντησε μὲ θυμὸ μ' αὐτὰ τὰ λόγια :

«Δὲν νομίζω ὅτι σᾶς ἔκαμα κανένα κακὸ γιὰ νὰ μὲ προσβάλλετε ἔτσι κύριοι»...

...Ἐ... αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου τὸ 1948 ζητοῦσαν τὴ δολοφονία οἱ κομμουνισταί.

***

Καὶ ἐνῷ οἱ καμπάνες ἐξακολουθοῦν τὸν πένθιμο σκοπό τους, ὁ Ὑπουργὸς σκεπτικὸς καὶ δακρυσμένος προσκυνᾷ τὸν Ἐσταυρωμένο, βγαίνει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ πηγαίνει ν' ἀναπαυθῇ στὸ σπίτι του ποὺ βρίσκεται ἐκεῖ ἀπέναντι.

...Ἔτσι ξημερώνει ἡ Μεγάλη Παρασκευή... 30 τοῦ Ἀπρίλη...

Ἡ μέρα αὐτὴ ὅπως πάντα συμβαίνει, εἶναι σκοτεινιασμένη, βροχερή, ἔτσι ποὺ δίνει ἕνα τόνο πένθιμο σ' ὅλη τὴ Θεία σκηνοθεσία.

Τὸ βράδυ ὁ Λαδᾶς παρακολουθεῖ, μ' ὅλο τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο, τὴν περιφορὰ τοῦ ἐπισήμου ἐπιταφίου τῆς Μητροπόλεως.

Εἶναι ἐξαιρετικὰ συγκινημένος, ἀμίλητος, σκεπτικός... καὶ σὰν καλὸς Χριστιανὸς ἀκολουθεῖ τὸ θεῖο σκήνωμα, ἐνῷ δὲ οἱ μουσικὲς σκορποῦν τὶς πένθιμες μελῳδίες, ἡ χορῳδία ψάλλει τὸν ἐπιτάφιο.

«Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν...

—Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ, τοῦ παντὸς τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἅδῃ ἐλήλυθας, ἢ τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;...

—Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ Σου προσφέρουσι Χριστέ μου.

—Καθελὼν τοῦ ξύλου ὁ Ἀριμαθείας ἐν τάφῳ Σὲ κηδεύει».

Ὁ ἐπιτάφιος τελείωσε...Ὁ Ὑπουργὸς ἀποχωρεῖ στὸ σπίτι του, καὶ καληνυχτίζοντας τὸ σωφὲρ καὶ τὸν ἀστυφύλακα συνοδό του, τοὺς λέει μὲ τὴν ἀπέριττη καλωσύνη του :

«Πηγαίνετε παιδιά μου ν' ἀναπαυθῆτε καὶ σεῖς, γιατὶ τὸ πρωῒ πρέπει νὰ εἶμαι νωρὶς στὸ Ὑπουργεῖο νὰ ἐργασθῶ».

Καὶ τὸ πρωϊνὸ ἐκεῖνο τὸ μοιραῖο ἦρθε...

Μεγάλο Σάββατο...1η Ματου...

'Η μέρα εἶναι ὁλόχαρη, λουσμένη στὴ δροσιὰ καὶ τὸν ἥλιο. 'Ο Δεσπότης στὸν ἐωθινὸ ἀναγγέλλει τὸ μεγάλο γεγονὸς τῆς πρώτης 'Αναστάσεως τοῦ Χριστοῦ...

Οἱ μουσικὲς τώρα παρελαύνουν παίζοντας τὰ ἐωθινὰ χαρμόσυνα ἐμβατήρια.

Εἶναι ἡ ὥρα 9. Τὸ 'Υπουργικὸ αὐτοκίνητο σταματάει ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ποὺ βγαίνοντας σὰν πάντα καλόκαρδος χαιρετᾶ τοὺς ἀστυφύλακες.

«Καλημέρα σας παιδιά. Χρόνια πολλά».

«Τὰ σέβη μας Κύριε 'Υπουργέ. Χρόνια πολλά».

Θὰ πάω τοὺς λέει στὴν 'Εκκλησία...πηγαίνετε σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ περιμένετε στὴν πλατεῖα...

Καὶ ὁ 'Υπουργὸς πεζῇ πηγαίνει στὴν 'Εκκλησία, ἀνάβει ἕνα κερὶ στὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ προχωρεῖ πρὸς τὴν ὡραία πύλη.

'Ενῷ ἡ χορῳδία ψάλλει τὸ «'Εξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. 'Αλληλούϊα». Καὶ στὴν πρόσκληση τοῦ ἱερέως «Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε», ὁ 'Υπουργὸς βαδίζει πρὸς τὸ Ποτήριον τῆς Ζωῆς. "Υστερα ἀπὸ λίγο θ' ἀντικρύσῃ τὴν αἰωνιότητα καὶ τοῦ εἶναι ἀπαραίτητο τὸ ἐφόδιο αὐτὸ τῆς αἰωνιότητος.

Μετὰ τὴ θεία μετάληψη ὁ χορὸς τῆς 'Εκκλησίας ψάλλει : «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον Υἱὲ Θεοῦ κοινωνὸν μὲ παρέλαβε».

"Ετσι ὁ Χρῆστος Λαδᾶς μὲ τὸ ἐφόδιο τῆς ζωῆς προχωρεῖ πρὸς τὴν ἔξοδο τῆς 'Εκκλησίας.

***

Σὲ τοῦτο τὸ διάστημα ἔξω ἀπὸ τὴν 'Εκκλησία οἱ συνωμότες περίμεναν μὲ ἀγωνία. Τὰ εἶχαν ὅλα κανονίσει...'Ο ἀρχηγός τους δίνει τὶς τελευταῖες ὁδηγίες, λέγοντας σ' αὐτοὺς ψιθυριστά :

«Προσέχτε συναγωνιστές, μόλις ξεκινήσει τὸ αὐτοκίνητο τοῦ μοναρχοφασί-
» στα 'Υπουργοῦ θὰ ρίξουμε ὅλοι τὶς χειροβομβίδες...
» ἔχουμε σαράντα, ἑκατὸ χειροβομβίδες, νὰ πέσῃ ἡ
» 'Εκκλησία καὶ ὅλο τὸ τετράγωνο κι' ἂς σκοτωθοῦν
» ὅσοι θέλουν...δὲν μᾶς νοιάζει...προσέχτε νὰ πετᾶξτε
» καλὰ τὶς χειροβομβίδες γιατὶ ἀλλοιῶς καήκαμε...»

Ε. Μουτσογιάννης

'Ο ἕνας ἀπ' αὐτοὺς φεύγει ἀπὸ τὴν παρέα καὶ πηγαίνει στὸ πεζοδρόμι ἀπέναντι ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ στάθηκε-τὸ αὐτοκίνητο τοῦ 'Υπουργοῦ. Φορεῖ στολὴ ἀεροπόρου σμηνίτη. Εἶναι ἕνας νέος ἕως 20 χρονῶν. Κανεὶς δὲν τὸν προσέχει, οὔτε τὸν ὑποψιάζεται.

Τώρα ὁ 'Υπουργὸς βγαίνοντας ἀπὸ τὴν 'Εκκλησία πλησιάζει στὸ αὐτοκίνητο. 'Ο σωφὲρ ἔχει ἀναμμένη τὴ μηχανή του.

'Ο 'Υπουργὸς μπαίνει στὸ αὐτοκίνητο, καὶ ἐνῷ κλείνει ἡ πόρτα λέει:

«Πᾶμε παιδιά».

Καὶ τότε.....τρέχει κατ' ἐπάνω στὸ αὐτοκίνητο ὁ δολοφόνος καὶ πετῶντας μὲ δύναμη μιὰ χειροβομβίδα οὐρλιάζει : «Νὰ μοναρχοφασίστα» κι' ἐνῷ τὰ τζάμια θρυματίζονται, ὁ ἀστυφύλαξ τῆς ἀκολουθίας τοῦ 'Υπουργοῦ, φωνάζει ἔντονα : Φυλαχτῆτε Κύριε 'Υπουργέ...Μὰ ἀμέσως ἀκούγεται ἡ τρομακτικὴ ἔκρηξη. 'Η χειρο-

βομβίδα ἐξερράγη μέσα στὸ αὐτοκίνητο, δίπλα ἀπὸ τὴ θέση τοῦ Ὑπουργοῦ πού χτυπημένος πλέον ἀκούγεται νὰ λέγῃ : «Ἄχ... Μ' ἐκτύπησαν οἱ δολοφόνοι... Ὁ Θεὸς ἂς τοὺς συχωρέσει...»

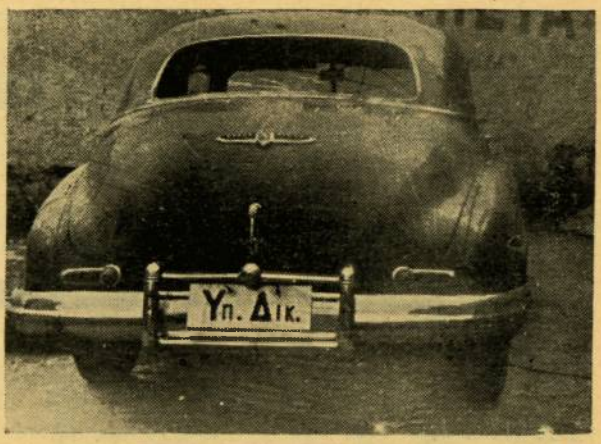
Ὁ ἀστυφύλαξ τρέχει τότε καὶ κυνηγᾷ τὸ δολοφόνο πού προπαθεῖ νὰ διαφύγῃ, ἐνῷ φωνὲς ἀκούγονται ἀπὸ παντοῦ.

«Πιάστε τον—πιάστε τον τὸν κακοῦργο».

Καὶ τὴν ὥρα αὐτὴ τοῦ μεγάλου δράματος, τῆς θυσίας τοῦ Ὑπουργοῦ σπαραχτικὲς κραυγὲς ἀκούγονται ἀπὸ ψηλά, μὲ γοερούς θρήνους.

«Πατερούλη μου... πατερούλη μου...»

Εἶναι ἡ ἀγαπημένη κορούλα τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ Ἠλέκτρα, πού συνήθιζε ἀπὸ τὸν ἐξώστη τοῦ σπιτιοῦ, νὰ παρακολουθῇ τὸν πατέρα της ὅταν ἔφευγε καὶ νὰ τὸν χαιρετᾷ. Ἔτσι ἔγινε θεατὴς τῆς δολοφονίας τοῦ πατέρα της καὶ πάνω σὲ τοῦτο τὸ κακὸ προσπάθησε νὰ πηδήξῃ ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκεῖνο γιὰ ν' ἀγκαλιάσῃ τὸν πατερούλη της, μὰ εὐτυχῶς τὴν συγκράτησαν καὶ λιπόθυμη τὴν πῆραν μέσα.

Τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ ὑπουργοῦ Χ. Λαδᾶ, ὅπου ὁ δολοφόνος ἐξεσφενδόνισε τὴν χειροβομβίδα ἥτις ἐξερράγη ἐντὸς αὐτοῦ.

Καὶ ἐνῷ ὁ κόσμος ἔτρεχε κι' ἐβοηθοῦσε κλαίγοντας γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ πνιγμένου στὸ αἷμα Ὑπουργοῦ του, μιὰ μάχη γίνονταν πιὸ κάτω. Ὁ δολοφόνος

Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ αὐτοκινήτου μετὰ τὴν ἔκρηξη τῆς χειροβομβίδος μὲ τὰς ἀνοιγήσας ὁπὰς εἰς τὸν πλευρόν του

θέλησε νὰ φύγῃ μὰ οἱ ἀστυφύλακες Πινακούλιας, Καράντζαλης καὶ Λιακόπουλος πού φρουροῦσαν τὴν περιοχὴ ἐκείνη τρέξανε ξοπίσω του πυροβολῶντας τον συνεχῶς.

Καὶ νά! ὁ ἀστυφύλακας Πινακούλιας καὶ ὁ Καράντζαλης γρήγοροι στὰ πόδια πλησιάζουν τὸν κακοῦργο. Μὰ κεῖνος γυρίζει ξαφνικὰ στέκεται καὶ πετῶντας μιὰ χειροβομβίδα κατ' ἐπάνω τους φωνάζει μὲ τὴ βραχνὴ φωνή του:

«Πίσω χαφιέδες, σᾶς ἔφαγα». Ἡ χειροβομβίδα σκάζει στὰ πόδια τῶν ἀστυφυλάκων. Ὁ Πινακούλιας βαρειὰ χτυπημένος πέφτει ψιθυρίζοντας: «Ὄχ! μαννούλα

μου μὲ σκότωσε ὁ ἄτιμος», ἐνῶ δίπλα του ὁ Καράντζαλης λυγίζοντας καὶ αὐτὸς λέει : «Καὶ γὼ συνάδελφε χτυπήθηκα, ζαλίζομαι, πέφτω».

Π. Λιακόπουλος

Ε. Καράντζαλης

Α. Πινακούλιας

Τὰ ἡρωϊκὰ αὐτὰ παιδιά, πιστὰ στὸ καθῆκον πέφτουν καὶ βάφουν τὴν ἄσφαλτο μὲ τὸ ἄλικο αἷμα τους. Μὰ ὁ δολοφόνος πού νόμισε πὼς ἔτσι θὰ διαφύγῃ γελά-

Οἱ δολοφόνοι ἀνεκαλύφθησαν χάρις στὴ θυσία τοῦ ἀστυφύλακος 'Αθ. Πινακούλια καὶ στὸν ἡρωϊσμὸ τοῦ ἀστυφ. Π. Λιακοπούλου πού βαρειὰ τραυματισμένος κατεδίωξε καὶ συνέλαβε τὸ δράστη Μουτσογιάννη, ὅστις ἀπεκάλυψε τοὺς συναυτουργούς καὶ συνεργούς του.

στηκε. Τρίτος ἀστυφύλακας ὁ Λιακόπουλος μ ἐτὸ πιστόλι στὸ χέρι τρέχει στοὺς συναδέλφους του, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ, ἀλλ' ἀκούει τὸν βαρειὰ τραυματισμένο Καράντζαλη νὰ τοῦ λέῃ...

«Πάνο, ἄφισέ μας ἐμᾶς, τρέξε νὰ πιάσῃς τὸν κακοῦργο...μὴ σοῦ φύγῃ... κυνήγα τον...»

Κι' ὁ Λιακόπουλος τρέχει σὰν σφαῖρα, πυροβολῶντας τὸν δολοφόνο...Μὰ νὰ

πάλι ὁ κακοῦργος γυρίζει πίσω ἄγριος σὰν θεριὸ...πετᾷ κι' ἄλλη χειροβομβίδα κατ' ἐπάνω στὸν ἀστυφύλακα γρυλίζοντας...

«Πάρτην καὶ σὺ χαφιέ...»

Ὁ ἀστυφύλακας ἀψηφῶντας τὸν κίνδυνο πηδᾷ τὴ χειροβομβίδα, ποὺ δὲν ἔσκασε καὶ ρίχνεται σὰν βολίδα ἐπάνω στὸν κακοῦργο ποὺ τὸν βλέπει νὰ κλονίζεται καὶ νὰ πέφτῃ σὰν τὸ πληγωμένο θεριό. Ἔτσι τὸν πιάνει στερεὰ καὶ τὸν κάνει νὰ μείνῃ ἀκίνητος στὴν ἄσφαλτο.

Καὶ τότε ὁ κόσμος τρέχει κατ' ἐπάνω του νὰ τὸν λυντζάρῃ. «Σκότωσέ τον κὺρ ἀστυφύλακα, σκοτῶστε τον, τὶ τὸν φυλᾶτε!!!» Μὰ ὁ ἀστυφύλακας τοὺς ἀποτρέπει ἀπὸ τὸ κακούργημα αὐτό.

«Ὄχι. Ὄχι. Σᾶς παρακαλῶ μὴ τὸν πειράξῃ κανείς, τοὺς λέει. Φέρτε ἕνα ταξὶ νὰ τὸν πάω στὸ Νοσοκομεῖο».

Ε. Σαραντίδης Β. Ζάννος Δ. Καμπανίδης

Ἔτσι τὸ παλληκάρι αὐτό, ὁ ἀστυφύλαξ Λιακόπουλος πῆρε τὸ δολοφόνο, βαρειὰ τραυματισμένο καὶ τὸν πῆγε στὸ Ἱπποκράτειο Νοσοκομεῖο, ὅπου τοῦ ἔγινε ἀμέσως ἐγχείρηση καὶ μετάγγιση αἵματος.

Λίγο πιὸ κάτω, στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό, κοίτονταν στὸ χειρουργικὸ κρεββάτι ὁ ἥρωας Ὑπουργός, ποὺ τὸν φρόντιζαν οἱ καλλίτεροι Ἕλληνες ἐπιστήμονες χωρὶς πολλὲς ἐλπίδες.

Τὴν ἴδια πάλι ὥρα, στὸ στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο, οἱ χειρουργοὶ προσπαθοῦσαν νὰ βγάλουν ἀπ' τὸ κορμὶ τοῦ ἀστυφύλακα Καράντζαλη τὰ κομμάτια τῆς χειροβομβίδας ποὺ εἶχαν σφηνωθῆ ἀνοίγοντας τρομερὲς πληγές.

Καὶ στὸ ἐργαστήριο τοῦ Νεκροτομείου μεταφέρθηκε ἕνα πτῶμα. Ἦταν τὸ παραμορφωμένο πτῶμα τοῦ ἀστυφύλακα Πινακούλια, ποὺ χτυπημένος βαρειὰ πέθανε ἀμέσως.

***

Ἡ καρδιὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἔπαψε νὰ χτυπᾷ.

Ὕστερα ἀπὸ δυὸ μέρες τὸ σκήνωμα τοῦ Ὑπουργοῦ μετεφέρθη στὴ Μητρόπολη, κι' ἔγινε προσκύνημα. Πέρασε μπροστά του ὁ λαός, ποὺ τὸν ἀγαποῦσε καὶ ποὺ πάντα ἔδειχνε μὲ τὴν ψῆφο του ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ ἐκλεκτὸς μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν.

Καὶ κατὰ τὴν κηδεία του, οἱ Ἀθηναῖοι, σὰν ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Ἑλλήνων,

σκορποῦν ἄνθη καὶ καῖνε λιβανωτὸ σὲ κεῖνον ποὺ πιστὸς στὰ ἰδανικὰ τῆς 'Ελληνικῆς Πατρίδος, στὰ ἰδανικὰ τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἐλευθερίας, στάθηκε μπροστὰ στὸ βάρβαρο κῦμα τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ πολέμησε μὲ πίστη, θυσιάζοντας τὰ πάντα, δίνοντας τὴ ζωή του.

Κι' ὅταν τὸ σεπτὸ σκήνωμα τοῦ 'Αγίου αὐτοῦ τῆς Πατρίδος μάρτυρος, τοῦ ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ, τὸ ἐδέχετο ἡ 'Αττικὴ γῆ ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου, νὰ ἔρχεται βαρειὰ ἀπὸ τὰ πέρατα τῶν αἰώνων.

«'Ανέστη Κάϊν ἐπὶ "Αβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν». Καὶ τότε ἡ ποιητὴς εἶπε :

Στὸν οὐρανὸ ὁ καπνὸς
'Απ' τὸ βωμό σου δὲν ἀνέβαινε
Καὶ θέριεψεν ὁ φθόνος γιὰ τὸν ἀδερφό σου.

Τὸ χέρι σήκωσες
Αἱματοδίψαστο,
Κ' ἔπεσε θῦμα ἀθῷο
Κι' ἄδικο θῦμα ὁ "Αβελ
Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σου, Κάϊν ;

Νὰ διώξῃς ἀπ' τὸν κόσμο θέλησες
Τὴν καλωσύνη ;
Τοῦ Θεαγάπητου τοῦ 'Ωραίου
Τὴν ὄψη ν' ἀποσβύσῃς θέλησες;

Δὲν εἶδες ;
Τὸ αἷμα του ὅλο τό πιε ἡ γῆ,
Τὰ δάση κ' οἱ ἀγροὶ τὸ ρούφησαν,
Μηδὲ σταλαματιὰ δὲ χάθηκε...

Ζῇς καὶ θὰ ζήσῃς, Κάϊν!
Τοῦ Θεοῦ τὸ χέρι σφράγισε
Στὸ μέτωπό σου γιὰ ποινὴ
Τῆς ζωῆς τὸ χάρισμα.

Μὰ οὐδὲ τὸν ἀδερφό σου δὲ θανάτωσες.
'Η ὁμορφιά του ἀνθεῖ
Κάθε "Ανοιξη,
Καρπίζει κάθε Καλοκαῖρι
'Η καλωσύνη του,
Τώρα καὶ πάντα
Καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων!

'Εκεῖ εἶναι ὁ ἀδερφός σου, Κάϊν.

Νὰ τὸν σκοτώσῃς δὲν μπορεῖς.
Τοῦ κάκου τὸν χτυπᾷς ἀκόμα
Στῆς χειμωνιᾶς τὸ πάλεμα.
Τοῦ κάκου χύνεσαι

Βοριὰς καὶ πάγος καὶ νεροποντὴ
Καὶ σίφουνας
Γιὰ νὰ τὸν καταλύσῃς

Καλὸς κι' ὡραῖος ἐκεῖνος
Στὸν κόσμο πάλι θ' ἀνασταίνεται
Καὶ τῆς θυσίας του ὁ καπνὸς θὰ ὑψώνεται
Καλόδεχτος
Στοῦ Θεοῦ τὸ Θρόνο.

***

Ναί!...ὁ δολοφόνος ἔζησε...Κι' ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια του στὸ κρεββάτι τοῦ Νοσοκομείου ἀντίκρυσε ὄχι τοὺς κακούργους συντρόφους του ἀλλὰ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Κράτους, ἀντίκρυσε κείνους ποὺ τοῦ φώτισαν τὸ σκοτισμένο μυαλὸ καὶ τοῦ ἄνοιξαν τὰ μάτια γιὰ νὰ ἰδῇ τὴν ἀλήθεια.

Καὶ ὁ τυφλὸς αὐτὸς στὴν ψυχή, εἶδε καὶ πίστεψε ὅτι ἔκανε τὸ πιὸ μεγάλο ἔγκλημα,...σκότωσε τὸν πατέρα του...καὶ μετάνοιωσε κι' ἔκλαψε πικρά...καὶ σήκωσε τὸ χέρι του γιὰ νὰ δείξῃ τοὺς πραγματικοὺς δολοφόνους κείνους ποὺ κρυμμένοι πίσω ἀπὸ διάφορα μίση, ἀντίνομοι καὶ ἄφαντοι τὸν ὥπλισαν καὶ τὸν ἔσπρωξαν στὸ ἔγκλημα προσπαθῶντας κατόπιν οἱ ἴδιοι νὰ τὸν δολοφονήσουν κι' αὐτόν.

Ἔτσι ἡ Ἀστυνομία, γρήγορα ἀνακάλυψε ὅλους τοὺς ἐγκληματίες, ποὺ πιστοὶ στὶς ἐντολὲς τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, παρασκεύασαν καὶ ἐξετέλεσαν τὸ ἔγκλημα.

Ἡ Δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος ἐξέδωσε τὴν ἀπόφασή της.

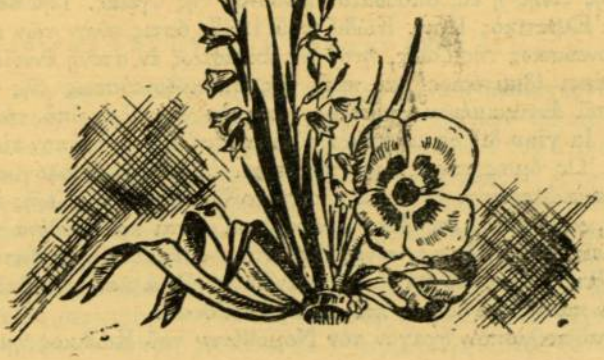
Ἐχάρισε τὴ ζωὴ τοῦ Μουτσογιάννη τοῦ νέου ποὺ παραπλανημένος χτύπησε τὸν Ὑπουργό. Μὰ κατεδίκασε σὲ θάνατο τοὺς σκοτεινοὺς ἐκείνους ὑπανθρώπους ποὺ ὥπλισαν τὸ χέρι τοῦ νέου αὐτοῦ καὶ τὸν ἔσπρωξαν στὴ δολοφονία.

Καὶ τὸ τέλος γράφτηκε ἕνα πρωϊνό...

Οἱ κατάδικοι δειλοί, ζωντανὰ πτώματα, δεμένοι στοὺς πασσάλους τῆς προδοσίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος, ἀκοῦνε ὠχροὶ καὶ τρέμοντες τὴν ἀπόφαση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ποὺ τὴ διαβάζει ὁ Εἰσαγγελέας σιγὰ-σιγά.

Ὁ παππᾶς λέει τὶς τελευταῖες εὐχὲς στὸ Θεό, νὰ δεχθῇ τοὺς ἁμαρτωλοὺς αὐτοὺς κι' ὕστερα... ἕνα πρωϊνό...

Τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα ἐκτελεῖ τὸ θλιβερὸ καθῆκον του.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
-ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΚΩΔΙΚΑ-
(ΑΡΘΡΑ 299-307 Π. Κ.)

Ὑπὸ κ. **ΔΗΜ. Κ. ΝΤΖΙΩΡΑ** Ὑπαστ. Α'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ε'

ΠΕΡΙ ΕΚΘΕΣΕΩΣ (Π.Κ. 306 καὶ 307)

I.—Γενικά.—Ὁρισμός.
II.—Ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος καὶ εἰδικώτερον συμμετοχὴ εἰς ἔκθεσιν.
1. Εἰδικαὶ ἐπὶ μέρους μορφαὶ ἐκθέσεως.
2. Πλείονες συμμέτοχοι κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος.

I. Γενικά.—Ὁρισμός.

Ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀναπτύξεως ἐλέχθη, ἡ ἔκθεσις δὲν συνιστᾷ ἔγκλημα στρεφόμενον ἀμέσως κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἀλλὰ τοιοῦτον διακινδυνεύσεως αὐτῆς. Ἡ ὀρθότης τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶναι ἀναμφισβήτητος. Δι' ὃ καὶ ὑπὸ παρομοίων σκέψεων ὁρμώμενοι παρ' ἡμῖν, συγγραφεῖς τινές, ὑπεστήριξαν ὅτι ἡ ἔκθεσις, μονομαχία καὶ ἄμβλωσις, θὰ ἔδει νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς ἴδιον Κεφάλαιον τοῦ Νόμου, ὡς ἐγκλήματα συνιστάμενα εἰς τὴν διακινδύνευσιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Τὴν ἄποψιν ταύτην ὑπεστήριξε κυρίως, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἐπεράτωσε τὴν τελευταίαν ἀναθεώρησιν τοῦ Σχεδίου καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Κώδικος ἐν ἔτει 1948, ὑφηγητὴς κ. Ζαγκαρόλας. (Ποιν. Χρ. Τόμος Α σελ. 495). Τελικῶς ὅμως ἡ ἄποψις δὲν ἐγένετο ἀποδεκτή, διότι καὶ ἡ ἔκθεσις καὶ ἡ ἄμβλωσις ἀποτελοῦν ἐγκλήματα συνυφασμένα πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην ζωήν, ἡ δὲ διαγραφὴ των ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ πραγματευομένου περὶ τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων τοῦ Π. Κ., ἐθεωρήθη ὅτι δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν κρατούσας ἀντιλήψεις. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ἐπροτάθη περαιτέρω, ἡ διαγραφὴ τῆς ἐκθέσεως, ἐκ τοῦ Ποιν. Κώδικος, ὡς αὐτοτελοῦς ἐγκλήματος καὶ ἡ ὑπαγωγὴ αὐτοῦ εἰς γενικώτερόν τι ἀδίκημα προκλήσεως κινδύνου διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν καὶ τὸ ὁποῖον θὰ συνίστατο εἰς τὴν ἐν γνώσει καὶ ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει ἔκθεσιν ἀνθρώπου εἰς ἄμεσον δίνδυνον τῆς ζωῆς ἢ εἰς σπουδαῖον κίνδυνον τῆς ὑγείας. Τὴν ὁδὸν ταύτην ἠκολούθησε καὶ ὁ Ἑλβετικὸς Ποιν. Κῶδιξ τοῦ 1937, ὅστις πλὴν τῶν συνήθων ἐγκλημάτων διακινδυνεύσεως τῆς ζωῆς, ἤτοι τῆς ἐκθέσεως ἐν στενῇ ἐννοίᾳ καὶ τῆς μονομαχίας, προβλέπει ἰδιαιτέρως καὶ περὶ τῆς διακινδυνεύσεως τῆς ζωῆς ἐν γένει, ἀφιερῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου συμπληρωματικὴν διάταξιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Mise en dangor de la vie» δι' ἧς καὶ τιμωρεῖ, τὴν κατ' ἄλλον τρόπον εἰς κίνδυνον ἔκθεσιν τῆς ζωῆς. Ὡς ὅμως περαιτέρω τονίζεται, ὑπὸ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἡ ὑπαγωγὴ εἰς γενικώτερόν τι ἀδίκημα τῆς διακινδυνεύσεως τῆς ζωῆς ἐν γένει δὲν ἐγένετο ἀποδεκτή, καθ' ὅσον, ἐφ' ὅσον δὲν καθορίζωνται κατ' οὐδένα τρόπον τὰ μέσα, δι' ὧν, προκαλεῖται ὁ κίνδυνος, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἔκτασις τῆς διατάξεως ταύτης, ἥτις διὰ τοῦτο θὰ ἦτο ἐπικίνδυνος, ἀλλὰ καὶ σπουδαῖον κώλυμα, διὰ τὴν ἐλευθερίαν πάσης κινήσεως καὶ πάσης δράσεως.

Πάντα ταῦτα λοιπὸν ἤγαγον τὸν Νομοθέτην τοῦ Κώδικος ἡμῶν νὰ συμπερι-

λάβῃ μεταξὺ τῶν κατὰ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς ἐκθέσεως, ὡς καὶ μὲ τὸν καταργηθέντα Π. Ν. ἡμῶν, συνέβαινεν.

Ὁ νέος Κῶδιξ περὶ τῆς ἐκθέσεως προβλέπει εἰς τὸ ἄρθρον 306 αὐτοῦ. Κατ' αὐτὸ «1. Ὁ ἐκθέτων ἕτερον καὶ περιάγων αὐτὸν οὕτως εἰς θέσιν ἀβοήθητον, ὡς καὶ ὁ ἐκ προθέσεως ἀβοήθητον ἀφήνων πρόσωπον τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἢ πρὸς διατροφὴν καὶ περίθαλψιν ἢ τὴν μεταφορὰν τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόχρεως, ἢ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ὑπαιτίως οὗτος ἐτραυμάτισε, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν. 2. Ἐάν, συνεπείᾳ τῆς πράξεως, ἐπῆλθεν εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ παθόντος βαρεῖα βλάβη, ἐπιβάλλεται κάθειρξις μέχρι δέκα ἐτῶν, ἐὰν δὲ συνεπείᾳ τῆς πράξεως ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ παθόντος, ἐπιβάλλεται κάθειρξις τοὐλάχιστον ἓξ ἐτῶν».

Ἐξ ἄλλου ὁ καταργηθεὶς Π. Ν., περὶ τῆς ἐκθέσεως ὡμίλει κατὰ σύμπτωσιν καὶ οὗτος, ὡσαύτως εἰς τὸ ἄρθρον 306 αὐτοῦ. Κατὰ τὴν σχετικὴν τούτου διάταξιν, ὡς ἔνοχοι ἐκθέσεως χαρακτηρίζονται οἱ γονεῖς οἱ ἀπομακρύνοντες καὶ ἐγκαταλείποντες τὸ τέκνον των, τὸ ὁποῖον λόγῳ νεαρᾶς ἡλικίας, νόσου ἢ ἀναπηρίας, δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἐν ἑαυτῷ βοήθειαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι φέρονται παρομοίως πρὸς τέκνα ἢ πρὸς νοσοῦντας ἢ πρὸς ἀναπήρους, εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπόχρεοι. Περαιτέρω, ὁ ἐν λόγῳ Νόμος, ὁμιλεῖ περὶ τῶν κατὰ τῶν δραστῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν κατὰ τρόπον ἄκρως περιπτωσιολογικὸν καὶ συνεπῶς οὐχὶ ἐνδεδειγμένον καὶ ἀντεπιστημονικόν.

Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων διαπιστοῦμεν, ὅτι ὁ νέος Κῶδιξ, ἐπιφέρει οὐσιώδεις ἐπὶ τοῦ θέματος μεταβολὰς καὶ δὴ κυρίως: 1) Ἀναγνωρίζει οὗτος δύο μορφὰς ἐκθέσεως, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Π. Ν., καθ' ὃν μόνον ἔκθεσις ὡς ἰδιαίτερον ἔγκλημα ὑφίσταται· 2) Εὐρύνει τὸν κύκλον τῶν προστατευομένων προσώπων, ἅτινα κατὰ τὸν Π. Ν. ἦσαν μόνον παιδία, νοσοῦντες ἢ ἀνάπηροι καὶ 3) Περιορίζει τὴν ἄκραν περιπτωσιολογίαν τῶν ποινῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ περὶ ἐκθέσεως διάταξις νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς ἕνα ἐπιστημονικὸν ὁρισμόν.

Οἱ λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ νομοθέτης τοῦ νέου Κώδικος, ἐπέφερε τὰς μεταβολὰς ταύτας, ἐκτίθενται κατωτέρω καὶ δὴ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπὶ μέρους εἰδικῶν θεμάτων.

Ὁρισμός. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν προκύπτει ὅτι «Ἔκθεσις εἶναι ἡ παρ' οἱουδήποτε μεταφορὰ προσώπου τινός, εἰς ἄλλον τόπον καὶ ἐντεῦθεν περιαγωγὴ αὐτοῦ εἰς θέσιν ἀβοήθητον, ὡς καὶ ἡ ἐγκατάλειψις εἰς παρομοίαν (ἀβοήθητον) θέσιν προσώπου ἀνικάνου νὰ βοηθήσῃ ἑαυτό, παρὰ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρέων, ἢ προσώπου τραυματισθέντος ὑπαιτίως ὑπό τινος, παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου».

II. Ὑποκείμενον τοῦ ἐγκλήματος καὶ εἰδικώτερον συμμετοχὴ εἰς ἔκθεσιν.

1. Εἰδικαὶ ἐπὶ μέρους μορφαὶ ἐκθέσεως.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ προϊσχύοντος δικαίου μας, ἔκθεσιν διέπραττον, μόνον πρόσωπα, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτίστως οἱ γονεῖς, ἅτινα εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ἐπιμέλειαν καὶ περίθαλψιν τοῦ ἀνικάνου νὰ βοηθήσῃ ἑαυτὸ προσώπου (λόγῳ νεαρᾶς ἡλικίας, νόσου ἢ ἀναπηρίας). Ἀπῃτεῖτο δηλ. ἰδιαιτέρα ἰδιότης (γονεῖς) ἢ σχέσις (νοσοκόμος κλπ.) μεταξὺ ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφανίζηται ἡ ἔκθεσις, πάντοτε, ὡς ἰδιαίτερον ἔγκλημα (delictum proprium). Ἀντιθέτως ὅμως ὁ νέος Κῶδιξ διακρίνει δύο μορφὰς ἐκθέσεως, ἤτοι: 1) τὴν ἐν στενῇ ἐνοίᾳ ἔκθεσιν, καθ' ἣν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἐγκλήματος ἀπαιτεῖται ἡ μεταφορὰ τοῦ ἐκτιθεμένου, εἰς οἱονδήποτε τόπον, ἐντεῦθεν δὲ ἡ περιαγωγὴ αὐτοῦ εἰς θέσιν ἀβοήθητον

καὶ 2) τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἔγκλημα πραγματοποιεῖται διὰ τῆς, δι' ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑποχρέου, ἁπλῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐκτιθεμένου, εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατάστασιν.

Κατὰ ταῦτα λοιπόν, ἐν ᾧ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος δύναται νὰ εἶναι **πᾶς τις,** τῆς τοιαύτης μορφῆς τῆς ἐκθέσεως συνιστώσης **κοινὸν ἢ καθολικὸν** ἔγκλημα (delictum commnium), κατὰ τὴν δευτέραν τοιαύτην, ὡς αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ, εἰ μὴ **ὡρισμένον μόνον πρόσωπον,** ἔχον ὡρισμένας ἰδιότητας ἢ τελοῦν εἰς ὡρισμένην σχέσιν μετὰ τοῦ ἐκτιθεμένου. Εἶναι δὲ τοῦτο κατὰ τὴν ρητὴν διατύπωσιν τοῦ νόμου πᾶν τὸ ἀφῆνον ἀβοήθητον πρόσωπον α) τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ, β) πρὸς διατροφὴν καὶ περίθαλψιν τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόχρεον καὶ γ) ὅπερ ὑπαιτίως ἐτραυμάτισεν (1).

Ἡ μορφή, ὅθεν αὕτη τῆς ἐκθέσεως συνιστᾷ, ὡς εἰς πᾶσαν περίπτωσιν συνέβαινεν ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ Π. Ν., ἰδιαίτερον ἔγκλημα (delictum proprium).

Οὕτω, διὰ τῆς κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διατυπώσεως τῶν περὶ ἐκθέσεως διατάξεών του ὁ Π. Κ. ἐπιφέρει ὡρισμένας μεταβολὰς ἐπιτυχεῖς καὶ ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸ λαϊκὸν περὶ δικαίου συναίσθημα, ἀκολουθῶν ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ καὶ ἄλλας ξένας νομοθεσίας, κυρίως ὅμως τὸν Γερμανικὸν Ποιν. Κώδικα. Διότι οὕτω, αἴρονται αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν δημιουργηθεῖσαι ἀμφισβητήσεις, περὶ τοῦ κατὰ πόσον, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ἐγκλήματος ἦτο ἀπαραίτητος ἡ ἀπομάκρυνσις καὶ ἐγκατάλειψις τοῦ ἐκτιθεμένου, καθ' ὅσον, ὡς ἦτο διατετυπωμένη ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Π. Ν., ἐδικαιολογοῦντο αἱ διχογνωμίαι.

Ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ Ποιν. Νόμου εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ὑπὸ τὸν νέον δὲ Κώδικα, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἐκθέσεως, ἵνα θεωρηθῇ τις ὡς ἔνοχος τοῦ ἐγκλήματος, **πρέπει νὰ ἀφήσῃ ἀβοήθητον πρόσωπον τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν του,** κατὰ τάς, καθ' ἃ ἀνωτέρω, εἰδικὰς ἐπὶ μέρους τρεῖς περιπτώσεις. Ἡ δὲ τοιαύτη ὑποχρέωσις δύναται νὰ πηγάζῃ εἴτε ἐκ τοῦ νόμου (ὡς λ. χ. συμβαίνει μὲ τοὺς γονεῖς, ἐπιτρόπους, ἐπιμελητάς), εἴτε ἐκ συμβάσεως (ὡς λ.χ. συμβαίνει μὲ τὴν νοσοκόμον, ἥτις ἔχει ἀναλάβει τὴν νοσηλείαν ἀσθενοῦς), εἴτε καὶ ἐκ προηγουμένης τοῦ δράστου ἐνεργείας, ἀναλαβόντος, διὰ τῆς συμπεριφορᾶς του ταύτης ἐκουσίως, τὴν ἐν τῷ μέλλοντι προστασίαν τοῦ προσώπου τούτου (ὡς ἐ. π. συμβαίνει μὲ τὸν εὑρόντα ἔκθετον βρέφος καὶ παραλαβόντα αὐτό).

2. Πλείονες συμμέτοχοι κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐρωτᾶται ὅμως· ἂν εἰς τὴν πρᾶξιν συμμετέσχε καὶ ἕτερός τις (ἢ πολλοί), εἴτε ὡς συναυτουργός, εἴτε ὡς συνεργός, εἴτε τέλος ὡς ἠθικὸς αὐτουργός, πῶς πρέπει νὰ κριθῇ οὗτος; Ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἐκθέσεως, οὐδεμία δύναται νὰ γεννηθῇ ἀμφιβολία, καθ' ὅσον, τοῦ ἐγκλήματος ὄντος κοινοῦ καὶ δυναμένου νὰ τελεσθῇ ὑφ' οἱουδήποτε προσώπου ἀνεξαρτήτως ἰδιοτήτων ἢ σχέσεων αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀντικείμενον, ἕκαστος τῶν συμμετόχων θέλει κριθῇ, κατὰ τὸ μέτρον τῆς συμμετοχικῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἔγκλημα δράσεως. Οὕτω ὁ ἐργοδότης, ὅστις ἐκθέτει τὸν ἐν τῇ ἐργασίᾳ του παθόντα καὶ ἀδυνατοῦντα νὰ μεριμνήσῃ περὶ ἑαυτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ βοηθηθῇ παρ' ἄλλων, θέλει κριθῇ ὡς αὐτουργὸς τῆς πράξεως, τυχὸν δὲ συμμέτοχοί του κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος, θέλουν κριθῇ ὡς συνεργοὶ μὲν ἂν ἐβοήθησαν, ἠθικοὶ δὲ αὐτουργοὶ ἂν παρεκίνησαν. Καθ' ὅμοιον τρόπον, ἡ μήτηρ, ἡ ἐγκαταλείπουσα εἰς ἐρημικὸν μέρος τὸ νόθον νεογέννητον τέκνον της παρακινηθεῖσα πρὸς τοῦτο, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

1) Σχετικὴ καὶ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου ΓΠΝ/1911 «Περὶ τῆς ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων εὐθύνης.....»

ἐραστοῦ της, θέλει κριθῆ, ὡς αὐτουργὸς τῆς πράξεως, ὁ δὲ ἐραστὴς ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς ἐκθέσεως προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ α' ἐδαφίου τῆς πρώτης § τοῦ ἐξεταζομένου ἄρθρου 306 Π. Κ.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν δευτέραν περίπτωσιν καθ' ἣν, ἡ ἔκθεσις ἐμφανίζεται ὡς delictum proprium, ἡ ἀνωτέρω λύσις εἶναι ἀπαράδεκτος. Διότι συναυτουργία τοῦ δράστου μετὰ προσώπου μὴ ἔχοντος τὰς κατὰ νόμον ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, ἤτοι μετὰ προσώπου ὑφ' οὗ τὴν προστασίαν δὲν τελεῖ τὸ θῦμα, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Τοῦτο, ἐπειδὴ κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ Ποινικοῦ μας Δικαίου, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ εἶναι αὐτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος, δὲν δύναται νὰ εἶναι, οὔτε καὶ συναυτουργὸς αὐτοῦ. Συναυτουργὸς ὅθεν, καθ' ἣν ἔννοιαν ἐκλαμβάνει τοῦτον εἰς τὸ ἄρθρον 45 αὐτοῦ ὁ νέος Κῶδιξ, δὲν δύναται νὰ εἶναι πρόσωπον, ὅπερ δὲν ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὸ θῦμα, ὅσον ἀφορᾷ βεβαίως τὴν β' περίπτωσιν ἐκθέσεως. Ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ γνώμη εἶναι ὁμόφωνος. Διὰ τὸ θεωρητικὸν ὅμως τῆς ἀναπτύξεως μέρος, ἀναφέρομεν, ὅτι δὲν ἐλλείπουν καί τινες μεμονωμέναι ἀντίθετοι γνῶμαι, ἀναπτυχθεῖσαι ἰδίᾳ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ (Χωραφᾶς Ποιν. Χρονικά. Τόμος Α' σελ. 116).

Ἀλλ' οἱαδήποτε τοιαύτη σήμερον, παρ' ἡμῖν τοὐλάχιστον, δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ, τῆς σχετικῆς λύσεως ρητῶς ἐπιτασσομένης ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 49 § 1 Π. Κ. περὶ τῆς ὁποίας καὶ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ περὶ παιδοκτονίας θέματος, ὡμιλήσαμεν. Κατ' αὐτὴν ὁ συμμέτοχος εἰς ἰδιαίτερον ἔγκλημα καὶ ἂν ἀκόμη ἐπιχειρήσῃ τὴν πρᾶξιν τελέσεως αὐτοῦ, οὐδέποτε χαρακτηρίζεται ὡς αὐτουργός, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει ἡ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἀξιοποίνου (²) ἰδιαιτέρα ἰδιότης ἢ σχέσις, ἀλλ' ὡς συνεργὸς τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ τοιοῦτος λοιπὸν extraneus, ἂν μὲν ὁ ἴδιος διέπραξε τὸ ἔγκλημα θέλη χαρακτηρισθῇ καὶ τιμωρηθῇ ὡς συνεργὸς (ἀναγκαῖος) τοῦ ἐγκλήματος, ἂν δὲ παρεκίνησε ἢ ἐβοήθησεν ἀμέσως, θὰ τιμωρηθῇ μὲ τὴν ποινὴν τοῦ πράξαντος, ἥτις ὅμως δύναται καὶ νὰ μειωθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποπείρας.

Πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν τῆς λύσεως τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δίδει ὁ Κῶδιξ, ἀναφέρομεν τὰ ἑξῆς παραδείγματα:

1) Ὁ Α' ἐραστὴς παρακινεῖ τὴν Β' φίλην του νοσοκόμον νὰ ἐγκαταλείψῃ

---

2) Τοιοῦτον τι ὅμως δὲν συμβαίνει κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς συμμετοχῆς εἰς παιδοκτονίαν, ἐν ᾗ ἡ ἰδιαιτέρα ἰδιότης καὶ ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ κατάστασις τῆς μητρὸς, δὲν ἀπαιτεῖται πρὸς θεμελίωσιν τοῦ ἀξιοποίνου, ἀλλὰ διὰ τὴν μείωσιν τῆς ποινῆς. Διότι καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ Νόμῳ ἡ περὶ παιδοκτονίας διάταξις, πάλιν ἡ μήτηρ δὲν θὰ διέφυγε τῆς ποινῆς, διότι ἡ πρᾶξις αὐτῆς θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπαχθῇ κάλλιστα, εἰς τὰς περὶ ἀνθρωποκτονίας διατάξεις, ὧν καὶ πληροῖ πάντα τὰ στοιχεῖα. Καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ὁ δράστης τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 378 Π.Κ. προβλεπομένου ἐγκλήματος περὶ ὑφαιρέσεως, ἤτοι ὁ κλέπτων κλπ. πρόσωπον μεθ' οὗ συνδέεται διὰ συγγενείας (μέχρις ὡρισμένου βεβαίως βαθμοῦ) πάλιν θὰ ἐτιμωρεῖτο κατὰ τὰς περὶ κλοπῆς ἢ ὑπεξαιρέσεως διατάξεις. Δι' ὃ καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 304 (παιδοκτονία) καὶ 378 (ὑφαίρεσις) Π.Κ. συνιστῶσιν ἐγκλήματα ἰδιώνυμα, οὐχὶ δὲ ἰδιαίτερα ὡς λ.χ. συμβαίνει μὲ τὴν δι' ἐγκαταλείψεως ἔκθεσιν, ἢ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Ν. 4971/31 «Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων» καθ' ἃς τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μόνον πρόσωπα ἔχοντα ἰδιαιτέραν ἰδιότητα, ἤτοι μόνον Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

Οὕτω π.χ. κατὰ τὸ ἐδ. στ' αὐτοῦ «Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, πᾶς ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελε παραιτηθῇ τῆς θέσεώς του ἢ ἀποστῇ τῶν καθηκόντων του πρὶν ἢ ἐπιτραπῇ τοῦτο ἐγγράφως, ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἢ χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ παρ' αὐτοῦ τῷ Ἀρχηγῷ αἴτησις πρὸ τριμήνου περὶ τῆς τοιαύτης προθέσεώς του». Διάπραξις τοῦ προκειμένου ἐγκλήματος παρ' οἱουδήποτε τρίτου μὴ ἔχοντος τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἀστυνομικοῦ δὲν εἶναι βεβαίως νοητή. Δι' ὃ καὶ χαρακτηρίζεται τοῦτο ὡς ἰδιαίτερον καὶ οὐχὶ ἰδιώνυμον ἔγκλημα. Ὁ νόμος ἀξιοῖ πρὸς θεμελίωσί του τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἀστυνομικοῦ. Οὐχὶ ὀρθῶς ὅθεν ὁ Στάϊκος (Τόμος Α' σελ. 594 ἐπ.) χαρακτηρίζει τὴν παιδοκτονίαν ὡς delictum proprium, δεχόμενος κατὰ συνέπειαν, ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις συμμετοχῆς ἐφαρμόζεται ἡ πρώτη § τοῦ ἄρθρου 49. Ὁμοίως ὁ Μοσχανδρέας (σελ. 260) κλπ.Ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπαναλαμβάνομεν, ἐφαρμόζεται ἡ β' §.

τὸν Γ' βαρέως ἀσθενοῦντα, ἵνα μεταβῶσιν εἰς διασκέδασιν, παρ' ὅ,τι κατὰ σύστασιν τοῦ Ἰατροῦ ὑποχρεοῦται αὕτη εἰς παροχὴν φαρμάκων πρὸς τὸν ἀσθενῆ ἀνὰ ἡμίωρον καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς ἀπουσίας των. Ἡ Β' συμμορφοῦται. Ὁ Γ' ἔμεινεν οὕτως εἰς θέσιν ἀβοήθητον μὴ δυνάμενος νὰ ἐπικαλεσθῇ οὐδένα. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα, αὕτη μὲν θὰ τιμωρηθῇ ὡς δράστης τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 306 § 1 ἐδ. β' Π. Κ. προβλεπομένου delictum proprium, ὁ δὲ Α', καίτοι ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ δὲν συντρέχει ἡ ἰδιαιτέρα σχέσις πρὸς τὸν Γ, θέλει χαρακτηρισθῇ ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος, πλὴν αὕτη δύναται νὰ μειωθῇ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ([3]).

2) Ὁ Α' φυματικὸς εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον, διαμένει μόνος εἰς ἀπομεμακρυσμένον οἰκίσκον, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ δύναται ὡς ἐκ τῆς ἀσθενείας του ν' ἀπομακρυνθῇ ἐκεῖθεν. Ἡ Β' σύζυγός του, παρακινεῖ πρὸς τοῦτο τὸν Γ τρίτον καὶ μὴ ἔχοντα σχέσιν τινὰ μετ' αὐτοῦ, ὅστις καὶ μεταβαίνων εἰς τὸν οἰκίσκον τοῦ Α' διακόπτει τὴν πρὸς αὐτὸν παροχὴν ὕδατος καὶ ρεύματος καταστρέφει δὲ καὶ τὴν τηλ/κὴν σύνδεσιν. Ὁ Α ἀναμφισβητήτως μένει ἀβοήθητος, διότι δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἐν ἑαυτῷ βοήθειαν, οὔτε διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ δυνάμεων (μὴ δυνάμενος ὡς ἐλέχθη ν' ἀπομακρυνθῇ) οὔτε καὶ διὰ τῆς ἐπικλήσεως τρίτων. Ὁ Γ, δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς αὐτουργὸς τῆς γνησίας μορφῆς ἐκθέσεως, ἅτε μὴ ἀπομακρύνας αὐτόν ([4]). Τούτου τεθέντος ἡ μὲν Β, θὰ κριθῇ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω διατάξεως ὡς αὐτουργὸς (ἔμμεσος) τῆς ἰδιαιτέρας ἐκθέσεως, ὁ δὲ Γ, ὡς συνεργός, τοῦ αὐτοῦ ἐγκλήματος.

Ἐρωτᾶται ὅμως· διατὶ ὁ νομοθέτης παρέχει τὴν διακριτικὴν εὐχέρειαν εἰς τὸν Δικαστὴν νὰ δύναται νὰ τιμωρῇ κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποπείρας τὸν extraneus ἠθικὸν αὐτουργὸν καὶ ἄμεσον συνεργὸν εἰς delictnm proprium, περαιτέρω δέ, διατὶ ὁ νόμος, δὲν ὁμιλεῖ κσὶ περὶ τῆς κατὰ τοῦ extraneus ἁπλοῦ συνεργοῦ, ἐπιβλητέας ποινῆς;

Τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπάντησιν μᾶς τὴν δίδει αὐτὸς οὗτος ὁ συντάκτης τοῦ Κώδικος, διὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἥτις, μεταφερομένη κατὰ λέξιν ἐνταῦθα, ἔχει ὡς ἑξῆς: «Νέον ἐν τῇ διατάξει εἶναι ἡ παρεχομένη εἰς τὸν Δικαστὴν εὐχέρεια νὰ δύναται νὰ τιμωρήσῃ μὲ τὴν ποινὴν ἠλαττωμένην κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποπείρας τὸν ἠθικὸν αὐτουργὸν καὶ ἀναγκαῖον συνεργόν, ὁσάκις παρ' αὐτοῖς δὲν συντρέχωσιν αἱ ἰδιαίτεραι ἰδιότητες ἢ σχέσεις. Ἡ δικαιολογοῦσα τὴν δυνητικὴν ἠπιωτέραν τιμωρίαν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ σκέψις εἶναι, ὅτι εὔλογον κρίνεται ν' ἀφεθῇ εἰς τὸν Δικαστὴν μείζων ἐλευθερία, ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς ποινικῆς εὐθύνης, προσώπων, ἅτινα μὴ ἔχοντα τὰς κατὰ Νόμον διὰ τὸν αὐτουργὸν ἀπαιτουμένας ἰδιότητας καὶ σχέσεις, φυσικὸν εἶναι νὰ μὴ ἔχωσι καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς παραβάσεως ([5]) τοῦ ἰδιαιτέρου καθήκοντος, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν οὐσίαν τοῦ delictum proprium **Διὰ τὸν ἁπλοῦν συνεργὸν ἐν πορομοίαις περιπτώσεσι δὲν παρίσταται ἀνάγκη εἰδικῆς μνείας, καθ' ὅσον ἡ ποινὴ αὐτοῦ κατ' ἀρχὴν εἶναι ἠπιωτέρα τοῦ αὐτουργοῦ».**

(Συνεχίζεται)

---

3) Καθ' ὅμοιον τρόπον ἂν ὁ Χ πενθερὸς τοῦ Ν.άστ/κος προκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῷ νὰ δωροδοκηθῇ ὑπὸ τοῦ καταστηματάρχου Μ, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 235 Π.Κ., δυνατὸν οὗτος (ὁ Χ) νὰ τιμωρηθῇ μὲ ποινὴν ἠλαττωμένην.

4) Οὕτω κατὰ τὸν Καθηγητὴν κ. Χωραφᾶν, αὐτουργὸς τῆς ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἐκθέσεως εἶναι ὁ μεταφέρων τινα εἰς ἄλλον τόπον καὶ ἐντεῦθεν περιάγων αὐτὸν εἰς θέσιν ἀβοήθητον (Χωραφᾶ τόμ. Β' σελ. 23). Ὁμοίως κατὰ τὴν αἰτ. ἔκθεσιν τοῦ 1933 (σελ. 463). «Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἔκθεσις ἀπαιτεῖ μετάθεσιν ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης καταστάσεως εἰς νέαν τοιαύτην».

5) Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῇ τοιοῦτό τι διὰ τὸν ἠθικὸν αὐτουργὸν ἢ συνεργὸν τῆς παιδοκτόνου μητρός ὡς, δέχονται, οἱ περὶ ὧν ἀνωτέρω συγγραφεῖς, παρ' ἡμῖν;

ΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ (*) ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ ἐκπαιδευτικὴ ἀστυνομικὴ ἀποστολὴ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐπραγματοποιήθη διὰ διάρκειαν ἑνὸς μηνός, ἠκολούθησε δὲ τὴν κάτωθι ἐκπαιδευτικὴν πορείαν εἰς μαθήματα, ὁμαδικὰς ἐπισκέψεις καὶ ἀτομικὰς κατὰ τόπους μελέτας.

—18η Μαρτίου ἐ.ἔ., ἀναχώρησις ἐξ Ἀεροδρομίου Ἑλληνικοῦ, δι' ἀεροπλάνου τῆς T.W.A.

—19η Μαρτίου ἐ.ἔ. ἄφιξις π.μ. εἰς Ν. Ὑόρκην.

—20η Μαρτίου ἐ.ἔ., ἐπίσκεψις εἰς διαφόρους ὥρας τῆς ἡμέρας, κεντρικῶν σημείων κυκλοφορίας τῆς πόλεως Ν. Ὑόρκης καὶ Σταθμῶν τῶν ὑπογείων Ἠλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων, πρὸς δημιουργίαν ἀρχικῆς ἐντυπώσεως ἐπὶ τῶν βασικῶν προβλημάτων τῆς τροχαίας κινήσεως, ἐν ὄψει τῆς τεραστίας κυκλοφοριακῆς κινήσεως εἰς τὴν πόλιν ταύτην.

—21η Μαρτίου.Ἀναχώρησις εἰς Washington καὶ ἐκ ταύτης εἰς περιοχὴν Herndon Πολιτείας Virginia (περὶ τὰ 21 μίλλια ἔξωθι τῆς Washington), ἔνθα λειτουργεῖ Ἀστυνομικὴ Ἀκαδημία.

—Ὁ μηνιαῖος χρόνος τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας εἰς Ἀμερικήν, ἠναλώθη κατὰ τὸ μεῖζον μέρος εἰς παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων ἐντὸς τῆς Σχολῆς, ὅπου παρεμείναμεν ἔγκλειστοι ἐπὶ 2 ἑβδομάδας καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον μέρος εἰς ἐπισκέψεις προτύπως ἐργαζομένων Ἀστυνομιῶν εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς ΝΕΑΣ ΥΕΡΣΕΗΣ καὶ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ.

—Τὸ Πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως περιέλαβεν.

—Θεωρητικὴν ἐκπαίδευσιν

—Τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν

—Διαλέξεις

—Ἐπισκέψεις εἰς Ὁμοσπονδιακὴν Ἀστυνομίαν (F. B. I.) καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἐπισκέψεις εἰς Ἀστυνομικὰς Ὑπηρεσίας Πόλεων, χωρίων καὶ Πολιτειῶν ὡς κάτωθι:

Ι. Ἡ ἐκπαίδευσις ἐν τῇ Σχολῇ.

—Εἰς τὴν Σχολὴν μᾶς ἐδιδάχθησαν τὰ ἑξῆς μαθήματα, ὑπὸ εἰδικῶν Καθηγητῶν, πρῴην πρακτόρων ἢ Καθηγητῶν τῆς F. B. I. καὶ Ἀξιωματικῶν τῆς Πολιτειακῆς Ἀστυνομίας τῆς ΝΕΑΣ ΥΕΡΣΕΗΣ, ἥτις θεωρεῖται ἐκ τῶν καλλιτέρων εἰς τὸ εἶδος της.

1) Ἱστορία τῶν Ἀστυνομιῶν τῶν Η.Π.Α.

2) Ἀστυνομικὰ συστήματα εἰς Η.Π.Α. ὡς ἔχουσι σήμερον. Ὁμοσπονδιακὴ Ἀστυνομία (F. B. I.). Διάφοροι εἰδικαὶ Ἀστυνομίαι. Πολιτειακὴ Ἀστυνομία (State Police). Νομαρχιακὴ Ἀστυνομία (Country Police). Δημοτικὴ Ἀστυνομία (City-Towship-Village Police).

(*) Ἡ μελέτη αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπίσημος ἔκθεσις τῆς ἐκπαιδευτικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς εἰς Η.Π.Α. ἥτις ἀπετελεῖτο ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἀστυν. Δ)ντὰς Β' Σπυρ. Κουτσουρούμπαν καὶ Βαρσάμην Παυλόπουλον, Ἀστυνόμον Α' Μιχ. Βούλγαρην, Ταγματάρχας Χωρ)κῆς Γεώργ. Νικολόπουλον, Ἰωάν. Δευκέαν, Ἀντων. Πέτταν καὶ Μοίραρχον Κ. Μπράμην. Ἡ ἀποστολὴ ἐπραγματοποιήθη τὸν μῆνα Μάρτιον—Ἀπρίλιον τοῦ 1954 καὶ ἦτο διαρκείας ἑνὸς μηνός.

3) Ὀργάνωσις καὶ δικαιοδοσία ἑκάστης Ἀστυνομίας.

4) Περὶ παρακολουθήσεως ἐν γένει. (Σκοπὸς-διάφοροι τρόποιπαρακολουθήσεως-μέθοδοι παρακολουθήσεως χρησιμοποιούμενοι ἐν Ἀμεικῇ κλπ. χρῆσις νεωτέρων ἐπιστημονικῶν μέσων παρακολουθήσεως).

5) Χρησιμοποίησις τεχνικῶν ἐπιστημονικῶν μέσων.(Θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν φωτογραφικήν). (Χρῆσις διαφόρων τύπων φωτογραφικῶν μηχανῶν—τηλέφακοι—ὑπέρυθροι ἀκτῖνες). Μαγνητόφωνα. —(διάφοροι τύποι μαγνητοφώνων καὶ τρόποι χρήσεως τούτων—ἀπόκρυψις μικροφώνων πρὸς παρακολούθησιν καὶ καταγραφὴ συνομιλιῶν—τρόποι παροκολουθήσεως τηλ/κῶν συνδιαλέξεων κλπ. —Χρησιμοποίησις καθρεπτῶν διπλῆς κατευθύνσεως—Χρῆσις ὑπεριωδῶν ἀκτίνων).

6) Περὶ σαμποτὰζ (τρόποι ἐκτελέσεως, διάφοροι τύποι ἐκρηκτικῶν καὶ ἐμπρηστικῶν βομβῶν-πιθανοὶ στόχοι-τρόπος δράσεως σαμποτέρ-τρόπος τακτικῆς ἀνακρίσεως σαμποτέρ-τρόποι ἀνιχνεύσεως σαμποτὰζ κλπ. κλπ.

7) Ἐπίδειξις διὰ κινηματογραφικῶν προβολῶν τοῦ τρόπου ἀνιχνεύσεως ἐγκλημάτων, παρακολουθήσεως ὑπόπτων κλπ. κλπ.

II. Ἐπισκέψεις.

α) Ἐπεσκέφθημεν ὡς προαναφέρεται διαφόρους Ἀστυνομίας, πρὸς παρακολούθησιν ἐν τῇ πράξει τοῦ τρόπου λειτουργίας των, ὡς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἀστυνομίαν (F.B.I.) Πολιτειακὴν Ἀστυνομίαν (State Police) τῆς Πολιτείας Ν. Ὑερσέης καὶ Ἀστυνομικὴν Σχολὴν ταύτης, Ἀστυνομίαν πόλεως Harisson τῆς Πολιτείας Ν. Ὑόρκης, Ἀστυνομίαν Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀστυνομικὴν Ἀκαδημίαν αὐτῆς.

β) Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις μας αὐτάς, μᾶς ἐγένοντο διαλέξεις περὶ τῆς λειτουργίας των καὶ ἐπιδείξεις τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπ' αὐτῶν τελειοτάτων ἐπιστημονικῶν μέσων ἀνιχνεύσεως καὶ καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος. Ὁμοίως μᾶς ἐπεδείχθησαν τελευταίου τύπου ἠλεκτρονικὰ μέσα τηλεπικοινωνίας. Τηλέφωνα ὑπερβραχέων κυμάτων, ἐνσύρματοι καὶ ἀσύρματοι τηλετυπικαὶ μηχαναί, τηλεφωτογραφικαὶ μηχαναί, Autotelegraphs, ἀσύρματα τηλέφωνα ἐπὶ αὐτοκινήτων Handie Talkins, μηχανήματα ραντάρ, ἐξακριβώσεως ταχύτητος αὐτοκινήτων κλπ. κλπ.

III. Ἐντυπώσεις.

Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν ἐν ὀλίγοις περιγραφὴν τῶν ἐντυπώσεων ἡμῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν συμπερασμάτων μας. Πρὸς περισσοτέραν κατανόησιν, θὰ περιγράψωμεν ἐν συντομίᾳ τὰ εἰς Η.Π.Α. ὑφιστάμενα συστήματα καὶ λειτουργούσας Ἀστυνομίας.

—Εἰς Η. Π., δὲν ὑπάρχει ἑνιαῖα Διοίκησις τῶν Ἀστυνομικῶν Δυνάμεων τῆς Χώρας, ὅπως παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν παρατηρεῖται ἡ ἰδία εὐρεῖα ἀποκέντρωσις ἡ ὑφισταμένη καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς κλάδους τῆς Διοικήσεως.

—Ὑπάρχουσι πέντε τοὐλάχιστον βαθμοί, οὕτως εἰπεῖν, Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς Η. Π., οἱ ὁποῖοι ἀντιστοιχοῦσιν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς πρὸς τὰς ἀναλόγους διοικητικὰς διαιρέσεις τῆς Χώρας.

—Κατὰ σειρὰν ἐκτάσεως δικαιοδοσίας εἶναι :

1) Ὑπηρεσίαι τινὲς Ὁμοσπονδιακῶν Ὑπουργείων, ἐπιβλέπουσαι τὴν ἐφαρμογὴν ὡρισμένων ὁμοσπονδιακῶν Νόμων, ἀσκοῦσαι ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των αὐτῶν, ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως τῶν Η. Π.

2) Ἡ Πολιτειακὴ Ἀστυνομία ἑκάστης τῶν 49 Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς (Εἶδος Δ/νσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν).

3) Σερίφαι (Sheriffs) καὶ βοηθοὶ τούτων εἰς πλέον τῶν 3000 Νομῶν (Counties) καὶ ἐπὶ πλέον ὀλίγαι ἐπαρχιακαὶ Ἀστυνομίαι αἵτινες εἴτε ἐνεργοῦν παρ' αὐτῷ, ἢ τὸν ἀντικαθιστοῦν.

4) Ἀστυνομίαι πλέον τῶν 1000 μεγάλων πόλεων (Cyties) καὶ πλέον τῶν 20.000 πόλεων καὶ ἐπὶ πλέον ἄγνωστος ἀριθμὸς μικροτέρων περιοχῶν (Macisterial) καὶ περιοχῶν μικρῶν Ἐπαρχιῶν (Country Districts) εἰς τὰς Δυτικὰς καὶ Νοτίους Πολιτείας.

5) Ἡ Ἀστυνομία ὑπὲρ 15.000 χωρίων καὶ μικροτέρων κοινοτήτων ὁμοῦ μὲ μικρὸν ἀριθμὸν ἀνδρῶν ὑπηρετούντων εἰς Δημοσίους Ὀργανισμούς.

—Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω Ἀστυνομιῶν, ὑπάρχουν Ἀστυνομίαι πάρκων. Ἀστυνομίαι γεφυρῶν (περὰ τοῖς διαφόροις Δήμοις). Ἀστυνομία Διαπολιτειακῶν Πάρκων (Interstate Parks) καὶ πολλαὶ ἄλλαι.

—Τὸ κυριώτερον καὶ πλέον ἐντυπωσιακὸν γεγονὸς τῶν Ἀστυνομικῶν τῶν Η.Π.Α. εἶναι ἡ πλήρης ἀποκέντρωσις τούτων. Ἅπασαι αἱ Ἀστυνομίαι ἐκ τῶν προαναφερθεισῶν, εἶναι παντελῶς ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων.

Ἑκάστη Πολιτεία, Δῆμος ἢ Κοινότης, ἔχει τὴν ἰδικήν της Ἀστυνομίαν ἥτις ὑπάγεται εἰς τὸν Κυβερνήτην, Δήμαρχον ἢ Κοινοτικὸν Συμβούλιον ἀντιστοίχως, παρ' ὧν καὶ συντηρεῖται.

—Καμμία ἄλλη Χώρα εἰς τὸν κόσμον δὲν ἔχει δώσει τοιαύτην δύναμιν καὶ ἀνεξαρτησίαν εἰς τὰς τοπικὰς Διοικητικὰς Ἀρχάς. Καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀκόμη ὅπου ἰσχύει ἀνάλογος θεσμὸς τῆς Δημοτικῆς Ἀστυνομίας, ὑπάρχει ἐξάρτησις καὶ ἔλεγχος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καθὼς καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ τούτου.

—Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, οὐδεμία ἐπέμβασις, ἔλεγχος ἢ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Κράτους ἢ τῆς Πολιτείας γίνεται.

Τὸ τοιοῦτον σύστημα ἔχει ὡρισμένα πλεονεκτήματα ἔχει ὅμως καὶ πολλὰ ἐλαττώματα, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ παρατηρουμένη πολλάκις σύγκρουσις ἁρμοδιοτήτων τῶν Ἀστυνομιῶν.

Ἄλλο ἐλάττωμα εἶναι ἡ δημιουργία πολλῶν εἰδικῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ περιωρισμένους σκοπούς.

—Παρὰ τὰ ἐλαττώματα ταῦτα, ἡ Ἀστυνομία τῶν Η. Π., ἔχει μέχρι σήμερον ἀντεπεξέλθει καλῶς εἰς τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος γενικῶς, λόγῳ τοῦ τελειοτάτου τεχνικοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν Ἀστυνομιῶν, ἀκόμη καὶ τῶν μικροτέρων μονάδων, ἀλλὰ καὶ τῆς εὐχερείας μεθ' ἧς εἶναι προσιτὰ τὰ Κεντρικὰ Ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια εἰς ὅλας τὰς Ἀστυνομίας καὶ τοῦ ἐπιδεικνυομένου πνεύματος συνεργασίας.

—Πολλὰ σχέδια ἔχουν προταθῆ διὰ μερικὴν ἑνοποίησιν τῶν πολλῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε κανὲν δὲν ἔχει υἱοθετηθῆ.

—Θὰ ἐξετάσωμεν ἤδη κάπως ἐκτενέστερον τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας διαφόρους Ἀστυνομίας, ἀναφέροντες καὶ τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστης τῶν εἰδικῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Α') ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΕΧΟΥΣΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΝ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΝ ΕΦ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Διάφορα Ὑπουργεῖα τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τῶν Η.Π. ἔχουσιν ὡς προαναφέραμεν Ὑπηρεσίας τινας, ἐξαρτωμένας ἐξ αὐτῶν, εἰς ἃς δι' εἰδικῶν Νόμων ἔχει ἀνατεθῆ ἡ δίωξις ὡρισμένων ἀδικημάτων, δι' ἃ εἴτε λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης φύσεώς των, τῆς σοβαρότητός των, ἢ τοῦ διεθνοῦς των χαρακτῆρος, δὲν θεωρεῖται ἐπαρκὴς καὶ ἀποτελεσματικὴ ἡ δίωξις διὰ τῶν τοπικῶν Ἀστυνομιῶν. Οὕτω καθ' Ὑπουργεῖα, ὑφίστανται αἱ ἑξῆς Ὑπηρεσίαι:

I. 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Εἰς αὐτὸ ὑπάγονται :

1) Εἰδικοὶ πράκτορες ἔχοντες ἀστυνομικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ παραβάσεων τῶν Νόμων περὶ 'Εθνικοῦ εἰσοδήματος.

2) Εἰδικὴ 'Υπηρεσία.

—Προλήψεως καὶ ἐρεύνης ἐπὶ παραβάσεων ἀφορωσῶν τὴν φορολογίαν τοῦ οἰνοπνεύματος.

—Αὕτη ἔχει δικαιοδοσίαν ἐπίσης ἐπὶ τῶν φορολογικῶν Νόμων τῶν ἀφορώντων τὰ πυροβόλα ὅπλα.

3) 'Υπηρεσία Τελωνείων.

—Ἔχει ὡς δικαιοδοσίαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τελωνειακῶν κλπ. Νόμων, διὰ περιπολιῶν εἰς τὰ σύνορα καὶ ἐλέγχου τῶν διαφόρων μεταφορικῶν μέσων (ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος).

—Τὴν πρόληψιν λαθρεμπορίας ἐμπορευμάτων.

4) Γραφεῖον ναρκωτικῶν.

'Εφαρμόζει τοὺς περὶ ναρκωτικῶν Νόμους.

—Πάντως δὲν ἀσχολεῖται εἰδικῶς μὲ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς πωλήσεως καὶ ἀγορᾶς ναρκωτικῶν, ἀλλὰ μὲ τὴν παράλειψιν καταβολῆς τοῦ φόρου τῶν οὕτω λαθραίων ἀγοραπωλησιῶν ὑπὸ προσώπων μὴ ἐχόντων πρὸς τοῦτο ἄδειαν.

—Καὶ συνεργάζεται μὲ τὰς διαφόρους Πολιτείας διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἐμπορίας τῶν ναρκωτικῶν γενικῶς.

5) Μυστικὴ 'Υπηρεσία.

—Αὕτη ὠργανώθη τὸ 1865. Ἔχει δικαιοδοσίαν ὅλως περιέργως :

α) Τὴν Προστασίαν τοῦ Προέδρου τῶν Η. Πολιτειῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ τὴν φύλαξιν τοῦ Λευκοῦ Οἴκου καὶ τῆς περιοχῆς του.

β) Τὴν δίωξιν τῆς κιβδηλείας καὶ παραχαράξεως τῶν Νομισμάτων καὶ ἀξιῶν τῶν Η. Π.

γ) Τὴν ἔρευναν ἐπὶ πλαστογραφιῶν τῶν Κυβερνητικῶν γραμματίων.

II. 'Υπουργεῖον Ταχυδρομείων.

Τοῦτο διαθέτει ἐπιθεωρητὰς μὲ τὴν ἑξῆς δικαιοδοσίαν :

1) Τὴν ἔρευναν διὰ τὰς κλοπὰς τῶν ταχυδρομείων.

2) Παραβάσεις τῶν ταχυδρομικῶν Νόμων.

3) Ταχ/κὰς ἀπάτας—παράνομα λαχεῖα—τὰ ἀδικήματα ἐκβιασμοῦ τὰ ἐκτελούμενα δι' ἐπιστολῶν στελλομένων διὰ τῶν ταχυδρομείων καὶ τὰς πλαστογραφίας ταχ/κῶν ἐπιταγῶν καὶ ταμιευτηρίων.

III. 'Υπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Εἰς αὐτὸ ὑπάγονται :

1) 'Η 'Υπηρεσία Μεταναστεύσεως καὶ 'Ιθαγενείας. ('Υπηρ.'Αλλοδαπῶν), οἱ πράκτορες τῆς ὁποίας, ἔχουσι δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς :

α) Ἔρευναν ἐπὶ παραβάσεων τῶν Μεταναστευτικῶν Νόμων καὶ τῶν περὶ 'Ιθαγενείας.

β) Τὴν ἀνακάλυψιν καὶ ἀπαγόρευσιν λαθραίας εἰσόδου ἀλλοδαπῶν, διὰ περιπολιῶν εἰς τὰ σύνορα, δι' ἣν ὑπόθεσιν ὑφίσταται εἰδικὸν Σῶμα ἡ 'Αστυνομία Συνόρων (Border Police), ἐφωδιασμένον μὲ τελειότατα μέσα ὁπλισμοῦ, κινήσεως καὶ τηλεπικοινωνίας.

2) Τὸ περίφημον F. B. I. (Federal Bureau of Investigation—'Ομοσπονδιακὸν Γραφεῖον 'Ερευνῶν).

—Διὰ τὸ F.B.I., ἔχουσι γραφῆ πολλὰ καὶ εἶναι γνωστὴ ἐν πολλοῖς ἡ δρᾶσις του καὶ ὁ ἀγών του, ἰδίως κατὰ τὰ ἔτη 1934—1950 κατὰ τοῦ γκαγκστερισμοῦ, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τζὼν Ἔντγκαρ Χοῦβερ, τοῦ καὶ ἤδη 'Αρχηγοῦ καὶ ὅστις ἀγὼν ἔληξε μὲ τὴν σχεδὸν ἐξάλειψιν τῆς φοβερᾶς αὐτῆς πληγῆς τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν.

—Εἶναι γνωστὴ ἐπίσης ἡ καταπληκτικὴ δρᾶσις τοῦ F.B.I. κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, εἰς τὸν τομέα τῆς ἀντικατασκοπίας ὅπου ἐσημείωσεν θαυμάσια ἀποτελέσματα. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, εἰδικῶς κατὰ τὸν πόλεμον, εἶχεν ἐνισχυθῆ μεγάλως εἰς προσωπικὸν ὥστε ἐνῷ κατὰ τὴν εἰρηνικὴν περίοδον, καὶ σήμερον ἔτι, ἡ δύναμις τοῦ F.B.I. δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 700 ἄνδρας, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου εἶχεν ὑπὲρ τοὺς 6000 δύναμιν.

—Ἤδη τὸ F.B.I. ἔχει ἐπιβληθῆ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ 'Αμερικανικοῦ Λαοῦ, οἱ 'Αμερικανοὶ δέ, καὶ δικαίως, εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἀρτίαν αὐτὴν ὀργάνωσιν ἀσφαλείας ἐναντι τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος των, μὴ παραλείποντες εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλῶσιν μετὰ θαυμασμοῦ διὰ τὸν θεσμὸν αὐτόν.

—Ἡ ἐπιτυχία τοῦ F.B.I. εἰς τὸν τομέα τῆς δικαιοδοσίας του, ἐν τῇ διώξει τοῦ ἐγκλήματος γενικῶς, ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὸν διοργανωτήν του καὶ Γεν. Δ/ντήν του ἀπὸ τοῦ 1924 Τζῶν Ἔντγκαρ Χοῦβερ, ἄνδρα δυναμικόν, ἀκέραιον καὶ τίμιον, ἔχοντα μέσα του τὸ διοργανωτικὸν δαιμόνιον.

—Κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐπιλογὴν καὶ συστηματικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ, εἰς τὰ ἄφθονα ὑλικὰ μέσα, ἅτινα ἔχουσι τεθῆ εἰς τὴν διάθεσίν των καὶ τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν ἥτις διέπει τὸ Σῶμα.

—Κατὰ χιλιάδας ὑποβάλλονται αἱ αἰτήσεις τῶν νέων ἀπὸ ὅλας τὰς Πολιτείας, διὰ νὰ προσληφθῶσιν ὡς εἰδικοὶ πράκτορες, ὅπως καλοῦνται οἱ ἄνδρες τοῦ F.B.I.

—Κάθε ὑποψήφιος, δέον ὅπως εἶναι Δικηγόρος ἢ Λογιστής, ἀπόφοιτος 'Ανωτάτης 'Εμπορικῆς Σχολῆς. 'Επίσης δύναται νὰ εἶναι διπλωματοῦχος διαφόρων κλάδων Φυσικῶν 'Επιστημῶν, νὰ γνωρίζῃ ξένας γλῶσσας, νὰ εἶναι ἡλικίας 25—40 ἐτῶν, μὲ ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν, ὕψος τοὐλάχιστον 1,68, ταχυτάτης ἀντιλήψεως. Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ζητεῖται εἰδικὴ ἀναφορὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου F.B.I. τοῦ τόπου καταγωγῆς τοῦ αἰτοῦντος, εἰς τὴν ὁποίαν, κατόπιν ἐξαντλητικῆς ἐρεύνης, κάθε σημείου ζωῆς τοῦ ὑποψηφίου, ἀναφέρεται κάθε στοιχεῖον αὐτοῦ τε καὶ τοῦ οἰκογενειακοῦ του περιβάλλοντος, ἐξ οὗ δύναται νὰ συναχθῆ γνώμη περὶ τῆς τιμιότητος καὶ ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς του.

—'Εὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης εἶναι εὐνοϊκὸν καλεῖται ὁ ὑποψήφιος πρὸς ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ἥτις γίνεται παρ' 'Επιτροπῆς ἰατρῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ εἶναι αὐστηροτάτη.

—'Εὰν καὶ παρὰ τῶν ἰατρῶν κριθῆ ἀπολύτως ὑγιής, ὑποβάλλεται εἰς διαφόρους δοκιμασίας διὰ νὰ γίνῃ γνωστὸς ὁ βαθμὸς τῆς ὀξυνοίας καὶ ἀντιλήψεώς του.

—'Εκ τῶν πολλῶν ὑποψηφίων, ἐλάχιστοι γίνονται δεκτοί, περίπου 60—65 εἰς κάθε σχολικὴν περίοδον.

—Παρὰ τὴν μόρφωσιν τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ἤδη οἱ ὑποψήφιοι, ὡς ἐπιστήμονες, οἱ κρινόμενοι τελικῶς ὡς κατάλληλοι, εἰσάγονται εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν 'Ακαδημίαν τῆς F.B.I., ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὸ χωρίον ΚΟΥΑΝΤΙΚΟ, ὀλίγον ἔξωθι τῆς Οὐάσιγκτων. 'Εκεῖ ὑφίστανται ἐντατικὴν ἐκπαίδευσιν ἐπὶ 12—16 ἑβδομάδας ἐξ ὧν αἱ δύο τελευταῖαι ἀφιεροῦνται εἰς εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν. Κατ' ἔτος ἐξέρχονται δύο (2) σειραὶ εἰδικῶν πρακτόρων ἐκ τῆς Σχολῆς ταύτης.

—'Εκτὸς τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων, εἰς ἃ περιλαμβάνονται γνώσεις Ποινικοῦ Δικαίου, γενικαὶ γνώσεις περὶ Νομοθεσίας τῶν Η. Π., Ψυχολογία, Λογική, 'Ιατροδικαστική, 'Επιστημονικὴ 'Ανακριτική, Λογιστικά, τρόπος συντάξεως ἀναφορῶν, στατιστικὴ κλπ. κλπ., λαμβάνουν οἱ μαθηταὶ καὶ γενικὴν γνῶσιν ὅλων τῶν

'Επιστημονικῶν 'Εργαστηριακῶν μεθόδων, ὡς καὶ τῶν μεθόδων τῶν ὑπὸ τῶν κακοποιῶν χρησιμοποιουμένων κατὰ τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων.

—'Ιδιαιτέρα ἐντελῶς προσπάθεια καταβάλλεται ὅπως οἱ μαθηταὶ ἐκπαιδευθῶσιν συστηματικῶς εἰς τὴν πυγμαχίαν, 'Ιαπωνικὴν πάλην Ζίου—Ζίτσου καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἀπόκρουσιν ἐπιθέσεως καὶ ἀφοπλισμοῦ κακοποιῶν. Παρὰ καθηγητοῦ μας, πρώην πράκτορος τῆς F.B.I., μᾶς ἐγένοντο καταπληκτικαὶ σχετικαὶ ἐπιδείξεις κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκπαιδεύσεώς μας εἰς τὴν Σχολήν.

—'Επίσης ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων προσόντων τοῦ πράκτορος τοῦ F.B.I. θεωρεῖται ἡ γνῶσις τοῦ χειρισμοῦ τῶν ὅπλων, ἅτινα διαθέτει ἡ 'Οργάνωσις. "Ητοι, περιστρόφου τῶν 38, τυφεκίου μακρυκάνου καὶ αὐτομάτου ὅπλου. 'Η ἐκπαίδευσις εἰς τὰ ὅπλα αὐτὰ εἶναι συστηματικὴ καὶ ἐπίμονος, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ ὀνομασθῇ τις πράκτωρ, χωρὶς νὰ ἔχῃ λάβει ἱκανοποιητικὸν βαθμὸν εἰς τὰς ἐξετάσεις βολῆς.

—Οἱ πράκτορες τοῦ F.B.I. εἶναι πράγματι δεινοὶ σκοπευταί, μᾶς ἐγένετο δὲ καὶ σχετικὴ ἐπίδειξις τῆς ἱκανότητός των, εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτο ὑπόγειον διαμέρισμα τῶν κεντρικῶν γραφείων τοῦ F.B.I. εἰς Οὐάσιγκτων.

—Εἰδικὴ ἐξάσκησις γίνεται τῶν μαθητῶν εἰς τὴν φωτογραφικὴν τέχνην καὶ ἰδίως εἰς τὴν λῆψιν φωτογραφιῶν τῆς σκηνῆς τοῦ ἐγκλήματος. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δίδεται μεγάλη σημασία, ὅπως παρετηρήσαμεν καὶ εἰς ἑτέρας 'Αστυνομικὰς 'Ακαδημίας, σκηνοθετοῦνται δὲ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ εἰς εἰδικοὺς χώρους ἐγκλήματα, ἐξασκουμένων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ διαφύλαξιν ἰχνῶν, δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κλπ. κλπ.

—Μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων καὶ ἀφοῦ ὑποστῇ ὁ μαθητὴς ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις, ὀνομάζεται πράκτωρ τοῦ F.B.I.

—'Επὶ ἓν ἔτος περίπου εἰς τοὺς νέους πράκτορας, δὲν ἀνατίθεται ὑπεύθυνος ὑπηρεσία, ἀλλὰ ὁρίζονται ὡς βοηθοὶ παλαιοτέρων καὶ πεπειραμένων πρακτόρων. 'Ο ἀρχικός των μισθός, εἶναι περίπου 6000 δολλάρια κατ' ἔτος, ἀμοιβὴ ἱκανοποιητική. "Εχουσιν σύνταξιν μετὰ 20 ἐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν 50 ἐτῶν, ὅριον δὲ ἡλικίας τὰ 63 ἔτη.

—"Οπως προαναφέραμεν, οἱ πράκτορες τοῦ F.B.I. εἶναι ἐλάχιστοι τὸν ἀριθμὸν (περὶ τοῦ 700, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς τοπικῆς δικαιοδοσίας των, καλυπτούσης ὅλας τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας).

—Εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν, ὑπάρχει ἀνὰ ἓν γραφεῖον τοῦ F.B.I. καὶ ἐπὶ πλέον εἰς ΣΑΝ—ΧΟΥΑΝ 'Αλάσκας, ΧΑΒΑ·Ι· καὶ ΠΟΡΤΟ—ΡΙΚΟ, μὲ 3—4 ἄνδρας ἕκαστον. Προϊστάμενος τοῦ γραφείου ὁρίζεται ἑκάστοτε ὁ ἱκανώτερος, καλούμενος Special Agent in Charfe (Sac), ἔχων ἕνα βοηθόν. 'Υπάρχουν δὲ ἐν συνόλῳ 52 τοιαῦτα γραφεῖα.

—Οἱ πράκτορες μετατίθενται ἀπὸ Γραφείου εἰς Γραφεῖον καὶ κατὰ προτίμησιν μακρὰν τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των. Μετὰ πάροδον τῶν ἐτῶν μετατίθενται πλησιέστερον πρὸς τὴν γενέτειρά των.

—Κατ' ἔτος ὑφίστανται ἰατρικὴν ἐξέτασιν καὶ δύο ἑβδομάδων μετεκπαίδευσιν εἰς ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. 'Οπουδήποτε καὶ ἂν ὑπηρετῶσιν, ἐπαναλαμβάνουν τὴν σκοπευτικὴν ἐξάσκησιν ἑπτὰ φορὰς κατ' ἔτος.

—'Αρχὴ καὶ κανὼν διὰ τὸ F.B.I. εἶναι ἡ ἐπιβράβευσις τῆς ἱκανότητος καὶ ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας. Αὐτὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ὄχι ἡ ἀρχαιότης.

—'Εκτὸς τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ ποὺ ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν τοῦ F.B.I., ἔχει ἐπίσης καὶ πολυάριθμον 'Επιτελεῖον διακεκριμένων εἰδικῶν ἐπιστημόνων εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κεντρικῶν ἐργαστηρίων του, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἔρευναν τῶν προσκομιζομένων στοιχείων. 'Ο τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς

τῶν ἐργαστηρίων, ὁ πλοῦτος τῶν ὀργάνων, ἡ ἀφθονία τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἡ πολυτέλεια τούτου εἶναι ἀφάνταστος.

—Τὰ ἀπέραντα ἐργαστήριά του περιλαμβάνουν:

—Δώδεκα (12) συγκριτικὰ μικροσκόπια.

—Μηχανήματα ἀκτίνων Ραϊντγκεν.

—Φασματοσκόπια καὶ φασματογράφους.

—Φασματοχρωμογράφον.

—'Ηλεκτρονικὸν μικροσκόπιον μεγεθύνσεων 75—30.000.

—'Εγκαταστάσεις ὑπεριωδῶν ἀκτίνων.

—Φωτογραφικὰ ἐργαστήρια.

—Χημικὰ ἐργαστήρια πλουσιώτατα ἐξωπλισμένα.

—Μουσεῖον παντὸς εἴδους ὅπλων μέχρι καὶ τῶν πλέον ἀπιθάνων.

—Δειγματολόγια καὶ εἰδικοὺς πίνακας χημικῆς συνθέσεως παντὸς εἴδους πυρίτιδος.

—Δείγματα γραφῆς γραφομηχανῶν παντὸς τύπου γνωστοῦ εἰς τὸν κόσμον.

—'Εκμαγεῖα ὅλων τῶν τύπων καὶ εἰδῶν ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων.

—Πλῆρες δειγματολόγιον τῶν εἰδικῶν βαφῶν ποὺ χρησιμοποιεῖ ἕκαστον ἐργαστήριον, διὰ κάθε μοντέλο αὐτοκινήτου, κλπ. κλπ. κλπ.

—Τὸ τμῆμα δακτυλοσκοπικοῦ 'Αρχείου, περιλαμβάνει 180.000.000 δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ εἶναι τὸ μεγαλύτερον εἰς τὸν κόσμον.

—Εἰς τοῦτο ὑπάρχει ἰδιαίτερον τμῆμα, εἰς ὃ κατατίθενται τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα νομοταγῶν πολιτῶν, οἵτινες οἰκειοθελῶς προσέρχονται καὶ ζητοῦσιν τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων των.

—Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο κατατίθενται καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς Χώρας, ὧν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ λῆψις. Σκοπὸς τοῦ μέτρου τούτου εἶναι ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος εἰς περίπτωσιν ἀτυχημάτων κλπ.

—Τὰ ἐργαστήρια καθὼς καὶ τὸ 'Αρχεῖον δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι προσιτὰ χωρὶς καμμίαν ἐπιβάρυνσιν, εἰς ὅλας τὰς παντὸς εἴδους τοπικὰς 'Αστυνομίας τῶν 'Ην. Πολιτειῶν. Οἱ ἐμπειρογνώμονες τοῦ F.B.I. καλοῦνται καὶ καταθέτουσι καὶ ἐνώπιον τῶν τοπικῶν δικαστηρίων, σχετικῶς πρὸς τὰ συμπεράσματα τῶν ἐξετάσεών των.

Δικαιοδοσία F.B.I.

—Τὸ F.B.I. ἔχει ἁρμοδιότητα ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς Χώρας, οὐχὶ ὅμως ἐπὶ πάντων τῶν ἀδικημάτων γενικῶς, ἀλλὰ ἐφ' ὅσων δι' εἰδικῶν Νόμων, ἔχουν ἐξουσιοδοτηθῆ.

—Ταῦτα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι :

1) Ληστεῖαι ἢ κλοπαὶ Τραπεζῶν.

2) 'Η ἀπὸ Πολιτείας εἰς Πολιτείαν μεταφορὰ κλοπιμαίων ἀξίας ἄνω τῶν 5.000 δολλαρίων, πλαστογραφημένων ἐγγράφων κλπ. Δηλαδὴ εἰς περίπτωσιν κλοπῆς, εἴς τινα Πολιτείαν, ἁρμοδία εἶναι ἡ τοπικὴ 'Αστυνομία, ὅταν ὅμως τὸ ἀντικείμενον τῆς κλοπῆς μεταφερθῇ εἰς ἑτέραν Πολιτείαν, τότε ἁρμόδιον καθίσταται τὸ F.B.I.

3) 'Η μεταφορὰ κλοπιμαίων ζώων, αὐτοκινήτων ἢ ἀεροπλάνων ἀπὸ Πολιτείας εἰς Πολιτείαν.

4) Καταχρήσεις εἰς 'Εθνικὰς Τραπέζας λειτουργούσας ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους.

5) Δόλιαι χρεωκοπίαι.

6) Κλοπὴ πραγμάτων μεταφερομένων ἀπὸ Πολιτείας εἰς Πολιτείαν διὰ τραίνου ἢ πλοίου καὶ παραβίασις σφραγίδων ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων.

7) Κλοπή, κατάχρησις, λῃστεία πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος ἢ κατοχὴ τοιούτων.

8) Καταστροφὴ ἢ ἐκτροχίασις σιδηροδρομικῶν ὀχημάτων.

9) 'Εκβιασμὸς (πρὸς λῆψιν χρημάτων), ἐὰν ἐγένετο δι' ἐπιστολῆς σταλείσης διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

10) 'Απαγωγὴ προσώπου καὶ μεταφορὰ εἰς ἑτέραν πολιτείαν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπολήψεως λύτρων, ἀμοιβῆς ἢ δι' ἄλλον λόγον.

11) Παράνομος κατακράτησις προσώπου—σωματεμπορία—δουλεία.

12) 'Η μεταφορὰ ἀπὸ Πολιτείας εἰς Πολιτείαν ἀντικειμένων καὶ μηχανημάτων παρανόμου κυβείας. 'Επίσης αἰσχρῶν ἀντικειμένων (πορνογραφημάτων κλπ.).

13) 'Απάτη εἰς βάρος τῆς Κυβερνήσεως τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν.

14) 'Αντιποίησις στολῆς ἢ παρασήμων, τῶν ἐνόπλων Δυνάμεων τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν.

15) 'Αντιποίησις ἐξουσίας ἢ 'Αρχῆς—Πλαστοπροσωπεία ὑπαλλήλου τῶν 'Ηνωμ. Πολιτειῶν.

16) Παράνομος ἐπίθεσις ἢ φόνος 'Αστυνομικοῦ τῶν 'Ην. Πολιτειῶν, ὡς καὶ ἀπόπειρα δωροδοκίας τούτου.

17) Παραβίασις τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν.

18) 'Εγκλήματα διαπραττόμενα ἐπὶ 'Αμερικανικῶν πλοίων εἰς ἀνοικτὴν θάλασσαν ἢ κυβερνητικὰς ἐκτάσεις γῆς ἢ τοιαύτας τῶν 'Ινδικῶν φυλῶν.

19) 'Αναζητήσεις καὶ συλλήψεις λιποτακτῶν τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων τῶν 'Ην. Πολιτειῶν.

20) Δίωξις δραπετῶν ἐξ 'Ομοσπονδιακῶν Φυλακῶν ἢ κατηγορουμένων διὰ παραβάσεις 'Ομοσπονδιακῶν Νόμων κλπ. Παράνομος διαφυγὴ δι' ἀεροπλάνου, πρὸς ἀποφυγὴν διώξεως κλπ.

21) Παραβάσεις ἐκλογικῶν Νόμων.

22) Παράνομοι ἐνέργειαι πρὸς βιαίαν ἀνατροπὴν οἱασδήποτε Κυβερνήσεως τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν. 'Εσωτερικὴ ἀσφάλεια (πράξεις σχετικαὶ μὲ σαμποτάζ, ἀνατρεπτικαὶ ἐνέργειαι καὶ πᾶν σχετικὸν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος). Κομμουνισμός.

23) Πρόκλησις πρὸς λιποταξίαν ἢ ἀνυπακοὴν ἀνδρῶν τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων τῶν Η. Π.

24) Κατασκοπία.

25) 'Εσχάτη προδοσία.

26) Παράβασις τοῦ Νόμου περὶ ἀτομικῆς ἐνεργείας.

—Ὡς γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτόν, τὸ F.B.I. γενικῶς, εἶναι ἁρμόδιον διὰ τὰ ἀδικήματα ἐκεῖνα, ἅτινα ἔχουσι διεθνῆ ἢ μᾶλλον διαπολιτειακὸν χαρακτῆρα καὶ οὐχὶ δι' ἐκεῖνα ἅτινα λαμβάνουσιν χώραν ἐντὸς Πολιτείας τινὸς καὶ οἱ δρᾶσται ἢ τὰ ἀντικείμενα δὲν κατέφυγον ἢ μετεφέρθησαν εἰς ἑτέραν Πολιτείαν. 'Επίσης εἶναι ἁρμόδιον διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ προβλεπόμενα εἰδικῶς ὑπὸ 'Ομοσπονδιακῶν Νόμων καὶ δι' ἃ εἰδικῶς ἐξουσιοδοτεῖται.

—Εἰς ἁπάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, ἁρμόδιαι εἶναι αἱ τοπικαὶ 'Αστυνομίαι καὶ τὸ F.B.I. οὐδόλως ἐπεμβαίνει.

Β') ΤΟΠΙΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἤδη θὰ περιγράψωμεν ἐν ὀλίγοις τὰς τοπικὰς 'Αστυνομίας αἵτινες ὡς προαναφέραμεν, εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων ἐν ἑκάστῃ Πολιτείᾳ, Νομῷ, Πόλει καὶ

χωρίῳ, συντηρούμεναι ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν 'Αρχῶν, πλὴν τῆς Πολιτειακῆς ἥτις ὑπάγεται ὑπὸ τὸν Κυβερνήτην τῆς Πολιτείας.

I. STATE POLISE. — Θὰ ἐπεκταθῶμεν ἰδίως ἐπὶ τῆς Πολιτειακῆς 'Αστυνομίας (State Police) ἥτις συντηρουμένη ὑπὸ τῆς Πολιτείας, διαθέτει ὡς ἐκ τούτου περισσότερα καὶ ἀρτιώτερα μέσα διερευνήσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ τηλεπικοινωνιῶν, καλλιτέραν ἐκπαίδευσιν καὶ πλέον ἐπιβλητικὴν ἐμφάνισιν.

—Εἶναι εἶδος ὑπεραστυνομίας ἐν ἑκάστῃ Πολιτείᾳ, χωρὶς ὅμως δικαίωμα ἐπεμβάσεως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διαφόρων τοπικῶν Δημοτικῶν 'Αστυνομιῶν.

—'Η δικαιοδοσία ταύτης ἐκτείνεται ἐν τούτοις ἐφ' ἁπάσης τῆς Πολιτείας, διὰ τὰς περιοχὰς ὅμως ἐκείνας αἵτινες δὲν καλύπτονται ὑπὸ τῶν λοιπῶν 'Αστυνομιῶν.

—Τοιαῦται εἶναι αἱ 'Αγροτικαὶ περιοχαὶ καὶ αἱ μεγάλαι κυκλοφοριακαὶ ἀρτηρίαι (αὐτοκινητόδρομοι κλπ.) αἱ συνδέουσαι πόλεις καὶ χωρία.

—'Επομένως ὡς εἶναι φυσικὸν ἡ Πολιτειακὴ 'Αστυνομία ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὰ δι' αὐτοκινήτων ἐκτελούμενα ἀδικήματα καὶ γενικῶς μὲ τὰς παραβάσεις τῆς τροχαίας (ἐκτὸς τῶν πόλεων πάντως), κάτι παρεμφερὲς πρὸς τὴν παρ' ἡμῖν Τροχαίαν Προαστείων.

—'Αλλὰ καὶ κάθε εἴδους ἀδίκημα λαμβάνον χώραν εἰς 'Αγροτικὴν περιοχὴν ἐμπίπτει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Πολιτειακῆς 'Αστυνομίας.

—Εἰς τὴν 'Αστυνομίαν τῆς Πολιτείας, ἀπευθύνονται αἱ τοπικαὶ τοιαῦται, διὰ ζητήματα χρήζοντα ἐργαστηριακῆς ἐρεύνης, ἀποστέλλουσαι πειστήρια ἢ ἄλλα ἀντικείμενα πρὸς ἐπεξεργασίαν, λόγῳ τοῦ ὅτι αὕτη διαθέτει, συνήθως, τέλεια ἐπιστημονικὰ ἰατροδικαστικὰ ἐργαστήρια ὡς καὶ πληρέστερα ἀρχεῖα δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

—Οὕτω ἑκάστη Πολιτειακὴ 'Αστυνομία εἶναι ταὐτοχρόνως ὅ,τι παρ' ἡμῖν ἡ Δ/νσις 'Εγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

—Εἰς τὴν 'Αστυνομίαν τῆς Πολιτείας, τῇ δ/γῇ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ διερεύνησις ἐγκλήματός τινος, τελεσθέντος εἰς περιοχὴν τοπικῆς τινὸς 'Αστυνομίας, εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας τῆς τελευταίας.

—'Εκ τῶν Πολιτειακῶν 'Αστυνομιῶν τῆς 'Αμερικῆς, ἐπεσκέφθημεν τὴν τοιαύτην τῆς Πολιτείας ΝΕΑΣ ΥΕΡΣΕΗΣ (NEW JERSEY).

—Εἶναι μία ἐκ τῶν καλλιτέρων εἰς τὸ εἶδος της, πράγματι πρότυπον 'Αστυνομίας, διά τε τὴν ὀργάνωσιν, ἐκπαίδευσιν, τὸν ἄρτιον μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὴν παράστασιν τῶν ἀνδρῶν της.

—'Η Πολιτεία ΝΕΑΣ ΥΕΡΣΕΗΣ, ἔχει πληθυσμὸν 4.800.000 κατοίκων. 'Η δύναμις ἁπασῶν τῶν τοπικῶν 'Αστυνομιῶν ἐν αὐτῇ, ἀνέρχεται εἰς 8.500 ἄνδρας. 'Εξ αὐτῶν περὶ τοὺς 650 μόνον εἶναι τῆς Πολιτειακῆς 'Αστυνομίας.

α) Διάρθρωσις 'Αστυνομίας.

—'Η 'Αστυνομία τῆς Πολιτείας διευθύνεται παρ' ἑνὸς SUPERITENDENT (ἐξομοιουμένου πρὸς ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΝ), ὅστις διορίζεται ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Πολιτείας.

—'Η ὅλη Πολιτεία ἔχει διαιρεθῇ εἰς δύο περιοχὰς (REGIONS) τὰς Α' καὶ Β'. 'Εκάστη τούτων διοικεῖται παρὰ Λοχαγοῦ (Captain).

—'Εκ τούτων ἡ περιοχὴ Α' ὑποδιαιρεῖται ἀστυνομικῶς εἰς πέντε (5) Διαμερίσματα (Districts) ἡ δὲ περιοχὴ Β' εἰς ἕξ (6) Διαμερίσματα διοικούμενα παρ' Ὑπολοχαγῶν (Lieutenants).

—Ἕκαστον τῶν Διαμερισμάτων τούτων ἔχει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του 3—4 Σταθμοὺς (Station) ὑπὸ ἐπιλοχίαν (Serjeant).

β) Μέσα τηλεπικοινωνίας.

—Τὸ 'Αρχηγεῖον τῆς Πολιτειακῆς 'Αστυνομίας, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Πολιτείας, τὴν πόλιν TRENTON, διαθέτει καταπληκτικὸν ἀριθμὸν καὶ ποικιλίαν μέσων ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸ 'Αστυνομικῶν Διαμερισμάτων καὶ Σταθμῶν, ὡς ἐπίσης καὶ μετὰ τῶν 'Αστυνομικῶν 'Αρχηγείων τῶν γειτονικῶν Πολιτειῶν, καὶ μὲ τὸ F.B.I. εἰς ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.

Τοιαῦτα εἶναι :

1) Τηλετυπικαὶ Μηχαναί.—Αὗται λειτουργοῦν διὰ σύρματος καὶ ὑπάρχει ἀνὰ μία δι' ἕκαστον Διαμέρισμα, μεθ' οὗ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ 'Αστυνομικῶν Σταθμῶν τὸ 'Αρχηγεῖον ἐπικοινωνεῖ δι' ἀπ' εὐθείας συνδέσεως.

2) Τηλετυπικὴ Μηχανή, ἐπικοινωνοῦσα μετὰ 13 ἀνατολικῶν Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς καὶ μετὰ τοῦ F.B.I.

3) Τηλετυπικὴ Μηχανή, (ἀσύρματος), ἐπικοινωνοῦσα μετὰ τῶν Διαμερισμάτων καὶ τοῦ F.B.I.

—Διὰ τῶν τηλετυπικῶν μηχανῶν, διαβιβάζονται 60 περίπου λέξεις κατὰ λεπτόν.

4) Autotelegraph (αὐτόματος τηλεγραφικὴ Μηχανή). Ἡ μηχανὴ αὕτη εἶναι ἐκ τῶν καταπληκτικωτέρων ἐφευρέσεων. Πρόκειται περὶ τηλεγράφου ὅστις διαβιβάζει τὰ μηνύματα ὡς γράφονται τὴν ἰδίαν στιγμὴν καὶ διὰ τοῦ ἰδίου γραφικοῦ χαρακτῆρος τοῦ γράφοντος. Μᾶς ἐγένετο ἐπίδειξις τοῦ μηχανήματος, διαβιβασθέντος κειμένου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ὑπογραφῶν ἡμῶν, γραφομένων αὐτομάτως καὶ καθ' ὃν χρόνον τὸ κείμενον ἐγράφετο παρ' ἡμῶν. 'Επὶ παρουσίᾳ δὲ ἡμῶν ἐλήφθησαν ἀναφοραὶ χειρόγραφοι Διοικητῶν Σταθμῶν, γραφόμεναι τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρὸ τοῦ ἀνωτέρω μηχανήματος. Μᾶς ἐπεξηγήθη ὅτι διὰ τοῦ Autotelegraph αὐτοῦ, γίνεται πολλάκις καὶ ἡ ἐπιβεβαίωσις ἀμφισβητουμένης γνησιότητος ὑπογραφῆς ἐπὶ τσέκ, καλουμένου τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ὑπογράφοντος πρὸ τοῦ μηχανήματος εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἕδραν ἑτέρας 'Αστυνομικῆς Ὑπηρεσίας, διαβιβαζομένης οὕτω τῆς ὑπογραφῆς του, πρὸς παραβολήν.

5) Σταθμὸς 'Ασυρμάτου Τηλεφώνου.—Διαθέτει ἐπίσης Σταθμὸν ἀσυρμάτου τηλεφώνου δι' οὗ ἐπικοινωνεῖ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸ Ὑπηρεσιῶν ὑπαίθρου, καθὼς καὶ μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν περιπολικῶν αὐτοκινήτων.

6) 'Ασύρματον Τηλέφωνον ὑπερβραχέων κυμάτων. Λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ ὑπερβραχέα κύματα δὲν ἀκολουθῶσι τὴν καμπύλην τῆς γῆς, ἀλλὰ ἐκπέμπονται εἰς εὐθείαν, ὅπως καὶ τὰ τῆς τηλεοράσεως, πρὸ ἑκάστου 'Αστυνομικοῦ Σταθμοῦ ἔχουσιν ἀνεγείρει τεραστίαν εἰς ὕψος μεταλλικὴν κεραίαν, φέρουσαν κοίλους δίσκους, ὅπως τοῦ Ραντάρ, ὑπὸ τῶν ὁποίων γίνεται ἡ λῆψις τῶν κυμάτων τούτων. Αἱ κεραῖαι αὗται χρησιμεύουσι καὶ διὰ τὴν περαιτέρω ἀναμετάδοσιν τῶν κυμάτων οὕτως ὥστε δύνανται οὕτω νὰ ἀναμεταδίδωνται εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Μᾶς ἐγένετο ἐπίδειξις συνομιλίας διὰ τοιούτων τηλεφώνων, εἶναι δὲ αὕτη λίαν εὐχερής, ἡ δὲ φωνὴ διαυγεστάτη.

γ) 'Αστυνομικὴ 'Ακαδημία.

—Παρὰ τῷ 'Αρχηγείῳ τῆς 'Αστυνομίας, λειτουργεῖ 'Αστυνομικὴ 'Ακαδημία, θαυμασίως ὠργανωμένη.

—Διὰ νὰ εἰσαχθῇ τις εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν δέον νὰ ἔχῃ τὰ ἑξῆς προσόντα :

—Νὰ εἶναι 'Αμερικανὸς ὑπήκοος, κάτοικος τῆς Πολιτείας.

—Ἡλικίας 22—35 ἐτῶν.

—Τελειόφοιτος Γυμνασίου.

—Ὕψους 1.70 μ. ἕως 1.90μ.

—Βάρους 70—100 κιλά.

—Εὔρωστος καὶ ἀπολύτως ὑγιής.

—Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις εἶναι ἀρκετὰ αὐστηραὶ ἔτι δὲ αὐστηροτέρα ἡ ἔρευνα περὶ τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ὑποψηφίου, τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τῆς νομιμοφροσύνης του.

—Ἡ ἐκπαίδευσις διαρκεῖ 15 ἑβδομάδας καὶ διδάσκονται ἐν αὐτῇ τὰ ἑξῆς ἐν περιλήψει μαθήματα :

1) Στρατιωτικὰ Γυμνάσια—Καταστολὴ ἐξεγέρσεων (ἄτακτα πλήθη—ὄχλος —στάσεις).
2) Ἱστορία τῆς 'Αστυνομίας.
3) Γεωγραφία τῆς Πολιτείας Νέας Ὑερσέης.
4) Διοικητικὸν Δίκαιον.
5) Κοινωνιολογία—Παιδικὴ ἐγκληματικότης.
6) Βασικὴ ἀνάγνωσις χάρτου.
7) Βασικὴ 'Αστυνομικὴ Πρακτικὴ—Διάφοροι τρόποι ἐνεργείας.
8) Καλὴ συμπεριφορά.
9) Μηνύσεις.
10) Στοιχεῖα περὶ Νόμων γενικῶς.
11) Περὶ Ὁμοσπονδιακῶν Νόμων.
12) Νόμοι περὶ Θήρας καὶ Ἁλιείας.
13) Δασικὴ Νομοθεσία καὶ μέτρα προστασίας τῶν Δασῶν.
14) Χρῆσις τηλετυπικῶν μηχανῶν.
15) Περὶ τρόπου ἐξακριβώσεως ταυτότητος προσώπων.
16) Τεχνικὴ 'Εγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων.
17) Τρόπος ἐνεργείας εἰς τόπον ἀδικήματος.
18) Διαφύλαξις ἀποδεικτικῶν στοιχείων.

—Πρὸς πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν μαθητῶν εἰς τὸν τρόπον ἐλέγχου καὶ σπουδῆς τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος, γίνεται λεπτομερὴς διδασκαλία καὶ ἐξάσκησις εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτοψίας.

—Εἰς εἰδικὸν περίπτερον εἰς τὸν περίβολον τῆς Σχολῆς καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ, γίνεται ἡ σκηνοθέτησις διαφόρων τύπων ἐγκλημάτων μὲ ἥρωας, δράστας καὶ ἐρευνητάς, μέλη τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ μαθητάς. Κατανέμεται ἡ ἔρευνα εἰς μαθητὰς καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας γίνεται κριτικὴ καὶ ἐξάγονται συμπεράσματα.

19) Κανόνες διέποντες τὴν μαρτυρίαν.
20) Περὶ συλλήψεων.
21) Τρόπος ἐνεργείας συλλήψεων.
22) 'Ανάκρισις ἐπὶ αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων.
23) Ἔλεγχος τροχαίας κινήσεως.
24) Δικαστήρια καὶ διαδικασία παρὰ Δικαστηρίοις.

—Μὲ κατάλληλον διαρρύθμισιν μία αἴθουσα μετατρέπεται εἰς αἴθουσαν Δικαστηρίου, εἷς δὲ καθηγητὴς ὑποδύεται τὸν Δικαστήν. 'Ενώπιόν του ἐκδικάζονται διάφοροι εἰκονικαὶ ὑποθέσεις σκηνοθετούμεναι ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀποκτήσουν οἱ ὑποψήφιοι τὴν πεῖραν ἐμφανίσεώς των ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων.

25) 'Αναστολὴ ποινῆς καὶ ἀπόλυσις ἐπὶ ἐγγυήσει.
26) 'Αστυνομικαὶ διατάξεις καὶ κανονισμοί.
27) Σχέσεις μετὰ τοῦ κοινοῦ.
28) Συντήρησις καὶ λειτουργία αὐτοκινήτου.
29) Γραφομηχανή.
30) Σωματικὴ ἀγωγή. Διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν ὑπάρχει εἰς τὴν Σχολὴν

ἐστεγασμένη αἴθουσα γυμναστικῆς, ἀρτίως ἐξωπλισμένη δι' ἀθλητικῶν ὀργάνων.

31) Τακτικὴ ἀμύνης ἀπὸ ἐπιθέσεως κακοποιῶν.

32) Μέθοδοι ἀφοπλισμοῦ κακοποιῶν.

33) 'Ιαπωνικὴ πάλη Ζίου—Ζίτσου.

34) Τρόπος τηρήσεως σημειώσεων.

35) 'Εκπαίδευσις εἰς τὰ πυροβόλα ὅπλα.

—Καὶ εἰς τὴν Σχολὴν αὐτήν, μεγάλη σημασία ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὴν σκοποβολήν. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν βολὴν εἶναι ἐντατικὴ καὶ γίνεται ἀπὸ διαφόρων ἀποστάσεων, ἐκ ποικίλων στάσεων τοῦ σώματος καὶ ἐντὸς ὡρισμένων χρονικῶν διαστημάτων.

36) Κολύμβησις καὶ τρόπος διασώσεως πνιγομένων.

—Διὰ τὸ μάθημα τοῦτο ἡ Σχολὴ διαθέτει εἰδικὴν πολὺ μεγάλων διαστάσεων πισίναν, ἐντὸς κλειστοῦ χώρου, τὸ ὕδωρ τῆς ὁποίας κατὰ τὸν χειμῶνα θερμαίνεται.

—Κάθε ἑβδομάδα οἱ μαθηταὶ ὑφίστανται γραπτὴν ἐξέτασιν εἰς τὰ διδαχθέντα μαθήματα.

—Τὰς πρώτας 7 ἑβδομάδας τῆς ἐκπαιδεύσεώς των ἀπαγορεύεται ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς Σχολῆς παντελῶς. Μετὰ ταῦτα ἐπιτρέπεται μόνον κατὰ Σαββατοκύριακον.

δ) 'Εκπαίδευσις Προσωπικοῦ Δημοτικῶν 'Αστυνομιῶν.

—Εἰς τὴν 'Αστυνομικὴν αὐτὴν 'Ακαδημίαν τῆς Ν. Ὑερσέης, ὑφίστανται ἓξ (6) ἑβδομάδων ἐκπαίδευσιν ὑποχρεωτικῶς καὶ πάντες οἱ μέλλοντες νὰ ὑπηρετήσουν ὡς 'Αστυνομικοὶ εἰς τὰς διαφόρους Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς 'Αστυνομίας τῆς Πολιτείας ταύτης.

ε) 'Επιστημονικὸν 'Εργαστήριον.

—Παρὰ τῷ 'Αρχηγείῳ ὑπάρχει τέλειον 'Εργαστήριον, ἔχον σχεδὸν ἅπαντα τὰ εἰς σύγχρονον 'Αστυνομίαν ἀναγκαιοῦντα νεώτατα ἐπιστημονικὰ ὄργανα διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἀνίχνευσιν τοῦ ἐγκλήματος. Οὕτω ὑπάρχουσι μικροσκόπιον συγκριτικὸν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἰχνῶν τῶν βλημάτων, ἕτερον μικροσκόπιον, φασματοσκόπιον καὶ φασματογράφος, ὑπεριώδεις ἀκτῖνες, πλῆρες φωτογραφικὸν ἐργαστήριον, χημικὸν ἐργαστήριον κλπ. κλπ. τυπογραφεῖον κλπ.

—'Ομοίως δακτυλοσκοπικὸν ἀρχεῖον, ἀρχεῖον Modus Operandi κλπ.

στ) Διεύθυνσις Παθητικῆς 'Αεραμύνης.

—Παρὰ τῷ 'Αρχηγείῳ εὑρίσκεται ἡ Διεύθυνσις Παθητικῆς 'Αεραμύνης τῆς Πολιτείας, εἰς ἐνισχυμένον ὑπόγειον τοῦ Καταστήματος. Αὕτη εἶναι ὑπὸ τὴν διοίκησιν Ὑπολοχαγοῦ τῆς 'Αστυνομίας. Εἶναι ἀρτιώτατα ἐφωδιασμένη εἰς τηλέφωνα, χάρτας, τέλειον ἰσχυρότατον ραδιοφωνικὸν σταθμόν, λειτουργοῦντα δι' ἰδίου ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὅστις εἰς περίπτωσιν συναγερμοῦ θὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς λοιποὺς ραδιοσταθμοὺς ὑποχρεουμένους νὰ σιγήσουν.

II. Sheriff (Σερίφης).

—Εἶναι ἀνώτατος Διοικητικὸς ὑπάλληλος ἐκλεγόμενος ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ περίοδον δύο (2) ἢ ἀλλαχοῦ τεσσάρων ἢ καὶ σπανίως τριῶν ἐτῶν καὶ ἔχει μεταξὺ ἄλλων καὶ ἀστυνομικὴν ἁρμοδιότητα μὲ τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα:

1) Συντήρησιν τῶν φυλακῶν (τροφοδοσία καὶ φύλαξις κρατουμένων).

2) 'Επίδοσιν διαφόρων δικογράφων.

3) Δ/νσιν τῆς Νομαρχιακῆς (County) 'Αστυνομίας ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη τοπικὴ τοιαύτη.

—Ἔχει ἐπίσης καὶ τινα ἄλλα ἀντικείμενα, ἅτινα μὴ ὄντα ἀστυνομικῆς καθαρῶς φύσεως, δὲν ἀναφέρονται ἐνταῦθα (ὅπως π.χ. διαχείρισις κληρονομιῶν ἐξ ἀδιαθέτου κλπ.).

—Κατὰ τὴν περιοδείαν μας ἐπεσκέφθημεν τὰς φυλακὰς ὑποδίκων τῆς Westchester County (N. Y.), τὰς ὁποίας συντηρεῖ, ὡς ἀνωτέρω, ὁ Σερίφης. Κατ' ἐξαίρεσιν ὁ Σερίφης τῆς Westchester County κ. John Hou καὶ προηγουμένην ἀστυνομικὴν πεῖραν εἶχεν καὶ εἶχεν ἀποφοιτήσει τῆς 'Εθνικῆς 'Αστυνομικῆς 'Ακαδημίας, περὶ ἧς θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω.

—Αἱ Φυλακαὶ ἃς ἐπεσκέφθημεν ἦσαν πρότυπον Φυλακῶν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. 'Εν αὐταῖς ὁ Σερίφης εἶχεν καταρτίσει πλῆρες φωτογραφικὸν ἐργαστήριον, καθὼς καὶ ἀρχεῖον δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ ἀρχεῖον Modus Operandi (τρόπου δράσεως τοῦ ἐγκληματίου).

—'Ο Σερίφης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀστυνομικῶν του καθηκόντων, ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἀριθμὸν ἀστυνομικῶν ἐν στολῇ ἐξαρτωμένων ἐξ αὐτοῦ.

—'Η παρὰ τῷ Σερίφῃ County Police (Νομαρχιακὴ 'Αστυνομία) πολλάκις διαθέτει σύγχρονα μέσα καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος, εἰς Πολιτείας τινὰς ὅμως ἐκτελεῖ ὑποτυπωδῶς ὅλως ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

—Εἰς τὴν County Police ἀνήκουσιν καὶ οἱ Dedectives (ἀστυνομικοὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ) ὑπηρετοῦντες ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Εἰσαγγελέως (Prosecutor) ἑκάστης County, ὅστις τοὺς χρησιμοποιεῖ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του ἐν τῇ ἐρεύνῃ καὶ διώξει τοῦ ἐγκλήματος.

—'Ο Εἰσαγγελεὺς ἐνεργῶν ὡς 'Ανακριτής, ἀναλαμβάνει τὴν ἐξιχνίασιν ἐγκλημάτων καὶ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου, διαθέτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τοὺς Dedectives του.

—Διὰ νὰ ἐκλεγῇ τις Σερίφης δὲν χρειάζονται ἰδιαίτερα τινὰ προσόντα, εἰμὴ νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πολλάκις οἱ Σερίφαι δὲν ἔχουν πολλὰς ἱκανότητας. Πολὺ σπανίως ἔχουσιν προηγμένην ἀστυνομικὴν πεῖραν. 'Αλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἔχῃ τις ἢ ἀποκτήσῃ τοιαύτην ἀπὸ τὴν μᾶλλον βραχεῖαν ὑπηρεσίαν του, τὰ καθήκοντά του καλύπτουν τόσον εὐρὺ πεδίον, ὥστε ἀναγκαίως νὰ διαμοιράζεται ἡ ἐνεργητικότης του.

—"Αν καὶ ὁ θεσμὸς τοῦ Σερίφη, ὡς διώκτου τοῦ ἐγκλήματος καὶ ὡς ἀστυνομικοῦ, θεωρεῖται ὅτι ἔχει ἀποτύχει διατηρεῖται διὰ λόγους ἱστορικούς.

—Εἰς ἡμέρας μεγίστης ἀναπτύξεως τῆς ἀστυνομικῆς τεχνικῆς, ἡ ἀνάδειξις τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχόντων δι' ἐκλογῶν εἶναι ἀναχρονισμός.

—Τὸ γεγονὸς τοῦτο μαζὶ μὲ τὸ βραχὺ τῆς θητείας των, δὲν παρέχει ἐλπίδας βελτιώσεως τῆς καταστάσεως.

III. City Police.

—'Ερχόμεθα τώρα εἰς τὴν 'Αστυνομίαν τῶν Μεγάλων Πόλεων (Cities). 'Εκ τούτων ἐπεσκέφθημεν τὴν 'Αστυνομίαν τῆς N. 'Υόρκης καὶ παρηκολουθήσαμεν τὴν λειτουργίαν της, ὑπὸ τὴν εὐγενεστάτην καὶ λίαν πρόθυμον καθοδήγησιν 'Αξιωματικῶν τῆς 'Αστυνομίας τῆς N. 'Υόρκης.

—Μᾶς ἐπεδείχθησαν ἅπαντα τὰ τμήματα, ἐργαστήρια καὶ ἀρχεῖα τῆς 'Αστυνομικῆς Δ/νσεως, ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ακαδημία καὶ ἡ 'Αστυνομία περιοχῆς Λιμένος.

(Συνεχίζεται)

Ἡ εὐτυχία

«Πολύτιμε φίλε, κάθε θεωρία ἐγήρασε καὶ ἀνθηρὸν μένει πάντοτε τῆς ζωῆς τὸ χρυσοῦν δένδρον».

ΣΑΙΦΕΡ

«Μάϊος 195...

«Μία εἰκόνα μὲ χτυπητὰ χρώματα κολλημένη ἀκαλαίσθητα σὲ ἕνα κομψὸ μάρμαρο πολυκατοικίας μ' ἔκανε νὰ σταθῶ συλλογισμένος, νὰ ξεχαστῶ, νὰ ρεμβάσω, νὰ φιλοσοφήσω...

Ἡ Ἄνοιξη ἔχει προχωρήσει καὶ ἕνα ἑκατομμύριο χρωματιστὰ χαλιὰ σκεπάζουν τὴ γῆ...

Τὰ πουλιὰ τραγουδοῦν τὸν αἰώνιο ἔρωτα στὰ κλαριὰ τῶν δέντρων κι' ὅλα γίνονται ὄμορφα κάτω ἀπὸ τὸν Ἀττικὸ Οὐρανό.

...Μονάχα ἡ εἰκόνα στέκει παράμερα ἀγριωπὴ—σὰν παραφωνία σ' ἕνα κόσμο χαρούμενο...

Παριστάνει τὸ Τάνταλο. Εἶναι ὁ μεγάλος κατάδικος τῆς Μυθολογίας, φαίνεται διψασμένος. Ἡ γλῶσσα του καίγεται. Κι' ἐνῷ τὸ κρυσταλλένιο νερὸ πλημμυρίζει τὸ κάτω χεῖλος του δὲν μπορεῖ νὰ σβύσῃ τὴ δίψα του. Αὐτὴ ἦταν ἡ τιμωρία του. Ὅποτε ἐπιχειροῦσε νὰ πιῇ, τὸ νερὸ κατέβαινε καὶ ἔμενε πάντοτε κάτω ἀπὸ τὸ χεῖλος του.

Κάποιος λοιπὸν φιλόσοφος τοῦ πεζοδρομίου στάθηκε μπροστὰ (ὅπως ἐγὼ τώρα) συλλογίστηκε ἀρκετὴ ὥρα καὶ ὕστερα πρὶν νὰ φύγῃ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη τὸ μολύβι του καὶ σημείωσε ἐντὸς εἰσαγωγικῶν «**Ἡ εὐτυχία**».

Εἶχε ἄδικο; Ποιὸς ξέρει. Πάντως μᾶλλον ἐπιτυχημένη μοῦ φάνηκε ἡ φιλοσοφία του...

...Ὁ ἄνθρωπος ξυπνᾷ τὸ πρωῒ μὲ ὄρεξη νὰ τὴν κυνηγήσῃ...Τὴν ψάχνει ἀδιάκοπα ὅλη τὴν μέρα σὲ χίλιους τόπους...Καὶ τὸ βράδυ τὴν ὀνειρεύεται μὲ παράπονο...

Ἡ εὐτυχία...Ὑπάρχει; Δὲν ἔχω τὴ δύναμη ν' ἀπαντήσω...Μὰ ψάχνω νὰ βρῶ —ὅπως μ' ἀρέσει πάντα νὰ κάνω—τὴν ἀπάντηση στὸ πεζοδρόμιο...καθὼς περπατῶ μὲ τὸ σῆμα ὑπηρεσίας στὸ χέρι. Τὸ τραγουδάκι λέει πὼς ἄλλος τὴ βρίσκει στὸ κρασί, κι' ἄλλος τὴ βρίσκει στὰ λουλούδια—τὴν εὐτυχία τὴν χρυσῆ—κι' ἄλλος στῆς νιότης τὰ τραγούδια. Ἄλλος σὲ πλούτη ἢ σὲ δόξα μὲς σὲ καλύβια ἢ σὲ παλάτια .....

....

Τὸ κρασί...

Δὲν εἶναι μιὰ ἀφηρημένη ἔννοια. Μιλᾷ, γελᾷ, φλυαρεῖ, τρικλίζει, οὐρεῖ στοὺς τοίχους, ξαπλώνεται καὶ τὸ στρώνει στὸν ὕπνο ὅπου βρῇ...

Καὶ φέρνει κι' ἐμένα σὲ ἀμηχανία αὐτὴ τὴν μονότονη στιγμὴ τῆς νυκτερινῆς ἡσυχίας.

Ἕνας 50ντάρης ἐργατικὸς ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ντύσιμό του, ταλαντεύεται μεταξὺ τοῦ πεζοδρομίου καὶ τοῦ δρόμου ἀποδεικνύοντας ἔτσι ἄτυχο τὸν νόμο τῆς βαρύτητος.

Μὲ ὅλα αὐτὰ ὅμως τραγουδεῖ σὲ ἀκαθόριστη μουσικὴ κλίμακα. Τραγουδεῖ κάποιο παληὸ ρωμαντικὸ τραγούδι, χιλιοειπωμένο μὰ ἀκατάλυτο στὸ πέρασμα τῶν χρόνων.

«Σὰν μπαίνω μέσα στὴν ταβέρνα»

Τὸν πλησιάζω ἀθόρυβα....τὸν χαιρετῶ μὲ διάκριση καὶ τὸν ρωτῶ φιλικὰ ποὺ μένει...Ἡ ἐρώτησή μου δὲν τὸν ξαφνιάζει. Στέκει λίγο νὰ πάρῃ ἀνάσσα μὲ κυττάζει σὰν ἀπρόσωπο ρῆμα καὶ μοῦ ψυθιρίζει: «Ποῦ μένω; Ὦ! ναί! Μένω στὸ σπίτι μου.

Ὦ Κέυ;

Ὕστερα πρὶν προλάβω ν' ἀπαντήσω μ' ἀγκαλιάζει καὶ μὲ ὑποχρεώνει νὰ περπατήσω μαζί του καθὼς μονολογεῖ:

«...Γνωρίζω κύριε πόλισμαν ποῦ τὸ πᾶτε. Στὴν Ἀστυνομικὴ Διάταξη. Κοιμῶνται λέει καὶ τοὺς χαλάω τὸν ὕπνο τους.

Ἄκου ἐκεῖ κοιμῶνται. Τί πάει νὰ πῇ κοιμῶνται; Αὐτοὶ θέλουν νὰ κοιμηθοῦν κι' ἐγὼ νὰ τραγουδήσω ἕνεκα ποὺ ἤλθα σὲ κέφι...»

Κοντοστέκεται πάλι. Κάποιο φωτεινὸ διάλειμμα ἐχεφροσύνης περνᾷ ἄξαφνα στὸ μυαλό του καὶ συνεχίζοντας τὸν δρόμο του ἐξακολουθεῖ τὸν μονόλογο...

«...Φουκαράδες κι' ἐσεῖς. Τί φταῖτε; Ἐμένα μοῦ κάπνισε νὰ τραγουδήσω. Ἐσὺ μὲ κυνηγᾷς. Μὰ γιὰ στάσου. Τί ἔκανα; Ἐγκληματίας εἶμαι; Ἤπια...Αὐτὸ εἶναι ὅλο...Κι' εἶναι κακὸ ποὺ ἤπια; Γιὰ τὸ κρασὶ ζῶ...Δουλεύω, κερδίζω λεφτὰ καὶ μεθάω. Ἔτσι ζῶ. Καὶ ξέρω γιατὶ ζῶ: γιὰ τὸ κρασί. Αὐτοὶ ὅμως γιατὶ ζοῦν, οἱ κοιμήσηδες;»

Ξαναστέκεται...

Γυρνᾷ τὸ πρόσωπό του πρὸς τὰ μένα, μὲ ξανακυττᾷ καὶ συνεχίζει.

«...Ἄχ! κυρ' ἀστυφύλακα νἄξερες τί κουράγιο μοῦ δίνει αὐτὸ τὸ ἔρημο τὸ γιοματάρι. Ξεχνάω ὅλα, ἀκόμα καὶ τὴν Ἐφορία ὅταν τὸ πίνω...Γίνουμαι ἀλλοιώτικος...Ὅποιος δὲν πίνει δὲν εἶναι ἄνθρωπος. Μονάχα τὰ ζῷα δὲν πίνουνε. Κι' ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μεγάλη Του ἡ χάρη καὶ καλή του ὥρα ὅπου εἶναι, ἔπινε κρασί. Κι' αὐτὸ τὸ κοκκινέλι τὄκανε κοινωνία του...»

...Μὲ παρακλήσεις. Μὲ ἕνα σωρὸ διπλωματικοὺς ἑλιγμοὺς καὶ «βέτο» τὸν παρασύρω μέχρι τὸ σπίτι του, τοῦ ἀνοίγω τὴν πόρτα, τὸν ξαπλώνω στὸ κρεβάτι, τὸν σκεπάζω καὶ φεύγω. Περίεργο!!!Ἡ συνάντηση αὐτὴ δὲν μοῦ προξένησε κόπο ἢ ἀηδία. Μοῦ σκόρπισε μιὰ ἀνεξήγητη εὐθυμία. Σὰν νά ἤπια κι' ἐγὼ κρασί. Συλλογίστηκα τοὺς Θεοὺς πάνω στὶς ἀπάτητες βουνοκορφοῦλες τοῦ Ὀλύμπου. Κι' ἐκεῖνοι ἔπιναν νέκταρ. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἔτσουζαν αὐτοὶ ποὺ ἦταν Θεοὶ κάτι θἄξεραν. Καὶ ἐπιστρέφοντας στὴν σκοπιά μου μοὔρχεται στὸ νοῦ μιὰ Χριστουγεννιάτικη κατάρα ἑνὸς μπεκρῆ φυλακισμένου:

Ἀντίχριστοι—Ἀντίχριστοι, τὴν σήμερον γεννᾶται
Ἐκεῖνος ποὺ μετέβαλε τὸ ὕδωρ ἐν Κανᾷ
εἰς ὡραιότατο κρασὶ καὶ εἶπε «Νὰ ρουφᾶτε»
ἀφοῦ κρασὶ δὲν βρίσκετε, ἀδέλφια, πουθενά!»
Καὶ τώρα ὅταν τὸ κρασὶ ἐν ἀφθονίᾳ ρέει,
ἐσεῖς τ' ἀπαγορεύετε, Ἀντίχριστοι Ἑβραῖοι!!!....»

....

Σὲ μιὰ γωνιὰ περαστική...Ἀντικρὺ ἀπὸ ἕνα κλειστὸ μπαλκόνι ἕνα ὀνειροπόλο παληκάρι ἔχει καθίσει σ' ἕνα πεζούλι μὲ μιὰ κιθάρα. Ὁλόγυρα καμμιὰ δεκαριὰ συνομίληκοί του.

Κι' ὅλοι μαζὶ τραγουδοῦν...ἕνα τραγούδι γλυκό, ἀέρινο, θεῖο, ποὺ ξαπλώνει ἁπαλὰ ὁλόγυρα...στὰ κλειστὰ σπίτια, στοὺς ἀνηφορικοὺς δρόμους, στὰ δέντρα... ἕνα τραγούδι σὰν ἀναστεναγμὸς Νεράϊδας. Βγαίνει ἀπ' τὴν καρδιὰ τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ...

Εἶναι ὀνειροπόλο, σεμνό, πανέμορφο...

Ἕνας γέρος μὲ «πυζάμες» στὸ πάρα κάτω σπίτι στέκει καπνίζοντας στὸ παράθυρό του κι' ἀναπολεῖ...Ποιὸς ξέρει ποιὰ τρελλὰ ὄνειρα τοῦ ξύπνησε ἐτούτη ἡ παιδιάστικη σερενάτα!!!

Στέκω κι' ἐγώ...Καὶ μέσα μου παλεύουνε δυὸ κόσμοι...Νοιώθω ἱεροσυλία νὰ σταματήσω αὐτὴν τὴν οὐράνια μυσταγωγία. Μὰ πρέπει. Εἶναι ἀνάγκη νὰ πνίξω τὶς φωνὲς τῆς ψυχῆς μου ποὺ πιάσαν κι' αὐτὲς μιὰ ἀτέλειωτη καντάδα μέσα στὴ Νύχτα...

Πάω κοντά τους στὶς μύτες τῶν ποδιῶν μου :

«...Παιδιὰ» τοὺς ψιθυρίζω. Ἐκεῖνοι δὲν μ' ἀκοῦν. Ξεχάστηκαν ὁλότελα στοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς τους. Ξέφυγαν ἀπ' τὴ ρουτίνα τῆς ζωῆς...Καὶ ταξειδεύουν σ' ἕνα τόπο πλημμυρισμένο τραγούδια καὶ πουλιά, δίχως κακίες, δίχως μίση, δίχως συμφέροντα. Ἕνα κόσμο γαλάζιο ποὺ ὅλα εἶναι ὄμορφα καὶ ὅλα προσεύχονται εὐτυχισμένα στὸ Θεό...

...Τοὺς σταμάτησα. Βλέπω τὸ γέρο νὰ κλείνῃ μὲ δύναμη τὸ παράθυρο νευριασμένος. Νοιώθω τὸν ἑαυτό μου κι' αὐτὸν θυμωμένο μὲ τὸ σῆμα τῆς ὑπηρεσίας μου. Μοῦ φαίνεται πὼς στέκω στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου καθὼς τὸ ὀνειροπόλο παληκάρι μὲ τὴν κιθάρα μοῦ ἀπαντᾷ σχεδὸν τραγουδιστά.

«...Ναί! Σταματᾶμε ἀφοῦ ἀπαγορεύεται. Πῶς πέρασε ἡ ὥρα δὲν καταλάβαμε. Μὴν μᾶς κρατᾶτε κακία, κύριε. Δὲν κάναμε τίποτε κακό. Δὲν ἐνοχλήσαμε κανένα. Πρόθεσή μας δὲν ἦταν νὰ ταράξουμε τὴν ἡσυχία τῶν ἄλλων. Μιὰ παρέα ἀπὸ φοιτητὲς εἴμαστε καὶ τραγουδᾶμε κάθε μεσάνυχτα στοὺς δρόμους. Δὲν τραγουδᾶμε γιὰ τὴν κοπέλλα μας. Τραγουδᾶμε γιὰ τὴν φύση, γιὰ τὰ λουλούδια, γιὰ τ' ἀστέρια, γιὰ τὴν ψυχή μας, γιὰ τὰ 'Ιδανικά μας. Βρήκαμε τὴν εὐτυχία στὸ τραγούδι. Γι' αὐτὸ ζοῦμε. Τὸ λατρεύουμε, προσπαθῆστε νὰ ἀγαπήσετε τὴ μουσικὴ καὶ θὰ νοιώσετε τὸν ἑαυτό σας πλημμυρισμένο εὐτυχία. Ἂν ἀγαπᾶτε τὴν μουσικὴ δὲν ἔχετε τὴ δύναμη νὰ κάνετε κακό, νὰ βλάψετε, νὰ παρανομήσετε, νὰ ὀργισθῆτε. Θὰ κυλᾶτε πάντα σὲ μιὰ γόνδολα...σ' ἕνα κανάλι ποὺ τὰ νερά του θ' ἀσημίζουν ἀπ' τὶς φεγγαριάτικες ἀχτῖδες. Δύσκολη ἐποχὴ λένε οἱ ἄλλοι. 'Ατομικὲς βόμβες ἀπὸ δῶ Παραπετάσματα μέσα πιὸ κεῖ. Αἵματα. 'Αγωνίες. Μίση. 'Εμεῖς τὰ ξεχνᾶμε ὅλα μὲ τὸ τραγούδι. Μὴν μᾶς κάνετε μήνυση. Δὲν εἴμαστε ἀδιόρθωτοι. Εἴμαστε ἐρωτευμένοι μὲ τὴ φύση, μὲ τὶς ψυχές μας, μὲ τὸ φεγγάρι τῆς 'Αθήνας, μὲ τὶς ἀνηφοριὲς τῆς Πλάκας. 'Εκεῖ, κύριε, κατοικεῖ ἡ εὐτυχία...».

....

Μπροστὰ μου ἕνας κῆπος...Χίλιες χιλιάδες μυρουδιὲς χορεύουν ἀγκαλιασμένες στὴ σκιά...Λουλούδια λογιῶν—λογιῶν, πολύχρωμα, ὅλο ὑγεία καὶ δροσιά... Στέκω νὰ θαυμάσω αὐτὸν τὸν τόπο...ὅταν ἔξαφνα διακρίνω κάποιον ἄντρα σκυμμένο πιὸ κεῖ, μέσα στὸν κῆπο. «Κλέφτης» συλλογίστηκα. «Κι' ἤλθα πάνω στὴν ὥρα». Πηδῶ τὸ μαντρότοιχο καὶ βρίσκουμαι κοντά του.

«Πρὸς Θεοῦ, φίλε μου, τὰ λουλούδια θὰ τὰ ποδοπατήσῃς, θὰ τὰ καταστρέψῃς».

Κυττῶ σαστισμένος αὐτὸν τὸν νευρώδη ἄντρα ποὺ βρίσκεται ἀντικρύ μου γαλήνιος.

«'Εσεῖς ποιὸς εἶστε» τὸν ρωτῶ.

«Εἶμαι ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σπιτιοῦ» μοῦ ἀπαντᾷ ἀτάραχα. Καὶ προσθέτει :

«Σᾶς κίνησα τὶς ὑποψίες; Ἔ; Ἔχετε δίκηο, τέτοιαν ὥρα ὅλα μπορεῖ νὰ συμβοῦν. Εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Τὸ ξέρουμε ὅλοι μὲ πόση ἀφοσίωση στὴ δουλειά σας ἐργάζεστε ἐσεῖς. 'Η 'Αστυνομία Πόλεων ἐπεβλήθηκε γιατὶ ἀγρυπνεῖ. Θᾶστε φαίνεται καινούργιος στὸ Τμῆμα καὶ δὲν μὲ ξέρετε. Τ' ἄλλα παιδιὰ ὅμως καθὼς περνᾶν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι μου μὲ χαιρετᾶν καὶ συνεχίζουν τὸ δρόμο τους. Θέλετε ἕνα λουλουδάκι;»

«Μὰ...Ὄχι...Εὐχαριστῶ. Τέτοια ὥρα μ' ἕνα λουλούδι στὸ χέρι...Τὶ θὰ ποῦν οἱ ἄλλοι ὅταν μὲ δοῦν;...»

«...Τὶ θὰ ποῦν εἴπατε» ρώτησε ἀπότομα «Τὶ μποροῦν νὰ ποῦν γιὰ ἕνα λουλουδάκι. Εἶναι τὸ σύμβολο τῆς ὁμορφιᾶς, ἀγαπητέ μου, τῆς ἀληθινῆς ὅμως ὁμορφιᾶς. Αὐτὸ δὲν καλλωπίζετε, σὰν τὶς ὅμορφες γυναῖκες. Γεννιέται ὅμορφο καὶ πεθαίνει πιὸ ὅμορφο ἀκόμη. Γεννιέται κτενισμένο, ροδοκόκκινο, πρόσχαρο...Αὐτοὶ εἶναι οἱ φίλοι μου. 'Εδῶ μέσα περνῶ τὶς πιὸ πολλὲς ὧρες μου. Κοντὰ στὰ λουλούδια μου βρῆκα ὅ,τι δὲν βρῆκα—ὅσο καὶ νὰ προσπάθησα—ὁπουδήποτε ἀλλοῦ: τὴν εὐτυχία.

Ὅταν τὰ ποτίζω, ὅταν τὰ κλαδεύω, ὅταν τὰ σκαλίζω, νοιώθω σὰν νὰ γίνουμαι ἕνα μ' αὐτά. Ἔτσι πιστεύω νἄναι ὁ παράδεισος τῆς θρησκείας μας. Ἕνας κῆπος. Ὁ κῆπος τῆς Ἐδὲμ ποὺ λέει ἡ Ἁγία Γραφή.

Γυρεύουν τὴν εὐτυχία οἱ ἄνθρωποι στὰ πιὸ ἀπίθανα μέρη. Μὰ νάτην! Εἶναι κοντά τους. Ὁλοζώντανη. Καὶ τὴν ἀρνοῦνται, τήν ποδοπατοῦν. Ναί, φίλε μου, ὅποιος ἀγαπᾷ τὰ λουλούδια εἶναι σὰν ν' ἀγαπᾷ τὸν Θεό. Κι' ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν Θεὸ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι εὐτυχισμένος .....

.....

....Νὰ κι' ἕνα ζευγαράκι στὴ σκιὰ αὐτῆς τῆς γέρικης λεύκας...Ἀκούω τὰ φιλιά τους. Καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλω καὶ τὶς κουβέντες του. Μιλᾷ ἐκεῖνος μὲ πάθος. Πυρετὸ ἔχουν τὰ λόγια του, τὰ χείλη του καῖνε. Καί, καθὼς τὸ νερὸ τῆς πηγῆς κατρακυλᾷ φλυαρῶντας στὴν πέτρινη γούρνα, ἀκούγεται ἡ φωνὴ του ποὺ λέῃ ἁπαλᾶ τὰ παράξενα λόγια :

«...Ἂν μ' ἀρνηθῇς μὴν θαρρῇς πὼς θὰ εὐτυχήσῃς...

Ἂν μ' ἀρνηθῇς θὰ πάψῃς νἆσαι ὄμορφη, θὰ πάψῃ νὰ κτυπᾷ ἡ καρδιά σου. Εἴμαστε ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο. Κι' οἱ δυὸ μαζὶ γιὰ ὅ,τι πιὸ ὡραῖο ὑπάρχει στὴ ζωή...

Πλάστηκες γιὰ μένα. Γεννήθηκα γιὰ νὰ σ' ἀγαπῶ.

Εἴμαστε εὐτυχισμένοι. Ρίζωσε μέσα μας ἡ εὐτυχία σὰν ἕνα πανύψηλο γέρικο πλατάνι καὶ τίποτε καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ξεριζώσῃ...Θἄμαστε μαζὶ πάντα. Μαζὶ παντοῦ. Μαζὶ ἴσαμε τὸ θάνατο. Καὶ πιὸ πέρα ἀκόμη. Δὲν πεθαίνουν ὅσοι ἀγαποῦν πολύ. Αὐτὴ ἡ ἀγάπη μας ἂς γίνῃ τὸ φυλακτό σου καὶ ὁ ἄξονας γύρω ἀπὸ τὸν ὁποῖον θὰ περιστρέφωνται οἱ κόσμοι τῶν ὀνείρων σου. Ἀγαπῶ ὅ,τι ἀγαπᾷς. Σ' ἀγαπῶ ὅπως κι' ἂν εἶσαι, ὅ,τι κι' ἂν κάνῃς, ὅ,τι κι' ἂν λές.

Σ' ἀγαπῶ γιατὶ πιστεύω στὸν θεό.

Κι' ὁ θεὸς πιστεύει μονάχα στοὺς δυό μας ἑνωμένους.

Ὁ καθένας μας χωριστὰ δὲν εἶναι τίποτε.

Μὰ οἱ δυὸ μαζὶ γινόμαστε τὸ πᾶν.

Ὅλα, ἀκόμη καὶ τὸν Οὐρανό, μπορῶ νὰ σοῦ χαρίσω. Φτάνει νὰ τὸ θελήσῃς.

Μ' ὅλον τὸν κόσμο μπορῶ νὰ παλαίψω γιὰ χάρη σου. Σοῦ ἀφιερώνω ὅλα ὅσα εἶναι δικά μου, ὅσα ἔχω, ὅσα μοῦ ἀνήκουν, ὅσα μὲ ἀποτελοῦν. Ὅλα, μὰ ὅλα. Ἀκόμη καὶ τὸν τελευταῖο χτύπο τῆς καρδιᾶς μου» .....

.....

Ἡ ὑπηρεσία μου κοντεύει νὰ τελειώσῃ.

Ἡ εἰκόνα τοῦ Τάλαντου μοῦ φαίνεται ξεθωριασμένη κι' ἀπίθανη. Ἡ εὐτυχία νομίζω πὼς ὑπάρχει.

Κι' ἔρχεται καὶ στὴν δικιά μου καμαρούλα νὰ κατοικήσῃ κάπου—κάπου. Εἶναι στιγμὲς ποὺ νοιώθω νὰ μ' ἀγκαλιάζῃ καὶ νὰ μὲ μεθᾷ μὲ τὰ πιὸ γλυκὰ φιλιά της.

Καὶ αὐτὲς οἱ στιγμὲς εἶναι συνήθως ἐκεῖνες ποὺ δίνω κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου στοὺς ἄλλους.

Ἡ εὐτυχία μπερδεύεται μέσα στὰ βήματά μου τὴν ὥρα ποὺ ἐκτελῶ τὸ καθῆκον μου καὶ πιὸ πολὺ ὅταν τὸ ξεπερνῶ καὶ ζῶ γιὰ νὰ βοηθῶ ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴ συνδρομή μου.

Ἡ εὐτυχία πλημμυρίζει τὴ ζωὴ ἐκείνων ποὺ ἀγαποῦν πολὺ ἕνα ἰδανικό.

Δὲν συμφωνεῖτε ἆρά γε κι' ἐσεῖς μαζί μου;

Ἕνας ἀστυφύλακας

ΣΚΠ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

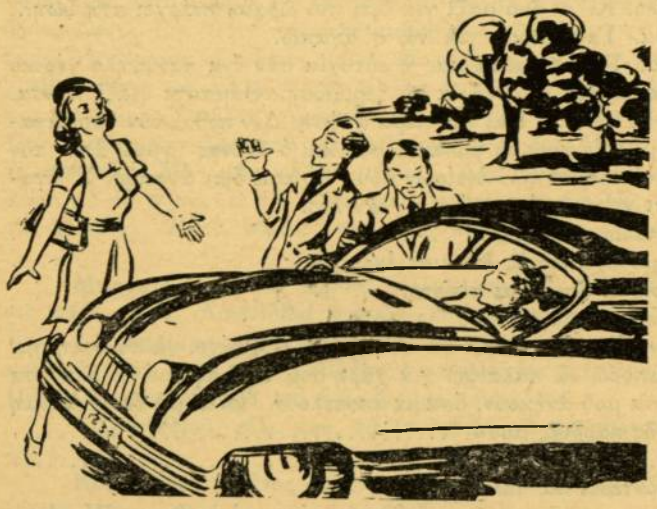
Τὸ ἔγκλημα τοῦ φοιτητοῦ

Γραμμένο ἀπὸ τὸν κ. **ΧΑΡΗ ΣΤΑΜΟ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

– Β' –

—Μάλιστα κ. Ὑπαστυνόμε. Τὸ μοναδικό της ὄνειρο ἦταν ν' ἀγαπηθῇ καὶ ν' ἀγαπήσῃ. Καὶ νὰ φύγῃ γιὰ τὸ ἐξωτερικό... γιὰ τὴν Ἀμερική ἂν μποροῦσε. Χιλιάδες φορὲς ποὺ ἐνεπιστεύθη ὅτι ἡ Ἀμερικὴ τὴ συγκινεῖ πολύ. Ἤθελε νὰ γνωρίσῃ τὴ μεγάλη ζωή, μεγαλύτερη ἀπ' αὐτὴ ποὺ ζοῦσε ἐδῶ. Γιατί, καθὼς γνωρίζετε, εἶναι πολὺ εὐκατάστατοι οἱ γονεῖς της καὶ μποροῦσε ἔτσι νὰ περνάῃ μιὰ ζωὴ πολὺ ἄνετη. Νυκτερινὰ κέντρα, ἐκδρομὲς στὰ τουριστικά μας μέρη κοσμικὲς συγκεντρώσεις... Ὅμως, ὅλ' αὐτὰ δὲν τὴν εὐχαριστοῦσαν. Διψοῦσε γιὰ πολὺ περισσότερα! Ἤθελε, μοῦλεγε, νὰ πάῃ στὸ Μεξικό, στὴ Φλωρίδα, στὸ Χόλλυγουντ... γιὰ νὰ γνωρίσῃ ἀπὸ κοντὰ τοὺς μεγάλους ἀστέρες. Πρὸ παντὸς ὅμως διψοῦσε γιὰ ἔρωτα. Ἤθελε νὰ γνωρίσῃ τὸ μεγάλο, τὸν ἰδανικὸ ἔρωτα. Δὲν τὴν ἔννοιαζε ἂν αὐτὸς ποὺ θ' ἀγαποῦσε ἦταν ὄμορφος ἢ ἄσχημος... Ἤθελε νἄχῃ καλὴ καρδιά, μεγάλη ψυχή, γενναιότητα καί... προπαντὸς πλούτη! Τὰ χρήματα ἦταν γι' αὐτὴν τὸ πᾶν...

«Νυχτερινὰ κέντρα, ἐκδρομὲς στὰ τουριστικὰ μας μέρη, κοσμικὲς συγκεντρώσεις....».

—Ὡραῖα! Γιὰ τὶς κατακτήσεις της τὶ γνωρίζετε; Εἶχε φίλους; θαυμαστάς;...

—Πολλούς! Ἐφήμερα πράγματα ὅμως κ. Ὑπαστυνόμε. Σὲ κανένα δὲν ἔδινε τὴν καρδιά της, μὰ οὔτε συνέχιζε γιὰ πολὺ καιρό. Ζητοῦσε κάτι τὸ ἀσύλληπτο, κάτι τὸ μακρυνὸ καὶ τὸ ξένο ἀπὸ τὸ σημερινὸ κόσμο. Ἤθελε μεγάλον ἔρωτα, ἰδανικόν, νὰ συντροφεύεται ὅμως ἀπαραίτητα καὶ μὲ πολλὰ χρήματα. Ἤθελε τὸν ἄνδρα πάντοτε κοντά της, ἐπιζητοῦσε τὴν συχνὴ ἀλλαγή, ἤθελε ν' ἀγαπηθῇ καὶ ν' ἀγαπήσῃ μὲ πτωτοφανῆ δύναμη, μ' ὅλη τὴ καρδιά της...Ὅταν ὅμως ἕνας ἀπ' ὅλους τοὺς θαυμαστάς της τῆς ἔκανε ἐξομολόγηση γιὰ τὸν ἔρωτά του, ἐκείνη τὸν ἔδιωχνε ἀμέσως. Προσπαθοῦσε τότε νὰ μὲ συναντήσῃ ὁπωσδήποτε καὶ μόλις μ' ἔβλεπε, ἔβαζε τὰ κλάμματα λέγοντας ὅτι τῆς λένε ὅλοι ψέμματα, ὅτι κανεὶς δὲν τὴν ἀγαπᾷ ἀπ' ὅλους ὅσους τῆς μιλοῦν γιὰ ἔρωτα... Εἶναι ἕνα παράξενο, πολὺ παράξενο κορίτσι, μὰ ἔχει καὶ καλὴ καρδιά, ὡραῖα καὶ δυνατὴ ψυχή! Πηγαίνει τακτικὰ στὴν ἐκκλησία, στὶς θρησκευτικὲς ὁμιλίες, βοηθάει τοὺς φτωχούς...Καὶ δὲν φοβᾶται καθόλου τὸ θάνατο!

Πέρυσι τὸ καλοκαῖρι ρίχτηκε στὴ θάλασσα κι' ἔσωσε ἕνα μικρὸ ἀγοράκι ποὺ κινδύνευε νὰ πνιγῇ...

—'Αρκετά! 'Αλλά... πολὺ μπερδεμένα. Τὴν εἴδατε μήπως τὶς τελευταῖες μέρες μὲ κανέναν ἄνδρα;

—...Γιὰ νὰ θυμηθῶ... Ναί! Τὴν εἶδα πρὸ τριῶν ἡμερῶν μ' ἕναν ἡλικιωμένο. Θᾶταν ὡς πενῆντα χρόνων ἐκεῖνος... Καὶ ξέρετε ποῦ μένει; Στὴν ὁδὸ Γενναδίου, ἀριθ. 35.

—Πῶς τὸ ξέρετε αὐτό; Σᾶς μίλησε ἡ ἴδια;

—Ὄχι! Τὴν παρακολούθησα ὅμως... Καὶ εἶδα νὰ μπαίνῃ ἐκεῖ ποὺ σᾶς εἶπα...

—Γιατὶ τὴν παρακολουθήσατε;

—...Ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε, μπορῶ νὰ μὴν ἀπαντήσω σ' αὐτό;

—Δικαίωμά σας. 'Αλλὰ γιὰ τὸ καλὸ τῆς φίλης σας, θὰ πρέπῃ νὰ μοῦ πῆτε ὅλα ὅσα γνωρίζετε σχετικῶς. Λοιπόν;

—!!!...

—Καλά. Πηγαίνετε τώρα. Σέβομαι τὸ μυστικό σας, ἀλλὰ σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι ἔχετε ἱερὸν καθῆκον νὰ μᾶς πῆτε ὅλα ὅσα γνωρίζετε. Ξέρετε τ' ὄνομα αὐτοῦ τοῦ κυρίου; Εἶναι ἀλήθεια τὰ ὅσα μοῦ εἴπατε; Δηλαδή, ὅλ' αὐτὰ εἶναι ἡ πραγματική σας γνώμη, ἡ ἀλήθεια ἡ πραγματική, ἤ...

—Εἶναι ἡ ἀλήθεια ὅλη κύριε! Ἡ π ρ α γ μ α τ ι κ ή μ ο υ γ ν ώ μ η! Ἔχετε τὸ λόγο τῆς τιμῆς μου. Ὁ κύριος αὐτὸς λέγεται 'Αναγνώστου.

***

Ὁ Ὑπαστυνόμος Μάριος ἀπόμεινε σκεπτικός. Ὅλα τοῦτα ποὺ τοῦ εἶπε ἡ φίλη τῆς νέας ἔρχονταν σὲ πλήρη ἀντίθεση μ' ἐκεῖνα ποὺ κατέθεσε ἡ ἀδελφὴ τῆς ἐξαφανισθείσης τὴν ἡμέρα ποὺ δήλωσε τὴν ἐξαφάνιση. «Δὲν ἔβγαινε καθόλου ἀπὸ τὸ σπίτι» εἶπε ἡ ἀδελφή. «Τουριστικὰ ταξίδια, νυχτερινὰ κέντρα, ἄνδρες πολλούς...» κατέθεσε ἡ φίλη.

Ντύθηκε τὸ παλτό του καὶ σὲ λίγο κτυποῦσε τὸ κουδοῦνι τοῦ σπιτιοῦ τῆς ὁδοῦ Γενναδίου 35. Τοῦ ἄνοιξε μιὰ ρυτιδωμένη γυναῖκα.

—Θέλω τὸν κ. 'Αναγνώστου.

—Περᾶστε κύριε.

Σὲ λίγα δευτερόλεπτα, ἕνας μεσόκοπος ἄνδρας ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του ντυμένος μὲ πυτζάμες.

—Εἶσθε ὁ κύριος 'Αναγνώστου;

—Μάλιστα. Ὁ κύριος;

—Εἶμαι ὑπάλληλος τῆς 'Ασφαλιστικῆς 'Εταιρίας «Ἡ Δάφνη». 'Ασφαλίζουμε γιὰ ὅλα τὰ ἀπρόοπτα. Δυστυχήματα τῆς ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος...Καὶ μὲ πολὺ μικρὰ ἀσφάλιστρα! Γιὰ πρώτη δόση...

—'Αφῆστε με κύριε! Ἔχω πολλοὺς πονοκεφάλους μὲ τὴν ἐπιχείρησή μου, μὲ τὰ οἰκογενειακά μου ζητήματα. Ἔχω χάσει καὶ τὴν ἀνεψιά μου ἀπὸ πολλὲς ἡμέρες καὶ ἔχουμε ὅλοι ἀναστατωθῆ... Αὐτὴ ἡ 'Αστυνομία δὲν ξέρω τὶ διάολο κάνει! Τόσο καιρὸ καὶ νὰ μὴν μπορῇ νὰ βρῇ μιὰ νέα ποὺ ἐξαφανίστηκε! Λὲς κι' ἄνοιξε ἡ γῆ καὶ τὴν κατάπιε! Καὶ σοῦ λένε ὕστερα ὅτι ἡ 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία κάνει θαύματα... 'Αλλὰ εἶμαι ἀσφαλισμένος κύριε στὸν «Φοίνικα». Δὲν ἐνδιαφέρομαι...

—Πολὺ καλὰ κύριέ μου...Ἡ 'Αστυνομία ποὺ εἴπατε, κάνει θαύματα, ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ ἀργεῖ... Βλέπετε παλεύει μὲ τόσους ἐγκληματίες. Καὶ συμβαίνει καμμιὰ φορὰ νὰ ἔχουν σχεδιάσει αὐτοὶ τόσο καλὰ ἕνα ἔγκλημα πού, τὸ ἀνακαλύπτει μὲν ἡ 'Αστυνομία, ἀλλὰ ἀργεῖ λιγάκι. Τώρα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνεψιά σας, ἔχω τὴ γνώμη ὅτι γρήγορα θὰ τὴν βρῇ ἡ 'Αστυνομία. Δὲν πιστεύω νὰ πρόκειται καὶ γιὰ ἔγκλημα. Κάπου θὰ κρύβεται μὲ τὸν ἀγαπημένο της... Ποιὸς ξέρει...

—Ποιὸν ἀγαπημένο της κύριέ μου! Ἡ ἀνεψιά μου λέγεται 'Α λ ί κ η Κ α-

ρ ε ζ ῆ! Ξέρετε τὶ σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι ἀγαπημένοι, ἐρασταὶ καὶ κάτι τέτοια, δὲν χωροῦν στὴν οἰκογένειά της. Ἡ καϋμένη ἡ μητέρα της—ἡ ἀδελφή μου—τὴν προσέχει ὅσο κανεὶς δὲν προσέχει τὰ παιδιά του! Δὲν τὴν ἀφήνει νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ σπίτι καθόλου, τῆς ἔχει δασκάλους γιὰ ξένες γλῶσσες καὶ γιὰ μουσικὴ στὸ σπίτι... Δὲν σοῦ λέω, κορίτσι εἶναι καὶ ἴσως νἄχῃ καὶ αὐτὸ τὰ ὄνειρά του, τὶς ἐπιδιώξεις του, νὰ θέλῃ νὰ διασκεδάσῃ καὶ λίγο...Ἡ μητέρα της ὅμως εἶναι σωστὸς Κέρβερος, δὲν τὴν ἀφήνει νὰ ξεπορτίσῃ καθόλου! Ἂν καμμιὰ φορὰ βγῇ, θὰ πάῃ στὸ Γραφεῖο τοῦ πατέρα της, ἢ θὰ βγῇ μὲ κανένα καλὸ κορίτσι τῆς ἐμπιστοσύνης μας, γιὰ νὰ πᾶνε καμμιὰ ἐπίσκεψη ἢ σὲ κανένα θέατρο. Σπάνια ὅμως αὐτά, πολὺ σπάνια. Κατὰ κανόνα μένει κλεισμένη στὸ σπίτι. Καὶ νὰ τώρα ποὺ τὴ χάσαμε τόσο καιρὸ καὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς βοηθήσῃ... Κανένας!.... Δὲν κάθεσθε;...

—Εὐχαριστῶ...Ἔχω ὅμως τὴ γνώμη ὅτι γρήγορα θὰ τὴν βρῆτε. Θὰ τὴν βρῇ ἡ Ἀστυνομία ὁπωσδήποτε...

—Ποιὰ Ἀστυνομία κύριέ μου! Ἡ Ἀστυνομία δὲν κάνει τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ καλῇ κάθε τόσο τὴν ἀδελφή μου καὶ τὸ γαμβρό μου καὶ νὰ τοὺς δείχνουν φωτογραφίες καὶ πρόσωπα. «Μήπως εἶναι αὐτή; Μήπως εἶναι ἐκείνη;». Προχθὲς πιάσανε μιὰ περιπλανώμενη στὰ Τρίκκαλα ποὺ ἔμοιαζαν τὰ χαρακτηριστικά της μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἀνεψιᾶς μου καὶ ἔστειλαν τὴ φωτογραφία της ἐδῶ. Μᾶς κάλεσε λοιπὸν ἡ Ἀστυνομία καὶ πήγαμε νὰ δοῦμε τὴ φωτογραφία. Ξέρετε πόσο ἔμοιαζε; Ὁλόϊδια ἦταν! Χαρήκαμε λοιπόν, ἀλλὰ ὕστερα, ὅταν μᾶς εἶπαν γιὰ τὴν ἡλικία της, καταλάβαμε ὅτι δὲν ἦταν ἡ ἀνεψιά μου. Ἐκείνη ποὺ πιάσανε ἦταν 29 ἐτῶν, ἐνῶ ἡ ἀνεψιά μου εἶναι εἴκοσι...Ἐκτὸς τούτου ἡ ἀνεψιά μου ἔχει καὶ μιὰ μικρὴ οὐλὴ στὸ μέτωπο, ἐνῶ ἐκείνη δὲν τὴν ἔχει... Καὶ χθές, μᾶς εἶπαν ὅτι ἐκείνη τὴν παρέδωσαν στὸν ἄνδρα της. Εἶναι παντρεμένη καὶ μένει στὴ Κοζάνη...

Εἴδατε; Ἔκανε λάθος ἡ Ἀστυνομία. Καὶ μεῖς περιμένομε νὰ μᾶς τὴν φέρῃ...

—Ἀκοῦστε κύριε. Δὲν ἔχω σχέσεις μὲ τὴν Ἀστυνομία, ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ τοῦτο. Ξέρετε πόσοι κόποι καταβάλλονται ἀπ' τὴν Ἀστυνομία πάνω σ' αὐτὲς τὶς ὑποθέσεις; Ξέρετε πόσα πράγματα συνδυάζονται, πόσα χαρακτηριστικὰ σημεῖα ἔχουν στὸ νοῦ τους οἱ ἀστυνομικοὶ ὅταν ψάχνουν νὰ βροῦν ἕνα ἄτομο ποὺ ἐξαφανίσθηκε ; Ἡ δική σας περίπτωση ὅμως, νομίζω, ὅτι τώρα πλέον δὲν θὰ εἶναι μιὰ ἁπλῆ ἐξαφάνιση... Τόσον καιρό, ἔπρεπε σὲ κάτι θετικὸ νὰ ἔχουν καταλήξει οἱ ἀστυνομικοί. Ἴσως καὶ νἄπρεπε νὰ τὴν ἔχουν βρῇ. Μὰ γιὰ νὰ μὴν τὴν βρίσκουν ἀκόμη, πρέπει ἢ αὐτὴ νὰ κρύβεται πολὺ καλά, ἀπομονωμένη ἐντελῶς ἀπὸ τὸν κόσμο... ἢ νὰ ἔχῃ φύγει γιὰ τὸ ἐξωτερικό...

—Γιὰ τὸ ἐξωτερικό;... Τί λέτε κύριε! Ποῦ θὰ πάῃ στὸ ἐξωτερικό!... Τέτοιο πρᾶγμα ποτὲ δὲν τὸ σκέφθηκε. Τὸ ἀποκλείω.

—Τότε, μήπως ἔπεσε θῦμα ἐγκλήματος; Εἶχε ἐχθρούς;...

—Ἐχθρούς; Ποτέ! Ἦταν τόσο ἥσυχη. Ἐκτὸς αὐτοῦ τὶ ἐχθροὺς μπορεῖ νὰ ἔχῃ μιὰ κοπελίτσα τόσο μικρή...Ἐγώ, ξέρετε τὶ νομίζω; Ὅτι μᾶλλον θὰ τὴν κρατᾷ μὲ τὸ ζόρι ἕνας πανύψηλος φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς ποὺ τὴν ἐνοχλοῦσε ἀπὸ καιρό... Μοῦ τὸ εἶχε πῆ αὐτὸ τὴν τελευταία ἡμέρα ποὺ τὴν εἶδα. Μοῦ εἶπε ὅτι τῆς ζητάει σχέσεις ἕνας φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς μὲ πολὺ ἐπιμονὴ καὶ μὲ κακὲς διαθέσεις. Ὅτι αὐτὴ τὸν ἀποκρούει, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπιμένει... Μοῦ τἄλεγε ἕνα βρύδυ καὶ ἔτρεμε· ἀπὸ φόβο; ἀπὸ τὴν ἀποστροφὴ ποὺ ἔνοιωθε γι' αὐτόν; ἀπὸ τίποτα ἄλλο γυναικεῖο αἴτιο; Δὲν ξέρω. Τὴν πῆρα ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ τὴν ἔφερα σπίτι μου, νὰ τὴν καθησυχάσω. Τῆς εἶπα νὰ μὴν τοῦ δώσῃ καμμιὰ σημασία...

Θὰ τὴν παντρεύαμε ἄλλωστε μ' ἕναν πλούσιο μηχανικὸ ποὺ τὴ ζήτησε ἀπ' τὸν πατέρα της...

—Εἴπατε στὴν Ἀστυνομία γιὰ τὸ φοιτητή; Γιὰ τοὺς φόβους σας αὐτούς;

—Ὄχι! Δὲν τὸ εἶπα γιατὶ μὲ παρεκάλεσε ἡ ἴδια ἡ ἀνεψιά μου νὰ μὴν τὸ πῶ

σὲ κανέναν αὐτό. Μ' ἐξόρκισε νὰ κρατήσω μυστικὸ αὐτὸ τὸ περιστατικό...'Απορῶ καὶ γὼ γι' αὐτὴν τὴν ἐπιθυμία της, ἀλλὰ τί νὰ σᾶς πῶ... Τὴν ἀγαπῶ πολὺ καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τῆς χαλάσω τὸ χατῆρι.

—Ξέρετε, αὐτὸ εἶναι δεῖγμα τῆς γυναικείας κάμψεως.'Οπωσδήποτε ὁ φοιτητὴς αὐτὸς θὰ τὴν συγκίνησε, θὰ τὴν ἐνθουσίασε, ἀλλὰ φοβᾶται νὰ ἐνδώσῃ ἀπὸ γυναικεῖα φιλαρέσκεια. Τὸ ὅτι σᾶς παρακάλεσε νὰ μὴν τὸ πῆτε αὐτὸ πουθενά, εἶναι ἀκόμα ἕνα δεῖγμα τῆς ἐπικειμένης πτώσεως.

—Τί λέτε κύριε! 'Εδῶ ἔχουμε τὸ μηχανικὸ ποὺ ἔχει τόσα λεφτὰ καὶ θὰ ἐνδώσῃ σ' ἕναν πάμπτωχο φοιτητή; Τρελλὴ εἶναι; Νὰ βλέπατε ὅταν τῆς εἴπαμε ἕνα βράδυ γιὰ τὸν μηχανικό, ὅτι τὴν ζήτησε σὲ γάμο, πόση χαρὰ ἔκαμε! Ρωτοῦσε γιὰ τὴν κάθε του λεπτομέρεια καὶ μεῖς τῆς ἀραδιάσαμε ἕνα σωρὸ ψέμματα, γιατί, ἁπλούστατα, δὲν ξέραμε καὶ πολλὰ πράγματα γι' αὐτόν.

—Μήπως λέγεται Παπαδημητρίου ὁ μηχανικὸς αὐτός;

—Ὄχι! Λέγεται Χριστοφῆς κι' ἔχει γραφεῖο στὴν ὁδὸ Σταδίου ἀριθ. 121. Μηχανικὸς εἶναι κι' ὁ Παπαδημητρίου;

—Ναί! Εἶναι καὶ γείτονάς μου...

....

'Ο 'Υπαστυνόμος Μάριος σηκώθηκε. Εἶχε μάθει πολλά, ἀλλὰ νόμιζε ὅτι θὰ τρελλαθῇ. «Τί σοῦ εἶναι αὐτὸς ὁ κόσμος...» σκεφτόταν. «Μαῦρο ὁ ἕνας, ἄσπρο ὁ ἄλλος... Νύχτα τοῦτος... ἡμέρα ἐκεῖνος!...».

—Χαίρετε κύριε 'Αναγνώστου. Ὥστε... δὲν ἐνδιαφέρεσθε γιὰ τὴν ἀσφάλεια ποὺ ἐκπροσωπῶ... Δὲν πειράζει...

—Νὰ σᾶς πῶ. Μπορεῖ καὶ ν' ἀσφαλίσω σὲ σᾶς τὸ νέο μου κατάστημα. 'Αργότερα ὅμως, ἴσως ὡς τὸ καλοκαίρι... Ποῦ ἔχετε τὰ γραφεῖα σας;

—Θὰ σᾶς ξαναδῶ ὡς τότε. 'Αλλά... τὰ γραφεῖα μας εἶναι Πανεπιστημίου 36...'Αντίο.

—Στὸ καλό. Ὅταν βροῦμε τὴν ἀνεψιά μου θὰ σᾶς εἰδοποιήσω νὰ φᾶμε μαζί... Φαίνεσθε πολὺ καλὸς νέος...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἀνευρέσεως τοῦ φοιτητοῦ, εἶχε στραφῆ ὁ 'Υπαστυνόμος Ζέης. 'Εδῶ τὰ πράγματα ἐφαίνοντο πολὺ εὐκολώτερα. 'Ο σπιτονοικοκύρης τοῦ φοιτητοῦ στὸν ὁποῖον στράφηκε κατὰ πρῶτον, ἦταν πολὺ κατηγορηματικός.

—Ἦταν ἕνα παληόπαιδο κύριε 'Υπαστυνόμε. Ἕνας τύπος πολὺ ἔκφυλος. Δὲν ἐννοοῦσε νὰ μοῦ πληρώσῃ τὸ νοῖκι χωρὶς νὰ τοῦ πῶ πέντε, ἕξη, δέκα φορές! Καὶ πάντοτε μὲ παίδευε. Μοῦδινε τὴ μιὰ μέρα πενῆντα δραχμές, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς μοῦ ξανάδινε ἄλλες πενῆντα... Τώρα ἐξαφανίσθηκε καὶ μοῦ χρωστάει δυὸ μηνιάτικα...

—Εἶχε χρήματα; Μήπως ξέρετε πόσα τοὔστελναν οἱ γονεῖς του;

—Καὶ χίλιες δραχμὲς τὸ μῆνα, καὶ ὀχτακόσιες, καὶ χίλιες διακόσιες καμμιὰ φορά...'Αλλὰ αὐτὸς τὰ χαλοῦσε ὅλα χωρὶς νὰ νοιάζετε γιὰ τὸ νοῖκι μου...

—Μ' αὐτὰ τὰ λεπτὰ πλήρωνε τὸ νοῖκι; Αὐτὰ ἦταν ὅλα—ὅλα;

—Βεβαίως, αὐτά!... Ἐ! Ἦταν ἀρκετά! Τὰ βιβλία τοῦ τάδινε ὁ θεῖος του ποὺναι βιβλιοπώλης χωρὶς νὰ τοῦ παίρνῃ λεπτά...Ἔδινε σὲ μένα λοιπὸν τὶς τετρακόσιες δραχμὲς γιὰ τὸ νοῖκι καὶ τ' ἄλλα τὰ χαλοῦσε ὅλα γιὰ τὴ διατροφή του καὶ τὶς διασκεδάσεις του...

—Ὅλα!...

—Βεβαίως κύριε 'Υπαστυνόμε. Τὰ βράδυα μάζευε τοὺς φίλους του στὸ δωμάτιο καὶ παίζανε χαρτιά. Παίζανε λεπτά, πολλὰ λεπτά. Ποῦ τὰ οἰκονομοῦσε, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω...

—Πῶς ξέρετε σεῖς ὅτι ἔπαιζαν λεπτά; Σᾶς τὄχε πῆ μήπως ὁ ἴδιος. Τὸν εἴδατε;

—Ὄχι... Ναί! Κυττοῦσα ἀπὸ τὴν κλειδαρότρυπα καμμιὰ φορὰ κι' ἔβλεπα λεπτὰ μπροστά τους... Κάποτε μάλιστα τσακώθηκαν μεταξύ τους καὶ μπῆκα μέσα γιὰ νὰ τοὺς χωρίσω. Εἶδα τότε πάρα πολλὰ λεπτὰ σωριασμένα στὸ πάτωμα ἀπ' τὸ ἀναποδογύρισμα τοῦ τραπεζιοῦ...

—Καλὰ ὡς ἐδῶ. Γυναῖκες ἔκανε παρέα; Εἴπατε ὅτι ἦταν πολὺ «ἔκφυλος». Τὶ ἐννοεῖται μ' αὐτό;

—Πολλὲς φορὲς ἔφερνε γυναῖκες στὸ δωμάτιό του. Τοῦ τὸ εἶχα ἀπαγορεύσει αὐτό, ἀλλὰ ἐκεῖνος δὲν μ' ἄκουγε. Μάλιστα, μιὰ μελαχροινὴ μικρή, ἕνα βράδυ ἔκλαιγε... Τὴν ρώτησα τὴν ἄλλη μέρα ὅταν ἦλθε νὰ τὸν συναντήσῃ, γιατὶ ἔκλαιγε, ἀλλὰ κείνη μοῦ εἶπε νὰ μὴν ἐνδιαφέρουμε. Τῆς εἶπα τότε ὅτι ὁ 'Αντώνης ἔλειπε ἀπὸ τὸ πρωῒ καὶ κείνη ἔφυγε. Μὲ παρακάλεσε ὅμως νὰ τοῦ πῶ ὅταν ἔλθῃ νὰ πάῃ στὸ σπίτι της...

—Ποῦ μένει αὐτή;

—Μένει στὴν ὁδὸ Βλαχοπούλου ἀριθ. 80, στὴ Νεάπολη. Καὶ τὴν λένε Νίτσα.

—Ὡραῖα! Τὴν τελευταῖα μέρα ποὺ τὸν εἴδατε, σᾶς εἶπε τίποτα;

—Ὄχι. Ἔφυγε τὸ ἀπόγευμα στὶς ἕξη καὶ ἔκτοτε δὲν τὸν ξανάειδα. Τὴν τρίτη ἡμέρα ἔστειλα τηλεγράφημα στοὺς γονεῖς του στὴ Λάρισσα, γιατὶ ἀνησύχησα μὲ τὴν ἀπουσία του. Τοὺς ρωτοῦσα μήπως πῆγε ἐκεῖ. Μοῦ ἀπάντησαν ὅτι δὲν πῆγε καὶ μοῦ συνέστησαν ν' ἀποτανθῶ στὴν 'Αστυνομία. Τότε πῆγα στὸ Τμῆμα καὶ ἐδήλωσα τὴν ἐξαφάνισή του... Δυὸ μέρες ἀργότερα ἔφθασε καὶ ὁ πατέρας του στὴν 'Αθήνα...

—Τίποτα ἄλλο γνωρίζετε;

—Ὄχι κύριε Ὑπαστυνόμε. 'Αντίο.

***

Ἡ νεαρὴ κοπέλλα, ἡ μελαχροινὴ φοιτήτρια τῆς Νομικῆς, δέχτηκε τὸν Ὑπαστυνόμο Ζέη πολὺ κεφάτη.

—Περᾶστε κύριε. 'Εμένα ζητᾶτε; Μένω ἐντελῶς μονάχη στὴν καμαρούλα αὐτὴ καὶ πλήττω τρομερά... Σεῖς...

—Εἶσθε ἀσφαλῶς ἡ δεσποινὶς Νίτσα, ἔ;

—Βεβαίως! Νίτσα Οἰκονομοπούλου, φοιτήτρια Νομικῆς... Ξέρετε ὅτι... εἶσθε πολὺ γοητευτικός;;...

—Σᾶς παρακαλῶ Δεσποινίς, Ἦρθα νὰ μὲ βοηθήσετε. Θέλω νὰ....

—Νὰ σᾶς βοηθήσω; Ὅτι θέλετε κύριε... 'Αστυνόμε!

—Θέλω νὰ μοῦ πῆτε γιὰ τὸν 'Αντώνη Λαμπρινό. Τὸν γνωρίζετε νομίζω...

Τὸ πρόσωπο τῆς ὡραίας κοπέλλας σκυθρώπασε ἀμέσως. Ἔγινε κατακόκκινη κι' ἀπόμεινε κυττάζοντας μ' ὀρθάνοιχτα τὰ μάτια. Κατόπιν κατώρθωσε ν' ἀρθρώσῃ.

—Τὸν 'Αντώνη Λαμπρινό; Πῶς τὸ ξέρετε ὅτι γνωριζόμαστε;

—Δὲν ἔχει σημασία αὐτὸ Δεσποινίς. Σημασία ἔχει τὸ νὰ μοῦ πῆτε ὅτι ξέρετε σχετικὰ μ' αὐτόν. Ξέρω ὅτι ἀγαπιόσαστε...

—'Αγαπιόμαστε; Ἄχ! Μακάρι νἄταν ἔτσι... Μὰ αὐτὸς χάθηκε ἐδῶ καὶ τόσες μέρες τώρα!

—Τὸ γνωρίζω αὐτό. Ἄλλως τε γι' αὐτὸ ἦρθα σὲ σᾶς. Θέλω νὰ μοῦ πῆτε ὅλα ὅσα γνωρίζετε σχετικὰ μ' αὐτόν. Ἦταν πολὺ καλὸ παιδί, μαθαίνω...

—Καλός; Λάθος κύριε. Δηλαδή... γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο μπορεῖ νὰ ἦταν καλός. Γιὰ μένα ὅμως, ἦταν τύραννος, ἀγριάνθρωπος! Τὸν ἀγάπησα μ' ὅλη μου τὴν ψυχή, τοῦ ἔδωσα τὸ πᾶν, μὰ αὐτὸς στάθηκε ἕνας βράχος, ἕνας ξένος στὰ αἰσθήματά μου. Μοναδική του ἀγάπη ἦταν ἡ ἐπιστήμη του μόνο καὶ τίποτα ἄλλο...

—Ἦταν καλὸς σπουδαστής; (Συνεχίζεται)

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ὁ Γυμνασιάρχης κ. Ι. Φραγκιδάκης εἰς ἐπιστολήν του ἀπὸ 15-3-55 γράφει τὰ ἑπόμενα :

Ἀξιότιμε κύριε Διευθυντά,

Σᾶς συγχαίρω θερμῶς διὰ τὸ ἱστορικὸν θησαύρισμα, τὸ ὁποῖον παρεθέσατε ἐν ἀρχῇ τοῦ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἄοκνον διεύθυνσιν Ἀστυνομικοῦ περιοδικοῦ τῆς 1ης Ἀπριλίου τ.ἔ. ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἑορτῆς ὑπὸτὸν τίτλον Πίστις—Πατρὶς—Ἐλευθερία. Ἡ ἐν αὐτῷ ἐμπνευσμένη ἐναρμόνισις Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ἐπιτυχὴς ἀνατύπωσις τῶν πανσέπτων εἰκόνων τῶν ἐνδόξων ἡρώων τοῦ 21, αἱ εὐάρμοστοι ποιητικαὶ ἐξάρσεις, δι' ὧν περιβάλλετε τὴν ἀέναον αὐτῶν ἱερὰν μνήμην καὶ ὅσα γράφετε περὶ τῆς αὐτοθυσίας τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος κατὰ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν δόγμα «ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν», πάντα ταῦτα πασιφανῶς καταδηλοῦσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἥρωες τοῦ 21 ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀποχῆς, μὲ τὰς ἀξιοθαυμάστους θυσίας των ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἐτήρησαν πιστῶς τὸν ὅρκον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν ἀθανάτων προγόνων των : «οὐ ποιήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν τῆς ἐλευθερίας».

Εἰς τὴν συγκινητικὴν ἀφήγησίν σας λαμβάνει πλήρη τὴν ἐπαλήθευσιν ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ ὑπερόχου ἐθνικοῦ μας ὕμνου ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐλευθερία ἀνέθορεν «ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά». Ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν ἀπαγχονισθέντων Πατριαρχῶν, τῶν ἀποκεφαλισθέντων Μητροπολιτῶν, τῶν ὁλοκαυτωθέντων ἱερέων καὶ ἱερομονάχων εἰς τὰ πυρποληθέντα μοναστήριά των, ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν σφαγιασθέντων γυναικοπαίδων. Μὲ αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀμέτρητα ἔχει ζυμωθῆ τὸ Ἑλληνικὸν χῶμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀνέθαλε τὸ εὐσκιόφυλλον καὶ ἀγλαόκαρπον δένδρον τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τὴν ζείδωρον σκέπην τῆς ὁποίας ζῶμεν μνημονεύοντες εὐλαβῶς καὶ εὐγνωμόνως τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν ὑπὲρ αὐτῆς θυσιασθέντων. Ὅθεν καὶ ὑμεῖς, ἐλλογιμώτατε κύριε Διευθυντά, λίαν προσφυῶς μνημονεύετε τοὺς ἐνδόξους ἥρωας τοῦ 21 διὰ τῶν ὡραίων ἀφηγήσεων, τὰς ὁποίας ἀναγράφετε.

Τὰ ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» ἄρθρα ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων διακεκριμένων λογίων ἀνέδειξαν τοῦτο περισπούδαστον καὶ πολύτιμον ἐγκόλπιον οὐ μόνον διὰ τοὺς ἀστυνομικούς, ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα Ἕλληνα διανοούμενον. Τὸ δελτίον τοῦτο ἔχω τὴν τιμὴν νὰ λαμβάνω τακτικὰ τῇ ὑμετέρᾳ εὐγενεῖ μερίμνῃ· ἐφ'' ᾧ μετὰ τῶν εὐχαριστιῶν μου ἐκφράζω πρὸς τὸ ἔνδοξον Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας, τὸ ὁποῖον ἐπαξίως ἐκπροσωπεῖτε, τὴν Ὁμηρικὴν εὐχὴν τῶν ἀρχαίων προγόνων μας :

«Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων».

Μετὰ πάσης τιμῆς εὐχαριστῶν
Ι. Φραγκιδάκης

*

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Περιοδικοῦ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ» Δημοσιολόγος-Συγγραφεὺς κ. Θ. Κυπραῖος ἀπέστειλεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν ἀπὸ 22—3—55:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Θά ἦτο παράλειψις δι' ἕνα συνάδελφον ἔχοντα γνῶσιν τῆς χρησιμότητος τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» νὰ ἀποσιωπήσῃ ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ μίαν πραγματικὴν Ὄασιν!...

Ἡ ἀρθρογραφία του, ἐπαγγελματικὴ, ὅσον Ἐθνικὴ καὶ Κοινωνική, προδιαθέτει τὸν ἀναγνώστην εἰς μίαν ψυχολογικὴν ἀντίληψιν τῆς κοινωνικῆς μας καταστάσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὸν λαμπρὸν προορισμὸν τοῦ τετιμημένου Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Παρηκολούθησα τοὺς ἀγῶνας της ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς της εἰς Ἀθή-

νας, ὡς ἄτομον καὶ ὡς δημοσιογράφος, καὶ διεπίστωσα τὴν ἀνάγκην ἑνὸς δημοσιογραφικοῦ Ὀργάνου τοῦ Σώματος ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ περιγράφωνται αἱ ἐπιδιώξεις καὶ τὰ ἰδανικὰ τοῦ Ἕλληνος Ἀστυνομικοῦ. Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀπέκτησε ὅτι τῆς ἐχρειάζετο, τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», προσωποποιοῦντα τὸν δύσκολον ἀγῶνα σας κατὰ τοῦ ἐγκλήματος καὶ συντελοῦντα κατὰ πολὺ εἰς τὴν εὐσυνείδητον μόρφωσιν τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐφ' ᾧ συγχαίρω ὑμᾶς ἐπὶ τῇ πραγματώσει τοῦ εὐγενοῦς ἰδιώδους σας «Ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Συστημάτων» ὡς καὶ τῶν ἄλλων, ἐπὶ τοῦ ρεαλιστικοῦ ἐπιπέδου, διηγημάτων σας τύπου «ΝΑΡΚΟ» τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν καὶ τὴν ἀρτίαν λογοτεχνικὴν μορφὴν τοῦ ἔργου σας.

Δὲν παραλείπω συγχρόνως νὰ ἐκδηλώσω τὴν ἱκανοποίησιν μου, βλέπων ὅτι ὁ συμπαθὴς συνεργάτης μου κ. Χαράλαμπος Σταμάτης, ὅστις μαζί μου ἐβάδισε τὰ πρῶτα σταθερὰ δημοσιογραφικὰ βήματά του, συνεχίζει τώρα ὑπὸ τὴν αἰγίδα ὑμῶν τὴν «Ἀστυνομικὴν Διακονίαν».

Μετὰ τιμῆς
Θ. Κυπραῖος

*

Ὁ κ. Σ. Ἀμάραντος, Δημοσιολόγος - Συγγραφεύς, εἰς ἐπιστολήν του ἀπὸ 22-4-55 μᾶς γράφει τὰ ἀκόλουθα :

Κύριε Διευθυντά,

Παρακολουθῶ μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ περιοδικὸν «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του μέχρι σήμερον. Καὶ ἐπειδὴ σεῖς ἔχετε ὅλον τὸ βάρος καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἐκδόσεώς του, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν χρήσιμον πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ προσπάθειαν σας, τὴν ὁποίαν, εἶμαι βέβαιος, θ' ἀναγνωρίζουν καὶ ὅλοι οἱ δυνάμενοι νὰ ἐκτιμήσουν τὰς κοπιώδεις καὶ ἀνιδιοτελεῖς προσπαθείας καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου σας. Διότι τοιαῦται προσπάθειαι δὲν τιμοῦν μόνον ἐκείνους ποὺ κοπιάζουν δι' αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐκείνους ποὺ ὑπηρετοῦν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Σώματος, εἰς τάξεις τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται καὶ θητεύουν ἄνδρες τῆς ἰδικῆς σας ἀξίας καὶ ἱκανότητος.

Τὸ περιοδικόν σας ἀποτελεῖ μίαν πρόοδον πράγματι, καὶ μίαν προσπάθειαν ἐξυπηρετήσεως τῶν Ἀστυνομικῶν ἐν γένει, ἡ ὁποία μόνον χάρις εἰς τὴν ἐργώδη προσπάθειαν καὶ τὴν ἀνιδιοτελῆ ἐργασίαν ὡρισμένων ἀνθρώπων ἠδύνατο νὰ ἐκδηλωθῇ. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἀναγνώρισις τῶν προσπαθειῶν σας ἀποτελεῖ ἐπιβεβλημένον καθῆκον παντὸς δυναμένου νὰ ἔχῃ γνώμην ἐπὶ παρομοίων ζητημάτων καὶ γνωρίζοντος τοὺς κόπους καὶ τὸν ἱδρῶτα τῆς πνευματικῆς ἐργασίας.

Μετὰ τιμῆς
Σ. Ἀμάραντος

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ ἀστ/κες Ματσούρας Φ., Κατσόγιαννος Στ., Στίγκας Θ., Σκορδίλης Χρ., 'Ορφανουδάκης Ι., Κουσουλὸς Ν., Σπηλιόπουλος Κ., Οὐρανὸς Ν., Ζέρβας Λ., Παπαϊωάννου Γ., Τσουρβάκας Βησ., Μπάμπαλης Κ., Κονιστῆς Γ., Πατηνιωτάκης 'Εμμ. καὶ Μινώπετρος Νικ.

'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ ἀστ/κες Πάπαρης 'Ελ., Κυπριανὸς Νικ., Εὐσταθίου Δημ., Χαρλαύτης Κ. καὶ ὁ μαθητευόμενος ἀστυφύλαξ Κουλαμᾶς Βλάσιος.

'Ομοίως διὰ λόγους ὑγείας ὁ 'Αρχ. Παπαδᾶτος Πέτρ. καὶ οἱ ἀστ/κες Σαμαρᾶς Παν. καὶ Φαραντᾶτος Χρ.

***

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΙ

'Εκ τῶν μετασχόντων εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις Σχολῆς 'Υπαστυνόμων ἐπέτυχον 68, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 40 πρῶτοι θέλουν εἰσαχθῆ τὴν 23ην Μαΐου τρέχοντος ἔτους εἰς τὴν Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν. Οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ σειρὰν βαθμολογίας εἶναι οἱ ἑξῆς :

1) Πέππας Β. (1511,76), 2) Ραφτογιάννης Β., (1505,18), 3) Κουβέλης Κ., (1475,94), 4) Ψυχογυιὸς Η. (1447,22), 5) Γάλλος Βασίλειος (1441,18), 6)Νιάσκος Κ. (1440,48), 7) Σταθαρᾶς 'Ιω. (1419,10), 8) Ράϊκος 'Ιωάννης (1388,94), 9) Τζίνης Δ. (1387,76), 10) Γκίκας Δημήτριος (1384,46), 11) Λάος Μ. (1381,82), 12) Πεππὲς Γ. (1371,24), 13) Γεωργαντᾶς Θ. (1371,06), 14) 'Αριδᾶς Στυλιανὸς (1370,58), 15) 'Αβραὰμ Σ. (1364,42), 16) Τοτόνης Γ. (1362,50), 17)Μπέσας Γ. (1348,52), 18) Τακάκης Φ. (1347,80), 19) Βασιλάκης Σ. (1343,92), 20) Συλλιγάρδος Γ. (1342,40), 21) Σχοινᾶς Σ. (1339,12), 22) Μπούσιος Βασίλειος (1334,48), 23) Παπατριανταφύλλου Χ. (1334,44), 24) Βάμβουκας Κ. (1321,16 25) Παπαγιαννόπουλος Γ. (1315,10), 26) Βολιώτης Ν. (1314,78), 27) Μουρελᾶτος Π. (1314,64), 28) 'Ορφανάκης 'Ι. (1313,82), 29) Ποῦλος Εὐστάθιος (1313,76) 30) Πατριανᾶκος Η. (1311,24), 31) Παπασωτηρίου Κ. (1308,20), 32) Μπέλμπας Ν. (1293,72), 33) Φωτάκης Γ. (1286,86), 34) Κοντογιάννης Κ. (1274,54), 35) Μουντζουρίδης Π. (1274,36), 36) Ρερρὲς Περικλῆς (1267,88) 37) Σάμψων 'Α. (1265,02), 38) 'Αλεξόπουλος Α. (1257,30), 39) Λακαφώσης Δ. (1255,82), 40) Κολώνιας Χ. (1249,80), 41) Κουρῆς 'Αντών. (1249,78), 42) Μπουκουβάλας Α. (1228,88), 43) Καφίρης 'Απ. (1222,42), 44) Παπαθεοδώρου Α. (1215,22), 45) Σφαρνᾶς Γ. (1212,72), 46) Καφαράκης Σ. (1209,86), 47) Γεωργίου Ι. (1209,46) 48) Χαλβαντζῆς 'Ι. (1206,58) 49) Ζαφειρόπουλος Δ. (1205,84), 50) Παπακυμπουρόπουλος Γ. (1203,24), 51) Θεοδώρου Χ. (1201,88), 52) Μπερδούσης Γ. (1196,54), 53) Δαλιεράκης Γ. (1194,58), 54) Μπροντούνας Α. (1193,90) 55) Καλαϊτζάκης 'Α. (1193,82), 56) Παπαναστασίου Π. (1187,10), 57) Τζούβαλης Π. (1185,94), 58) Φραϊδάκης Ν. (1177,10), 59) Τσάκαλος 'Ιωάν. (1175,76), 60) Παπαδημητρίου Ι. (1175,12), 61) Κοτσίκης 'Ιω. (1173,89), 62) Δέρκας Π. (1162),54) 63) Δημητρακόπουλος Δημ. (1157,18), 64) Λαγουβάρδος Γ. (1157,12), 65) Δελαπόρτας Ε. (1155,88), 66) Ξενάκης Δ. (1152,36), 67) Σαρταμπάκος Ε. (1146,40), 68) Λαμπρόπουλος Κ. (1141,86), 69) Γκότσης 'Αρ. (1141,18), 70) Παπανικολάου Κ. (1131,16), 71) Κάσσης 'Ηλ. (1127,18) 72) Λαμπαδιάρης Ι. (1108,62), 73) Φραγκούλης Θ. (1101,30) 74) Μπράϊλας Δ. (1100,70), 75) Δελακούρας Χ. (1097,84), 76) Κυριακόπουλος Ι. (1096,52), 77) Στεφανῆς Π. (1091, 48), 78) Φρυδᾶς Κ. (1088,52), 79) 'Αγάθος Γ. (1073,16), 80) Λαγουβάρδος Γ.

(1072,56), 81) 12155 Μπάρδος Θ. (1068,48), 82) Χατζηχρῆστος Ν. (1066,54), 83) Οἰκονόμου Η. (1057,54), 84) Δανέλης Κ. (1053,18) 85) Κουτσομῖχος Ε. (1037,12), 86) Πορικὸς Ν. (1031,48), 87) Μαμαλάκης Στυλ. (1001,74), καὶ 88) Ρουμανᾶς Ν. (976,72).

***

Ο ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς «Ἀθηναϊκὴ» εἰς τὸ φύλλον της τῆς 28-3-55 ἠσχολήθη μὲ τὴν Μπάνταν τῆς Ἀστυνομίας, ἀφιερώσασα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τέσσαρας ἐνθουσιώδεις στήλας της, μετὰ φωτογραφιῶν τοῦ Ἀρχιμουσικοῦ κ. Σ. Δουκάκη καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς μας, εἰς μία διάταξίν της πρὸ τῶν στυλῶν τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

Ὑπὸ τὸν περιληπτικὸν τίτλον «Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΜΠΑΝΤΑΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ» ὁ εἰδικὸς συνεργάτης της καὶ ἐκλεκτὸς δημοσιογράφος κ. Γ. Μαλλοῦχος ἔδωκε μίαν παραστατικὴν καὶ λίαν κολακευτικὴν διὰ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα εἰκόνα τῆς Φιλαρμονικῆς μας, τῆς ὁποίας ἐπήνεσεν ἐπιδεξίως τὸ «πλούσιο ρεπερτόριο» καὶ τὰ «πολλὰ πραγματικὰ ταλέντα της». Εἰδικώτερον αἱ γραμμαί του ἦσαν ἀφιερωμέναι εἰς τὸ γνωστὸν ἐμβατήριόν της τὸ ὁποῖον «ἐγοήτευσε καὶ κατέκτησε τοὺς Ἀθηναίους».

Ἡ τόσον ἔγκυρος καὶ ἐνθουσιώδης αὕτη κριτικὴ τῆς «Ἀθηναϊκῆς» ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως ὕμνον καὶ τιμὴ ὁλόκληρον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ἐκλεκτὸν τμῆμα τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ἡ διὰ ταύτης ἐπαινουμένη Φιλαρμονικὴ τῆς Ἀστυνομίας.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Κατὰ τὴν ἐκπομπὴ τῆς 4-5-55 ἐγένετο ἀναμετάδοσις τῆς ραδιοφωνικῆς σκηνῆς μὲ τίτλο «Ὁ Κόκκινος Δολοφόνος τοῦ Ὑπουργοῦ».

Στὴν ἐκπομπὴ τῆς 11ης Μαΐου 1955 ἔλαβον μέρος οἱ καλλιτέχναι Ζωήτσα Κουρούκλη μὲ τὴν ὀρχήστρα Ἄκη Σμυρναίου, τὸ ντουέττο Κορώνη—Φίλανδρου καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Πανοῦτσος σὲ δημοτικὰ τραγούδια. Μετεδόθη ἐπίσης τὸ ἡμερολόγιον τοῦ ἀστυφύλακος μὲ τίτλο «Ἐκτὸς Ὑπηρεσίας», γραμμένο ἀπὸ τὸν Σπῦρο Πηλό. Ἐκφωνητὴς ὁ Μίμης Φραγκιαδάκης καὶ ἐπιμέλεια Γιάννη Πορετσιάνου.

***

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ἡ Ἀστυνομικὴ Σκοπευτικὴ ὁμὰς μετέσχε τῶν Πανελληνίων Σκοπευτικῶν ἀγώνων, οἵτινες ἤρχισαν τὴν 9ην Ἀπριλίου 1955 καὶ ἔληξαν τὴν 24ην τοῦ ἰδίου μηνός, εἰς τὰ ἀγωνίσματα :

Α) Πολεμικοῦ ὅπλου ἐξ ἀποστάσεως 300 μέτρων, ἐκ τριῶν στάσεων (ὀρθίως, γονυπετῶς, πρηνηδόν).

Β) Περιστρόφου ἐξ ἀποστάσεως 25 μέτρων (βολὴ ἀκριβείας).

Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ πολεμικοῦ ὅπλου μετέσχον αἱ ὁμάδες : 1) Στρατοῦ, 2) Βασ. Ναυτικοῦ, 3) Σχολῆς Εὐελπίδων, 4) Ἀστυνομίας Πόλεων, 5) Παναθηναϊκοῦ Ἀθλητικοῦ ὁμίλου καὶ 6) Παναθηναϊκοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου.

α) Πρώτην νίκην εἰς τὸ ἀτομικὸν ἀγώνισμα (στάσις πρηνηδὸν βάλλοντος) διὰ τοῦ Ἀστυφύλακος Κ529 Μπέλμπα Κων/νου.

β) Δευτέραν νίκην εἰς τὸ ἀτομικὸν (στάσις γονυπετῶς) διὰ τοῦ Ἀστυφύ-

λακος Κ1205 Φωτοπούλου Γεωργίου.

γ) Τρίτην νίκην εἰς τὸ ἀτομικὸν (στάσις γονυπετῶς) διὰ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Κρύου Βασιλείου.

δ) Δευτέρην νίκην εἰς τὸ Ὁμαδικὸν (πρηνηδὸν).

ε) Δευτέραν νίκην εἰς τὸ ὁμαδικὸν (γονυπετῶς).

στ) Δευτέραν νίκην εἰς τὸ ὁμαδικὸν (ὀρθίως).

ζ) Δευτέραν νίκην εἰς τὸ ὁμαδικὸν ἄθροισμα τριῶν στάσεων (ὀρθίως—γονυπετῶς—πρηνηδόν).

η) Τρίτην νίκην εἰς τὴν ταχεῖαν βολὴν ἀπὸ 300 μέτρων.

Εἰς τὸ περίστροφον ἐπὶ 24 σκοπευτῶν οἱ Ἀστυνομικοὶ κατέλαβον τὴν ἑξῆς σειράν :

5ος Ἀστυφύλαξ Κ 1196 Τομαρᾶς Δημήτριος.

6ος Ἀστυφύλαξ Κ 529 Μπέλμπας Κων/νος.

8ος Ἀστυφύλαξ Κ 1205 Φωτόπουλος Γεώργιος.

10ος Ἀστυφύλαξ Ρ 32 Σεργεντάνης Ἰωσήφ.

12ος Ὑπαστ. Α' κ. Κρύος Βασίλειος.

Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ περιστρόφου δὲν εἶχον καθιερωθῆ ὁμαδικὰ βραβεῖα εἰμὴ μόνον ἀτομικὰ τοιαῦτα.

—Τὴν 8ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς καλοθοσφαίρας, συνηντήθη εἰς φιλικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Ἐθνικοῦ Γ.Σ. (Α' Κατηγορίας) εἰς τὸ γήπεδόν του. Νικήτρια ἡ Ἀστυνομικὴ ὁμὰς μὲ σκὸρ 61—56.

—Εἰς τοὺς τελεσθέντας τὴν 10-4-55 εἰς Παναθηναϊκὸν Στάδιον Διασυλλογικοὺς ἀγῶνας στίβου, οἱ μετασχόντες ἀστυφύλακες—ἀθληταὶ ἐπέτυχον τὰς κατωτέρω ἐπιδόσεις :

1) Πανίτσας Κωνστ. ἅλμα ἐπὶ κοντῷ 3 μ. 2) Σίλλης Βασίλειος 100μ. 12″, 400 μ. 52″1/10, 3) Δημήτρ. Γυφτάκης ἅλμα εἰς ὕψος 1,65 μ. 4) Τρουλλινὸς Ἐμμ. σφύρα 43.03 μ. 5) Κόρμαλης Λεωνίδας 100 μ. 11″9/10, 200 μ. ἐμπόδια 28″5/10, 6) Πολυτσέρης Ζαχαρίας 1500 μ. 4′27″4/10, 7) Παπακωνσταντίνου Προκόπιος 100 μ. 12″6/10, 8) Μεταξᾶς Ἀθανάσιος 5000 μ. 17′59″ 9) Πολίτης Κωνστ. ἅλμα εἰς ὕψος 1,80 μ.

—Εἰς τοὺς τελεσθέντας ἐν Καΐρῳ τὴν 10-4-55 πυγμαχικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος—Αἰγύπτου ὁ ἀστυφύλαξ πυγμάχος Σταμπουλόπουλος Γεώργιος κατήγαγε νίκην ἐπὶ τοῦ Αἰγυπτίου ἀντιπάλου του πρωταθλητοῦ κατηγορίας ἡμιβαρέων βαρῶν.

—Εἰς τοὺς τελεσθέντας τὴν 10-4-55 ἐν Βελιγραδίῳ ἀγῶνας Ἑλληνορωμαϊκῆς Πάλης μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος—Γιουγκοσλαβίας, ὁ μετασχὼν ἀστυφύλαξ—παλαιστὴς Νικολαΐδης Στέφανος ἠττήθη εἰς τὰ σημεῖα ὑπὸ τοῦ Γιουγκοσλαύου ἀντιπάλου του.

—Τὴν 10-4-55 εἰς τὸ Γήπεδον τοῦ Φωστῆρος (Ν. Σφαγεῖα) ἡ ἀστυνομικὴ ὁμὰς συνηντήθη εἰς φιλικὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Φωστῆρος (Α' κατηγορίας). Νικήτρια ἡ ὁμὰς τοῦ Φωστῆρος μὲ σκὸρ 1—0.

—Εἰς τὴν τελεσθεῖσαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν 13-4-55 2αν συνάντησιν μεταξὺ τῶν πυγμαχικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος—Αἰγύπτου μετέσχον οἱ ἀστυφύλακες πυγμάχοι Κωνσταντόπουλος Σωτήριος καὶ Σταμπουλόπουλος Γεώργιος. Ὁ πρῶτος εἰς τὸν πλέον ἐνδιαφέροντα ἀγῶνα τῆς ὀργανώσεως, ἐξῆλθε νικητὴς ἐπιβληθεὶς τοῦ Αἰγυπτίου ἀντιπάλου του εἰς τὰ σημεῖα, πραγματοποιήσας λίαν ἱκανοποιητικὴν ἐμφάνισιν. Ὁ ἕτερος ἀστυφύλαξ πυγμάχος Σταμπουλόπουλος Γεώργιος ἀγωνισθεὶς μὲ ἀντίπαλον κατὰ 20 κιλὰ βαρύτερόν του, ὑπεκύψε μὲ νὸκ—ἄουτ, προφανῶς λόγῳ τοῦ βάρους τοῦ ἀντιπάλου του.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30 — 8 μ.μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.